

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 12 december 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom bij deze commissie Bestuur. Het is vandaag 12 december. Ik heb geen berichten van verhindering ontvangen, hebben andere mensen dat wel? Mijnheer Van den Doel?

De heer Van den Doel: Ja, mijnheer Drost komt wat later, die is nog onderweg.

De voorzitter: Ja, mevrouw Leitner komt ook wat later, die is nog in onderhandeling. Mevrouw De Raadt?

Mevrouw De Raadt: Ja, het ligt een beetje aan hoe snel we gaan, maar misschien moet ik wat eerder weg.

De voorzitter: En waar moet u dan heen? Er zijn verder geen berichten van verhindering? Neen. Wethouder Snoek is mogelijk iets verlaat voor het agendapunt 3, omdat hij ook nog beneden in de commissie wat mededelingen moet doen.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Even kijken, de rondvragen, de inventarisatie van de rondvragen. Ik heb drie rondvragen binnengekregen van mijnheer Gün voor burgemeester Wienen over vuurwerk en van mijnheer Sepers voor wethouder Snoek over – even kijken, hoor – over de SRO.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ja, het kan zijn dat wij uw rondvragen iets naar voren halen, omdat er een mededeling komt van wethouder Snoek die daar misschien, waarop uw vraag dan misschien aansluit, al dan niet. Maar dat zien we dan zo meteen. Spannend, hè? Ja, en een rondvraag van de heer Aynan voor burgemeester Wienen. Nou, die komt helemaal aan het eind van de vergadering.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Zijn er nog commissieleden die een mededeling willen doen? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik wilde een rondvraag aankondigen.

De voorzitter: Dat kan.

De heer Trompetter: Ja, het gaat over de Safe Streets, een korte vraag heb ik daarover, voor de burgemeester.

De voorzitter: Zijn er verder nog mensen die een rondvraag willen indienen? Ja, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, Trots Haarlem heeft misschien dan wel dezelfde rondvraag als de Actiepartij.

De voorzitter: Misschien kunt u dat even afstemmen met zijn tweeën. Ja? Mijnheer Trompetter mag eerst zo meteen. Zijn er verder nog rondvragen? Nee? We hebben een aantal mededelingen van de heer Botter en van

de heer Snoek, maar die zijn er nog niet, dus dat komt straks. En ook van burgemeester Wienen, die heeft ook een mededeling inzake de aanpak van horecabezoekers in de Smedestraat en Morinnesteeg. Er is een zaak van bijzondere aandacht voor de heer Sepers, geloof ik, daar komt straks een ...

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ja, terecht. Goed, ...

De heer ...: Nog een rondvraag voor de heer Wienen, er schijnt net bericht verschenen te zijn dat er twee politieagenten gearresteerd zijn wegens het lekken van informatie in Haarlem. Wellicht dat hij daar meer informatie over heeft.

De voorzitter: Dat is volgens mij buitengewoon actueel. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, ik zie dat ik nog een rondvraag heb, maar dat is helemaal afhankelijk of ik die ga stellen hoe dat punt met de actielijst, hoe dat gaat met mijn vraag daarover is. Dus afhankelijk daarvan stel ik hem al dan niet. Het gaat over toezeggingen die de burgemeester heeft gedaan.

Mevrouw De Raadt: Ja, de opmerking over de politie triggerde bij mij dat ik inderdaad ook nog een rondvraag had, maar dan over de brandweer. Dus dat is ook voor de heer Wienen, maar zei u net dat u hem helemaal aan het eind van de vergadering gaat behandelen?

De voorzitter: De rondvragen voor de heer Wienen komen aan het eind van de vergadering, dan heeft hij nog een aantal agendapunten, dus die komen gewoon aan het eind van de vergadering.

Mevrouw De Raadt: Oké, ja, dat snap ik ...

De voorzitter: Ja, als het ...

Mevrouw De Raadt: Nou, als ik er dan niet meer ben, dan doe ik hem wel schriftelijk, ...

De voorzitter: Ja, dat kan ook, ...

Mevrouw De Raadt: ... maar als ik er nog wel ben, dan ...

De voorzitter: ... of we trekken hem iets naar voren, als u hem alsnog wil stellen, maar u moet weg, dan kunnen we hem ook iets naar voren halen, dat is geen probleem.

Mevrouw De Raadt: Dat zou helemaal geweldig zijn, voorzitter.

De voorzitter: Zo ben ik, hè?

Mevrouw De Raadt: Helemaal goed.

De voorzitter: Zijn er nog mensen met een rondvraag over ambulancepersoneel? Nee? Dan kunnen we verder.

4. Transcript commissie bestuur d.d. 30 oktober en 14 november 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Goed, het transcript van de commissie Bestuur van 30 oktober en 14 november, zijn daar nog opmerkingen over? Nee?

5. Agenda komende vergadering(en), actielijst en jaarplanning

De voorzitter: De agenda voor de komende vergadering, de actielijst en de jaarplanning. De voorzitter en de commissiegriffier hebben iedere vergaderingscyclus ambtelijk overleg over de jaarplanning en actielijst en ieder kwartaal met de portefeuillehouders. We hebben dat net weer gedaan deze week. Tijdens deze overleggen ligt het accent voornamelijk op de actualisatie van de jaarplanning en actielijst en de aankomende vergaderingscyclus. Verder worden er tijdens deze overleggen ook nieuwe onderwerpen, die nog niet op de jaarplanning staan zijn opgenomen, aangedragen. Deze onderwerpen moeten dan ambtelijk worden geregistreerd, zodat deze op de jaarplanning verschijnen. Iedere vergaderingscyclus wordt de actielijst en jaarplanning geagendeerd. De commissie kan dan vragen stellen aan de portefeuillehouder of aangeven dat bepaalde toezeggingen achterhaald zijn. Vandaar de vraag aan de commissie: zijn er op de jaarplanning en actielijst nog zaken waar de commissie de wethouder wil vragen naar aanleiding van de actualisering van deze stukken? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, over de actielijst zelf, er zijn een aantal toezeggingen gedaan door de burgemeester rondom de wijziging van de APV en het blowverbod. De vraag is of dat nog ergens besproken wordt en of dat nog ergens bekeken wordt hoe daarmee omgegaan wordt? Of wachten we gewoon af als commissie hoe het loopt en, nou ja, als er redenen zijn dat we dat weer agenderen.

De voorzitter: Want u heeft die toezegging niet teruggevonden op de actielijst, begrijp ik?

De heer Trompetter: Ja, nou, dat zou ook bijna niet kunnen, omdat het zo recent is, maar het was even de vraag, ook aan de commissieleden: hoe gaan we daarmee om, met die toezeggingen?

De voorzitter: Dan gelijk maar even de vraag neerleggen bij deze commissieleden. De vraag van de heer Trompetter, is voor iedereen duidelijk waar het over gaat? Er is een toezegging gedaan door de burgemeester, neem ik aan, over een aanpassing in de APV wat betreft het blowverbod?

De heer Trompetter: Ja, dat gaat er dus om, omdat volgens de wettelijke tekst zouden ook tipjes, vloeitjes en al dat soort dingen zouden verboden zijn. Ik kon toen helaas niet bij de raadsvergadering zijn, maar de burgemeester heeft toen zaken toegezegd, zoals dat het niet op gefouilleerd wordt en niet specifiek op wordt gehandhaafd. De vraag is even hoe dat verwerkt wordt in het geheel.

De voorzitter: Dus dat is niet zozeer een vraag aan de commissie, dat is ...

De heer Trompetter: Dat staat het natuurlijk niet zo, van de ...

De voorzitter: Ja, dat lijkt me meer een vraag voor de portefeuillehouder. Mijnheer Wienen, heeft u de vraag gehoord en wilt u daar nu op antwoorden?

Burgemeester Wienen: Ik heb in de commissie aangegeven, en vervolgens ook in de raad is die vraag ook gesteld, en heb ik ook aangegeven dat dat niet de bedoeling is. Volgens mij is dat gewoon daarmee, maakt

deel uit van de beraadslaging. Daar komt geen verdere vervolgactie op. Ik heb met de politie en het overleg daarover deel ik dezelfde informatie.

De voorzitter: Dus, neem me niet kwalijk, zijn er op de actielijst nog zaken die volgens de commissie van de lijst kunnen worden verwijderd, omdat ze achterhaald zijn? Mijnheer ...

De heer Sepers: Ik weet niet precies of ik hier ook die vraag moet stellen, maar die verkenning derde aandeelhouder SRO, die komt toch op de agenda voor een volgende vergadering, hè, begrijp ik? Maar dat staat niet op de actielijst.

De voorzitter: Hij staat wel geagendeerd voor de volgende vergadering.

De heer Sepers: Oké, nee, goed.

De voorzitter: Ja? Zijn er verder nog zaken in de planning waar u eventueel opmerkingen over heeft? Nee? Prima. We hebben nog geen zaken ter advisering ontvangen voor de volgende vergadering die plaatsvindt op 16 januari volgend jaar. Ter bespreking hebben wij ontvangen raadsinformatiebrief Verkenning derde aandeelhouder SRO – daar had mijnheer Sepers het net over – integriteitsjaarverslag 2018 en vanuit de raad van 21 november de brief van Horeca Haarlem inzake de nachtburgemeester, vrije openingstijden, verbod rookruimte en horeca-concentratiegebied Smedestraat. Zijn er nog stukken die ter agendering, of die geagendeerd worden, willen worden, moeten worden – ik doe dat nog een keer over. Zijn er nog stukken ter kennisname die deze commissie wil agenderen? Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ik zou graag willen agenderen het voortgang Plan van aanpak Diversiteit en Inclusie, want ...

De heer ...: 1.6.1

De heer Sepers: Ja, 1.6.1, want daar hebben we een intensieve discussie over gehad een half jaar of een jaar geleden en wij willen daar eigenlijk nog naar aanleiding van dit plan van aanpak een nader gesprek over.

De voorzitter: Is de commissie daarmee akkoord? Ja, nu is het zo – dan gooi ik hem er nu gewoon even in – we zijn vrij makkelijk met het agenderen van stukken, dat vind ik allemaal prima, maar enige kritische houding wat betreft de agendering – dat geldt niet speciaal voor u, hoor, mijnheer Sepers – maar dat kan, hè, dat mag. U mag best als commissieleden zeggen: is dat eigenlijk wel nodig en kan dat niet middels een rondvraag? Dus mocht u dat zo voelen, dan mag u dat gewoon zeggen, dat gaat niemand u euvel duiden. Maar dat geheel terzijde. Zijn er verder nog stukken op de ter kennisnamelijst die geagendeerd moeten worden? Nee?

TER ADVISERING AAN DE RAAD

De voorzitter: Oké, dan gaan wij nu door met agendapunt 6, ter advisering ...

De heer ...: Voorzitter, heel '...'

De voorzitter: Maar, dat ...

De heer ...: Ja, dat kan, ik bedoel ...

De heer ...: Dat is de goede wil die getoond is.

De voorzitter: Dat klopt. Ik had hem wel genoteerd, hoor, dat u nog een mededeling wilde doen, dus u mag dat doen als uw onderwerp aan bod komt.

De heer ...: Nou, dat is nu in ieder geval '...'

De voorzitter: Burgemeester, gaat uw gang, dan mag u uw mededeling doen.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Ik heb een aantal puntjes waar ik graag iets over wil zeggen. Het eerste is Smedestraat, werd net ook even genoemd. Ik heb eerder gezegd dat ik gesprekken zou hebben met de ondernemers en met de bewoners. Dat is ook gebeurd, er is uitgebreid gesproken met de horecaondernemers en er is uitgebreid gesproken met bewoners van de Smedestraat en omliggende straten, stegen over overlast van horecapubliek. Daar zijn ook een aantal mogelijke maatregelen daar uitgekomen, waar we nu mee bezig zijn om die nader te onderzoeken. Ik hoop in maart terug te komen in de commissie met mogelijk enkele maatregelen die helpen om de ervaren overlast – want die is best vrij stevig, kan ik wel zeggen – om die te proberen te verminderen, zonder afbreuk te doen aan het feit dat we hier te maken hebben met een straat die van oudsher ook een horecafunctie heeft. Dus je probeert die twee dingen, woongenot en woongebied, en horecagebied toch op een redelijke manier met elkaar te laten corresponderen. Maar dan weet u in ieder geval dat er voortgang in zit en dat het gesprek heeft plaatsgevonden. Een volgend punt, dat gaat over vuurwerk. Het leek mij goed, gelet op de motie die hierover is aangenomen, om u te melden – maar u kon het vanmorgen al in de krant lezen, dus wat dat betreft is de timing prachtig, denk ik – wij hebben een uitbreiding van het aantal gebieden waar wij het publiek verzoeken om geen vuurwerk te gebruiken van zeven naar tien. Dat is op basis van contacten met de instellingen die vragen en zeggen dat op prijs te stellen. Wij hebben bovendien een campagne gestart die via de krant loopt, maar die ook via billboards gaat lopen, waarin wij nadrukkelijk aangeven: vuurwerk in Haarlem, liever niet, en ook aandacht vragen voor met name gevaarlijke kanten en overlast gevende kanten van vuurwerk. Dus dat ter uitvoering van de motie die daarover is aangenomen. Verder is het misschien goed om hier te melden dat wij van Haarlem Marketing hebben doorgekregen dat in het kader van de doorwerking van de bezuinigingen die eerder bij Haarlem Marketing aan de orde zijn geweest en die met een zeker uitstel doorwerken naar volgend jaar, dat in dat kader in ieder geval een van de maatregelen die overwogen wordt is om de openingstijden van de VVV iets te verkorten. Dat leek me wel goed om dat te vertellen, omdat dat ongetwijfeld in ieder geval zal opvallen. Het heeft overigens niets te maken – ik kan me voorstellen dat dat zo lijkt met de discussies die we eerder gehad hebben over een eerder tekort – dit heeft gewoon te maken met de structurele doorwerking van eerdere bezuinigingen bij de Haarlem Marketing. Tenslotte is er een groep gemeenten die betrokken geweest zijn enige jaren geleden, in 1572 om precies te zijn, bij het begin van de Nederlandse Opstand, en die hebben gezegd: dat is een onderwerp waar wij graag wat extra aandacht voor willen. Die hebben gezegd: wij kijken of we daar samen iets aan kunnen doen en wij willen ook kijken naar de mogelijkheden om dat in nationaal verband aandacht te geven. In Haarlem is het wellicht mogelijk om daaraan te koppelen het feit dat het het vijfhonderdste sterfjaar is, 2022, van Coornhert, die in die periode een grote rol heeft gespeeld. Aan mij is gevraagd om in ieder geval met een groepje burgemeesters daarover na te denken, over de mogelijkheden. Dan bent u op dat punt op de hoogte. Er zijn op dit moment verder nog geen concrete plannen. Hè?

De heer ...: Ik zou zeggen: laten we het nog een keer overdoen.

Burgemeester Wienen: Ja, ja, ja, wie weet. Het kan inspireren in ieder geval, maar misschien meer tot versterking van ons gevoel van vrijheid, dan onze neiging tot opstandigheid. Maar we zullen zien.

De heer ...: Dan pleit ik voor een tabaksoproep te laten herleven. Daarover '...' in Haarlem de zeventiende eeuw in het kader van '...'

Burgemeester Wienen: Ik zie dat we nog interessante tijden tegemoet kunnen gaan.

De voorzitter: Ik stel voor dat we het ...

De heer ...: '...'

De voorzitter: Als de voorzitter nog even een duit in het zakje mag doen: ik stel voor dat we het gedachtegoed van Coornhert hernieuwd gaan omarmen, dat lijkt me mooi. Dat waren uw mededelingen?

Burgemeester Wienen: Dat waren mijn mededelingen, ja.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer ...: Kan ik nog een termijn?

De voorzitter: Mijnheer Snoek, u mag ook mededelingen doen. Is dit een goed moment?

Wethouder Snoek: Ja, super.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Dank u wel. Zoals altijd doe ik verslag van vergaderingen, aandeelhoudersvergaderingen, verbonden partijen, et cetera, waar ik namens u deelneem. U heeft geluk, want ik heb ik er drie. We hebben dagelijks bestuur Cocensus gehad, daar hebben we onder andere de kadernota, meerjarenbegroting besproken en ook gesproken over de mogelijke toetreding van de gemeente Velsen. Op het moment dat dit soort zaken concreet worden, krijgt u dat uiteraard ook gewoon weer ter besluitvorming voorgelegd. SRO, sluit eigenlijk aan bij de vragen ook van de heer Sepers, daar hebben we onder andere gesproken over het strategisch beleidsplan. Dat is het type stuk wat ik ook aan u wil voorleggen, dat zullen we op korte termijn ook doen, alvorens dat, het is nu dan in concepten besproken en het daar definitief kan worden vastgesteld. Ik kan mij voorstellen dat u die twee stukken ook ter discussie over de derde aandeelhouder, aan elkaar wil koppelen, maar dat is aan u. Ik kan u in ieder geval zeggen dat voordat we dat hier besproken hebben, ook dat strategisch beleidsplan, er geen onomkeerbare besluiten genomen worden en sowieso dat het later toetreden van een derde aandeelhouder een besluit is wat u gaat nemen, dus daar komen we sowieso hier. Dat gebeurt niet alvorens u erover gesproken heeft, maar ook niet voordat u over deze notitie gesproken heeft. Dan de Werkpas Holding b.v., eerder heb ik u geïnformeerd over ontstane tekorten en ook de situatie bij het Perspectief. U heeft ook een informatienota ontvangen over de sluiting van de scheepswerf Chinook. De conceptbegroting, of de begroting voor 2020 lag voor in de aandeelhoudersvergadering. Daar konden wij niet mee instemmen, omdat deze een te groot tekort laat zien wat ook niet opgevangen kan worden in het eigen vermogen. We zullen in januari opnieuw als aandeelhouders met de directie van Werkpas om de tafel zitten en in de tussentijd ook kijken naar oplossingen hiervoor.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik wil graag mijnheer Sepers de mogelijkheid geven om even kort te reageren op de mededeling van de wethouder, omdat uw rondvraag ook ongeveer daarmee overeenkomt. Gaat uw gang.

De heer Sepers: Mogelijkerwijs dat ik mijn rondvraag dan terugtrek. Nou, prima dat we die twee combineren, dat strategisch beleidsplan en die verkenning. Mijn rondvraag was: geen onomkeerbare beslissingen voordat we dat besproken hebben. Dus dat zegt de wethouder ook toe. Het enige is dat er wellicht al wel advocatenkosten gemaakt worden voor het zoeken naar een derde aandeelhouder. Ik weet dat advocaten heel duur zijn, dus wat dat betreft, maar ik denk: ja, daar kunt u als wethouder waarschijnlijk weinig aan doen wat de directie doet. Maar als u daar ook nog even op let, dat er geen onnodige advocatenkosten gemaakt worden voordat we die discussie gehad hebben, dan ben ik helemaal blij en heb ik voldoende reactie vanuit het college nu.

Wethouder Snoek: Kijk, terecht zegt u: ik zit niet in de dagelijkse bedrijfsvoering van de SRO. Het is zo dat de notitie die u ook gekregen heeft, gaat over: wat als een kandidaat zich voordoet? Er vinden, volgens mij is er niet nu dusdanig concrete gesprekken dat er allerlei kosten gemaakt worden met een potentiële derde aandeelhouder, waarvan we moeten zeggen: moet je dat nou allemaal wel willen doen als we nog niet zekerheid hebben? Natuurlijk zijn er altijd verkennende gesprekken, zijn er altijd kandidaten, maar ik denk niet dat we op dit moment in een proces zitten waarbij we zeggen: dat is al zo ver gevorderd en daar worden zoveel kosten gemaakt, we moeten het eigenlijk eerst nu weten. Daarom ben ik ook blij dat we gewoon nu de tijd hebben om eerst die informatienota en de strategische koers te bespreken, ook uw visie daarop te krijgen, of u het beeld deelt dat een derde aandeelhouder van toegevoegde waarde kan zijn. Als dat veel concreter wordt en tot besluitvorming komt, dan kom ik ook weer terug, maar ik heb op dit moment niet de indruk dat daar onnodig veel kosten voor gemaakt worden.

De heer Sepers: En voorzitter, mag ik nog even?

De voorzitter: Een korte vraag nog, mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Die strategische nota, hebben we die ter beschikking voor onze januarivergadering?

Wethouder Snoek: Dat durf ik u nu niet toe te zeggen. Hij lag in concept gisteren in de vergadering – gisteren of eergisteren – daar zijn opmerkingen op gemaakt, die opmerkingen moeten verwerkt worden. Ik verwacht dat dat in januari afgerond kan zijn, dus dan hebben we hem denk ik niet tijdig aangeleverd voor de januarivergadering. Dus als u zegt: ik hecht er wel aan om die informatienota over de derde aandeelhouder in januari te bespreken. Dan zal koppeling niet lukken, maar ook dan aan u of u dat gescheiden of gezamenlijk wil bespreken.

De heer Sepers: Dan zou ik de commissie willen suggereren nog een maand te wachten, dat we die twee gezamenlijk bespreken, want het is een beetje onzin om twee vergaderingen achter elkaar over hetzelfde onderwerp te spreken.

Wethouder Snoek: Ja, dan wil ik me inspannen om te zorgen dat die er dus ligt voor de februarivergadering.

De voorzitter: Dank u wel. U kunt zich niet inspannen dat die er nog ligt voor de januarivergadering?

Wethouder Snoek: Nou, nee, volgens mij niet, want ik moet hem nog op mijn bureau krijgen en dan moet die nog door het college. Onze doorlooptijden kennende en het kerstreces, want volgens mij de januarivergadering is ...

De voorzitter: 16

Wethouder Snoek: 16, hè?

De heer ...: Dan moet die dinsdag in het college liggen.

Wethouder Snoek: Nee, dat gaat niet lukken.

De heer ...: Nee.

De voorzitter: Ik heb het geprobeerd, mijnheer Sepers. Dus hij zou eventueel wat betreft de heer Sepers – maar daar moet de commissie het wel over eens zijn – doorgeschoven kunnen worden naar februari, zodat we hem in zijn totaliteit kunnen behandelen met het derde aandeelhoudersonderwerp erbij. Is daar een meerderheid voor in deze commissie? Ja? Dan verschuiven wij hem door naar de februarivergadering.

6. 17.10 Haarlemse belastingvoorstellen 2020 (MS)

De voorzitter: Dan gaan wij nu door naar agendapunt 6, er ligt een aantal belastingvoorstellen ter tafel, vijftien precies te zijn. Het is ter advisering aan ons aangeboden en de vraag is op welke onderwerpen – if any – deze commissie hierover wil spreken, met elkaar in debat wil gaan, of met de portefeuillehouder. Wie wil als eerste het woord? Mijnheer Trompetter. Even vooraf, een beetje om te kijken welke kant het opgaat: wilt u op alle voorstellen reageren, of wilt u op een aantal verordeningen reageren?

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik reageer alleen op de verordeningen waar ik een reactie op heb en de rest is wat mij betreft prima dat we het zo afspreken.

De voorzitter: Ja, als u dan duidelijk aan wilt geven over welke verordening het dan precies gaat?

De heer Trompetter: Ja.

De voorzitter: En dat geldt ook voor de andere commissieleden. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ik heb drie vragen, korte vragen. De raming van naheffingen voor parkeren is iets verhoogd. Is dit het gevolg van meer handhaving, meer foutparkeerders, of heeft de verhoging een andere grondslag? Dat is vraag één. Vraag twee, de marktverordening is dat, marktgelden: de marktgelden worden met ruim 14% verhoogd, is deze verhoging alleen gebaseerd op de verhoging door de markt mensen zelf aangevraagd van 50 cent plus inflatie, of is dat op iets anders gebaseerd? Als dat dan zo is, als het op iets anders gebaseerd is, vindt het college het dan verstandig om die verhoging door te voeren? Het aantal marktkramen lijkt af te nemen. Dan een laatste vraag: wat maakt dat de post dubieuze debiteuren is verdubbeld ten opzichte van de realisatie in 2018? Zijn dit de oude debiteuren? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Ik heb heel weinig vragen. Op zich valt op dat de geraamde opbrengst € 464.000 hoger is dan bij de begroting. Het college stelde ook voor om dat op een bepaalde manier aan te wenden en in principe zijn we het daarmee eens. Mijn enige vraag is eigenlijk: op welk moment besluiten we dat nou formeel? Want die extra belastingopbrengsten zijn dus eigenlijk gewoon een extra, hè, dat zou bij de jaarrekening over de begroting 2020 waarschijnlijk pas als meevaller meegenomen worden en dat we dan pas, of komt er een begrotingswijziging om deze eerder te verwerken? Dus dat was mijn vraag.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Wie mag het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem heeft tegen de begroting gestemd, dus nu zouden we als consequentie ook tegen deze voorstellen kunnen stemmen, maar aangezien onze bezwaren bij de begroting vooral de uitgavenkant golden, kunnen wij wel instemmen met de huidige voorstellen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Rutten. Nee? O, mijnheer, nee, mijnheer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Eerst mijnheer Rutten even.

De heer Rutten: Dankjewel.

De heer Smit: Is belangrijk ...?

De heer ...: De microfoon staat nog aan, mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Sorry.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Het valt me op dat er veel technische vragen langskomen. Ik heb daar niet zo technisch naar gekeken, want dan hadden we die wel gesteld. Wel erg blij met de toelichting en de rekenvoorbeelden, bijvoorbeeld bij de ozb en dergelijke, dat helpt enorm in zo'n stuk. Het zal u niet verbazen dat wij op zich natuurlijk heel blij zijn met een verlaging van 4,1% op de ozb. Voor de rest is het de technische uitvoering van de begroting waar we het ook niet mee eens waren, maar ordentelijk bestuur vraagt wel om hem dan uit te voeren, en ga uw gang.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u. Ook wij hebben weinig commentaar erop, omdat het inderdaad uitvoering is van dingen die we eerder hadden gevraagd. Ook mij was de post dubieuze debiteuren opgevallen en ook over de marktverordening wilde ik ook even weten of dat inderdaad conform wat de markt mensen zelf hebben opgebracht, of dat het iets anders is. Dat kon ik niet vinden. Maar voor de rest prima. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. We hebben ook tegen de begroting gestemd en wij kunnen ons in het kader van de berekening van de uitkering uit het gemeentefonds helaas toch vinden in de aanpassing van de ozb. We willen nog even wachten op de uitleg op de vraag van mijnheer Trompetter over de markt gelden, maar we kunnen ons in ieder geval niet vinden in de parkeerbelasting. Dat is voor dit moment ons standpunt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Wie mag het woord geven? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, ik begrijp dat het de gewoonte is dat we nu beginnen met of je voor of tegen de begroting was. Nou, wij waren ook tegen de begroting, dat was onder andere omdat de 17 Global Goals niet erin verwerkt waren en dat was ook omdat het natuurlijk weer duurder wordt voor de Haarlemse

burger. Daarom consequent zeggen wij altijd bij belastingvoorstellen: wij zijn het eens met belastingvoorstellen waarbij de belasting naar beneden gaat en we zijn het niet eens met belastingvoorstellen waar de belasting omhooggaat. Dan maak je maar andere keuzes, maar de Haarlemse burger hoeft dat niet te betalen. Een concrete vraag is: waarom hebben wij in Haarlem nog steeds hondenbelasting?

De heer Sepers: Voorzitter? Mag ik de heer Van den Raadt een vraag stellen?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, ik vraag me nou af wat in de filosofie van Trots op Haarlem nou als wij in onze stad bepaalde dingen en voorzieningen willen hebben, en hij wil alleen maar lage belastingen. Waar moet dat dan van betaald worden? Kunt u dat nou eens uitleggen?

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, wij vinden ook niet dat alle voorzieningen in stand moeten blijven houden, je kan daar keuzes maken welke voorziening je wel of niet wil. Als voorzieningen echt minimaal gebruikt worden, dan kan je die best schrappen.

De heer Sepers: Maar, voorzitter, ...

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Een vervolgvraag: de ozb, dat levert ongeveer € 28 à 30 miljoen op. U zou die het liefst op nul zetten. Als die 30 miljoen, waar gaat u die dan op bezuinigen?

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou, u maakt één vergissing, dat wij zeggen dat het op nul moet komen. Wij zeggen alleen dat het nooit verhoogd moet worden. Dus wat het is, dat mag het blijven, het moet niet verhoogd worden. Dus het hoeft niet naar nul, dat heb ik niet gezegd. Het moet niet verhoogd worden.

De heer Sepers: ...

De heer Van den Raadt: Ja, wij zijn tegen belastingverhogingen en wij zijn voor belastingverlagingen. Maar u kan in de stukken ook lezen, belastingverlagingen komen bijna nooit voor. Dus.

De heer Sepers: Nee, maar u bent het toch met mij eens dat verlaging uiteindelijk inhoudt dat je naar nul toe wil. Of is dat niet zo, of zegt u: een beetje lager?

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Als u wil weten of belastingverlagingen uiteindelijk betekenen dat we hier in Haarlem naar nul moeten, dat moet u denk ik aan het college vragen. Wij zeggen alleen maar – nou ja, dat kan ik nog een paar keer herhalen – wij zeggen dat belastingen niet verhoogd moeten worden.

De voorzitter: Lijkt me een duidelijk standpunt. Mijnheer Van den Doel, u wilt ook nog wat toevoegen, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, maar is mijn vraag die ik wel concreet had nu niet ondergesneeuwd: waarom hebben wij eigenlijk nog steeds hondenbelasting in Haarlem, terwijl steeds meer gemeentes dat afschaffen?

De voorzitter: Ja, die vraag is doorgekomen. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik wil mijnheer Van den Raadt dan uitnodigen om eens heel hard na te denken over het verhogen van salarissen, het verhogen van de kosten die elk jaar om onze oren komen, waar hij dan op zou willen bezuinigen, wat hij dan zou weg willen bezuinigen en kijken of dat met de verlaging van de belasting te betalen is. Ik denk het niet, ik denk dat mijnheer Van den Raadt in dromenland leeft, dat alles maar aan komt waaien en alles gratis op de stoep komt vallen, maar zo zit de wereld niet in elkaar.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, 'mijnheer Van den Raadt leeft vaak in dromenland' denkt iedereen, en dan doet hij een paar voorstellen en vier jaar later zeggen ze altijd dat hij gelijk heeft. Dus dat zijn die dromen.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Mooie discussie. Goed, wij hebben wel voor de begroting gestemd en – ja, zo moesten we beginnen, toch? Nee, wat ons betreft is inderdaad de voorstellen die er liggen zijn ook gewoon conform de begroting en conform de aangenomen moties en amendementen. Dus complimenten daarvoor. Wel één vraag en dat is eigenlijk waarom, we hebben met z'n allen natuurlijk het amendement aangenomen om de havengelden wat te verhogen, zodat de dakloze gezinnen niet extra hoefden bij te betalen. Alleen, wij vroegen ons af waarom de volledige last eigenlijk bij de kleinste boten wordt gelegd, dus tot vijf meter, en waarom er niet voor gekozen is om dat gewoon uit te smeren over alle categorieën boten? Dus dat is eigenlijk een concrete vraag. Dan wilde ik het toch nog wel eventjes hebben – als het mag, voorzitter – met deze commissie in zijn algemeenheid over de afvalstoffenheffing. In die zin, wat ik wel met de heer Van den Raadt, ik ben het misschien niet eens met zijn oplossing, maar wat ik wel eens ben met de heer Van den Raadt is dat een aantal belastingen in Haarlem zijn hier fors en één daarvan is de afvalstoffenheffing. Die is bijna € 400 per jaar en de rioolheffing zo'n € 160, geloof ik uit mijn hoofd. Dus dat is een aardig bedrag op jaarbasis, zo'n € 50 per maand per huishouden. Ik wil niet voorstellen om dat te verlagen, maar ik wil wel voorstellen: laten we met z'n allen eens kijken, hoe kunnen we dat nou op de meest eerlijke manier innen? Als ik kijk, dan zie je dus onze afvalstoffenheffing in Haarlem voor meerpersoonshuishoudens is bijna € 400 per jaar. Ik heb even gekeken naar een aantal andere steden, bijvoorbeeld Amsterdam, maar ook Rotterdam, en dan zie je dat we echt wel tientallen euro's daarboven zitten. Meerpersoonshuishoudens betalen in Haarlem tientallen euro's meer aan afvalstoffenheffing dan in Amsterdam en Rotterdam. Nou, dat komt door een aantal dingen, dat komt onder andere door politieke keuzes die wij hebben gemaakt, met betrekking tot SPA, maar het komt ook doordat we bijvoorbeeld de kwijtschelding betalen vanuit de afvalstoffenheffing – dat is een beetje oneigenlijk in mijn ogen – maar het komt ook nog door een derde reden. Dat is namelijk – tenminste, volgens mij komt dat ook nog door een derde reden – en dat is namelijk dat de eenpersoonshuishoudens in Haarlem relatief heel weinig betalen. Wat ik zei, meerpersoonshuishoudens in Haarlem betalen dus tientallen euro's meer vergeleken met Amsterdam en Rotterdam, maar eenpersoonshuishoudens betalen in Haarlem tientallen euro's minder dan in Amsterdam en Rotterdam. Ik vond dat wel een opvallend verschil. Ik heb het ook in de fractie besproken, ik zeg: wat het nou het meest eerlijke systeem? Het systeem wat Amsterdam en Rotterdam hebben, of is wat wij in Haarlem hebben, is dat misschien wel eerlijker? Nou, wij kwamen er eerlijk gezegd niet helemaal uit. Dus wat ik aan de wethouder zou willen vragen is om een notitie, onder andere hierover en nog drie andere punten, dus dat zou

een notitie worden bestaande uit vier punten. Wat ik zou willen is dat dus inderdaad de verschillen tussen meerpersoonshuishoudens en eenpersoonshuishoudens worden vergeleken met andere steden: hoe doen andere steden dat? Nogmaals, ik heb dus even alleen gekeken naar Amsterdam en Rotterdam, dus misschien is dat geen volledig beeld. Twee, volgens mij kan het nog eerlijker. We hebben nu twee categorieën: eenpersoonshuishoudens, meerpersoonshuishoudens. Maar dat betekent dat een studentenhuys met acht studenten evenveel betaalt als een stelletje van twee personen. Is dat eerlijk? Ik weet het niet, het is misschien niet het meest eerlijke wat mogelijk is. Dus ook dat zie je bij andere gemeentes dat ze gewoon betalen per persoon: eenpersoons, tweepersoons, driepersoons, vierpersoons, et cetera. Ik denk dat er in ieder geval wel één tegenargument gaat komen, namelijk: dat is lastiger voor Cocensus. Dat is misschien wel zo, dan moet er wat gesleuteld worden aan hun automatisering en dat kost natuurlijk geld. Maar als de andere kant van de medaille is dat we vervolgens dat op een eerlijker systeem deze belastingen kunnen innen, is dat misschien wel iets waar we met z'n allen over na zouden willen denken. Dus dat is punt twee.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie van de heer IJsbrandy. Gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Beluister ik hier een pleidooi voor een betaling per vuilniszak? Dat zou heel eerlijk zijn.

Mevrouw De Raadt: Ja, dat is volgens mij DIFTAR. Dat, ik zit niet in de commissie Beheer, dus daar zit ik niet zo in. Ik weet ook niet wat de status is van DIFTAR, ook politiek gezien eigenlijk op dit moment niet, durf ik daar geen uitspraak over te doen. Dus nee, dat pleidooi hou ik hier nu niet, dat laat ik echt over aan de commissie Beheer. Mijn pleidooi is: die € 550 die we per huishouden vragen, laten we die zo eerlijk mogelijk proberen te verdelen. Dat is eigenlijk mijn pleidooi. Dus dat zou ... En misschien is DIFTAR wel de aller eerlijkste optie, dat weet ik niet, maar ik heb het nu eventjes over wat we dus per persoon zouden kunnen vragen. Dat is punt twee dat ik graag zou willen terugzien in een notitie, mocht de wethouder dat ook willen doen, en anders zal ik dat per motie moeten afdwingen en op zoek moeten gaan naar een meerderheid, maar wellicht zegt u: nou, mevrouw De Raadt, dit kan ik gewoon voor u opschrijven. Dan punt drie, wat ik ook zou willen zien is dan inderdaad de kwijtschelding, wat ik zei, betaal het nu vanuit de afvalstoffenheffing, maar het is natuurlijk eigenlijk geen kosten die gerelateerd zijn aan de afvalstoffen, aan het verwerken van onze afvalstoffen. Het zijn kosten die gerelateerd zijn aan ons armoedebeleid. Dus ook daarvan zou ik graag eigenlijk nog eventjes de voors en tegens op een rijtje willen zien. Dan als vierde, een punt waar de PvdA waarschijnlijk wel blij mee gaat zijn ...

De voorzitter: U heeft twee interrupties van de heer Sepers en van de heer Smit. Mijnheer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, wat betreft de kwijtschelding: is mevrouw De Raadt dan ook bereid om de middelen voor het armoedebeleid met een zelfde bedrag te verhogen? Dat terwijl we nu juist helaas in de meerjarenbegroting de armoedemiddelen niet verhogen naar groepen van 130% van het minimumloon. Dus het maakt het ook heel kwetsbaar, maar hoe ziet u de oplossing? Want ik neem aan dat het niet uw CDA-bedoeling is om de huishoudens die het niet kunnen dragen, om die op de een of andere manier dan toch te belasten daarmee.

Mevrouw De Raadt: Nee, dat heeft u helemaal goed. Het is inderdaad zou mijn voorstel zijn, als we het uit de afvalstoffenheffing halen. Dat gaat over, geloof ik, tussen de miljoen en de anderhalf miljoen. Dat, en we gaan het betalen vanuit het sociaal domein, of vanuit het armoedebeleid, dat we het armoedebeleid met zo'n zelfde bedrag zouden vullen. Maar dan hebben we het gewoon, dan is het in ieder geval financieel netter

geregeld. Dus wat het CDA betreft zouden hier geen consequenties voor de minima aan zitten, aan dit voorstel.

De voorzitter: U heeft nog een vervolgvraag van de heer Sepers en daarna mijnheer Smit.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, ben ik toch wel benieuwd waar mevrouw De Raadt dat miljoen vandaan haalt. Want het gaat uit de afvalstoffenheffing, dus de bewoners hoeven minder bij te dragen. Gaat u dan in de ozb compenseren?

Mevrouw De Raadt: Of anderszins, inderdaad. Ja, kijk, ik ga zo meteen vragen, als de wethouder ook zo'n notitie zou willen maken, of we die dan kunnen krijgen voor de kadernota van volgend jaar, en dan is dit iets wat we zouden kunnen meenemen ook bij de herijking. Misschien is het ook wel iets waar de stad misschien wel een mening over heeft. Ik weet het niet. Maar nogmaals, ik wil het dus niet hier beslissen, ik wil het zeker niet op dit moment beslissen, maar ik zou graag even de voors en tegens willen opgeschreven krijgen in zo'n notitie. Dat waren de eerste drie punten.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw De Raadt, kunt u zich voorstellen dat de Haarlemmers dit een wat academische discussie vinden? Want ze weten dat ze die één tot anderhalf miljoen op dit moment meebetalen aan de mensen die het meest kwetsbaar zijn en dat het de meeste Haarlemmers toch niet veel uitmaakt waar die één tot anderhalf miljoen vandaan komt, want ze moeten hem toch betalen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dat zouden sommige Haarlemmers misschien kunnen vinden, anderen zeggen: als ik dan € 60 per jaar minder hoeft te betalen aan afvalstoffenheffing, vinden ze daar ook wel weer wat van. Dus dat is een beetje ...

De heer Smit: Nee, ho ...

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Nee, dat ik wil geloven, die € 60 minder. Maar u zegt zelf: ze moeten die € 60 toch ophoesten, want er moet anderhalf miljoen uiteindelijk toch niet ten laste komen van het armoedebeleid. Dus linksom of rechtsom, de Haarlemmers moeten die anderhalf miljoen toch ophoesten. Denkt u dat de Haarlemmers die discussie dan relevant vinden?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Misschien heeft u daar wel gelijk in. Ik hoop dat wij hem hier als gemeenteraadsleden wel relevant vinden.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Smit: Ik luister graag naar Haarlemmers.

De heer Rutten: Ik wil mevrouw De Raadt even bijvallen. Ik vind dit een zeer zinnige discussie, we hebben hem ook voorzichtig al een beetje gevoerd in de fractie bij de behandeling van de begroting. Ik zie met u uit, ik vind het heel fijn dat u het op tafel legt en ik zie met u uit ook naar die notitie, omdat dit hele fundamentele vragen zijn waar we gewoon goed naar moeten kijken en een beetje uit die standaardroutine van 'we doen het altijd zo' daarbij gaan. Dus heel fijn, dank u.

De voorzitter: Zat daar nog een vraag aan vast, mijnheer Rutten? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel.

De heer Rutten: ...

Mevrouw De Raadt: Volmondig ja, mijnheer Rutten. Dan als laatste, als vierde punt zou ik graag in die notitie terug willen zien – en dat zei ik net al, volgens mij gaat de PvdA hier wel blijer mee zijn – en dat is namelijk dat ik zag dat de hoogte van de rioolheffing, dat het juridisch mag om die te koppelen aan de WOZ-waarde. Op dit moment betaalt elk huishouden evenveel rioolbelasting, maar we zouden dus blijkbaar ook kunnen zeggen in Haarlem: we koppelen hem aan de WOZ-waarde. Dat betekent dat grote huizen – met inderdaad misschien wel meer mensen erin, misschien wel meer badkamers, misschien wel meer wc's – dan inderdaad wat meer gaan betalen voor de rioolheffing. Misschien is dat eerlijk, misschien vinden we dat niet eerlijk, maar ik wist in ieder geval niet dat dat mocht en daar kwam ik achter, dus ook daarvan zou ik graag even de voors en tegens van willen zien in die notitie.

Mevrouw ...: Ja, met ook uitge...

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw De Raadt, ja, ik weet niet of die vraag naar net gesteld wordt informeel, maar kunt u zich voorstellen dat je met meer toiletten toch evenveel doortrekt?

Mevrouw ...: Ja, dat is ...

De heer Smit: O, sorry, ja ...

Mevrouw De Raadt: Niet als er meer mensen in een huis wonen, natuurlijk.

De voorzitter: Ik denk ook dat het hier gaat over een kouwe kak-belasting.

Mevrouw De Raadt: Nou, dat maakt wel degelijk uit. Kijk, over het algemeen zijn grotere huizen, wonen ook meer mensen in, hebben een hogere WOZ-waarde. Maar, nogmaals, nogmaals, nogmaals, het lijkt mij, ik heb over alle vier de punten, hebben wij ook als CDA nog geen duidelijk standpunt ingenomen, omdat we gewoon nog heel veel informatie missen. Dus vandaar dat ik dacht: ik ga dit vragen aan de wethouder, ik ga vragen of hij hier met een notitie wil komen. Dan kunnen we allemaal goed beslagen ten ijs deze – zoals de VVD ook zei – nuttige discussie voeren. Dat was het tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. De wethouder heeft ijverig meegeschreven. Zijn er verder nog opmerkingen vanuit deze commissie? Ja, toch?

Mevrouw Leitner: Ik ben eigenlijk gewend dat je in deze commissie begint met: ik ben geen jurist, maar ... Maar dat is toch een beetje gek, dus ik begin deze met: wij hebben ingestemd met de begroting – en dan geen maar, want ...

De voorzitter: Elke aflevering hebben we een ander thema, en dit keer is het thema begroting.

Mevrouw Leitner: O ja, precies. Dus: ik stem in met de begroting, dus ... Nee, is keurig uitgewerkt, dus wij steunen deze voorstellen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Dat was het? Dan is nu het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja. Ik ben geen jurist, maar ik vond het wel een prima begroting. We hadden even, wat bespreken we hier, hè? Bij de kadernota heeft u de kaders vastgesteld, in de begroting de financiële consequenties en vandaag werken we die hiermee uit. Dus dat is meteen antwoord op de vraag van Trots: waarom hebben we nog steeds hondenbelasting? Omdat de raad daar in meerderheid mee ingestemd heeft en voor gekozen heeft. Had u lagere belastingen gewild, dan had u daarvoor een motie ingediend bij de kadernota of bij de begroting en dan had u daar meerderheden voor kunnen zoeken. Dat heeft u volgens mij niet gedaan.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Van den Raadt. Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, u zegt: we hebben hier bij de begroting over beslist. Wat vindt u dan van die beslissing, vindt u dat een verstandige beslissing, of zou u persoonlijk zelf denken dat hondenbelasting misschien wel afgeschaft had kunnen worden of moet worden? Want dat gebeurt in een heleboel andere gemeentes ook.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ik acht de raad het hoogste orgaan en de raad heeft altijd gelijk, dus ik ben uw uitvoerder, uw dagelijks bestuurder. Als u daarvoor kiest, dan regel ik hondenbelasting voor u.

De voorzitter: U heeft een interruptie op de heer Van den Raadt, of op de wethouder? Gaat uw gang.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, u zegt: wij hebben besloten, er is besloten, u. Ja, maar dat is, ik heb het al vaker gezegd, dat is toch 'wij van WC-eend', want degene die er zich niet in konden vinden hebben dat niet besloten, en dat wil ik toch even geconstateerd hebben.

Wethouder Snoek: Ik zei ook: u heeft in meerderheid besloten.

De heer Van den Raadt: Maar vindt ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, in het kader van die theorie, vindt u dan dat collegebesluiten eigenlijk niet meer genomen moeten worden, maar dat de raad altijd in meerderheid over alles moet besluiten?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Nee, hoor, dat vind ik niet. Ik vind dat wij een uitstekend democratisch bestel hebben en dat dat ook hier in Haarlem best wel goed functioneert. Dat is dankzij uw inzet en dankzij de inzet van uw college. Als u vindt dat dat anders moet, dan zoekt u daar draagvlak voor in deze raad en als er twintig vingers de lucht ingaat, dan heeft u het voor elkaar.

De heer Van den Raadt: Nou ja, ik zeg niet dat het anders moet.

De voorzitter: Een laatste nabrander, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ik kreeg een beetje het idee dat u zei dat het anders moet, omdat u zo blij was met dat we over hondenbelasting hadden besloten in meerderheid bij de raad en dat wij het hoogste orgaan zijn. Dus vindt u dan in het, als we die lijn doortrekken, dat het eigenlijk altijd zo zou moeten zijn?

Wethouder Snoek: Laat ik zeggen: uw college probeert alle besluiten van deze raad die in meerderheid genomen worden uit te voeren. Dat is in beginsel altijd zo. Soms lopen we tegen hindernissen aan en dan rapporteren we u daarover.

De voorzitter: En punt. Gaat u verder, wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, er zijn een aantal technische vragen gesteld, met name door de Actiepartij. Ik zou u willen verzoeken de volgende keer: stel ze aan de voorkant, dan kunt u ze ook meenemen bij de behandeling hier. Maar ik neem altijd de heer De Kruijf mee, dus die gaat ons daarbij helpen. Ik richt mij even tot de wat meer inhoudelijke punten dan. Ook uw vraag over de marktgelden, volgens mij is dit wat door de marktkoopmannen – hoe zeg ik dat, koopmensen, kooplieden – voorgesteld is, dus gaat het om dit bedrag. De PvdA vraagt ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dat was A) mijn vraag niet, mijn vraag zat heel duidelijk: is deze verhoging alleen gebaseerd op de verhoging van dat promotiegeld op verzoek van de marktmenzen? Dat scheelt mij ook spreekijd als mijn vraag goed wordt begrepen. Of is het inflatie, of zijn er nog andere zaken? Het lijkt mij een politieke vraag, evenals de ramingen van parkeerheffingen, naheffingen, lijkt me ook een politieke vraag en geen technische vraag. Momentje.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, dus het is opgebouwd uit de reguliere index, die op alle tarieven zit, die we bij de kadernota hebben vastgesteld, en het verzoek van de koopmensen. Maar ik moet het zo formuleren zoals u het zei: ja, inclusief de index.

De heer Trompetter: Maar dan is het wel gek dat de enige belasting met 14% stijgt.

Wethouder Snoek: Nee, dat is dan niet gek, omdat dat bovenop die index. Hij stijgt dus harder dan de rest, op verzoek van de koopmensen.

De heer Trompetter: Dat was veertig of vijftig cent per dag ofzo. Oké, dat laat ik dan zo. Het naheffingen van parkeren is een politieke vraag, want – daar is nog niet op geantwoord, voordat de PvdA ging – is het gevolg

van meer handhaving, meer foutparkeerders, of is daar een andere grondslag voor? Ik bedoel: hoe kan je van tevoren weten hoeveel boetes je gaat uitdelen? Dus het lijkt me politiek lastig om dat te begroten.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ik begrijp van de heer De Kruijf dat dat tarief inderdaad gecorrigeerd moet worden, maar dat mag u dan zelf ook zo dadelijk even nog toelichten. Maar het helpt dus, dit soort discussietjes, als we aan de voorkant met elkaar de hoe-zit-dat-vraag kunnen stellen, zodat we hier de vraag kunnen stellen: zou je dat nou wel zo willen? De PvdA zegt: wanneer besluiten we dan formeel om die middelen zo toe te wenden?

De voorzitter: Wethouder, u heeft nog één ...

Wethouder Snoek: Dat gebeurt bij de voortgangsnota, ...

De voorzitter: ... nabrander van de heer Trompetter ...

Wethouder Snoek: ... onderdeel van de kadernota.

De voorzitter: ... gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. U vergeet een vraag: wat maakt dat de post dubieuze debiteuren verdubbeld is?

Wethouder Snoek: Ja, ik gaf aan de voorkant aan dat ik dit type technische vragen vind, waarvan ik zeg: stel die nou aan de voorkant, dan krijgt u daar een antwoord op. Als u zegt: volgens mij moeten we dat niet zo doen. Dan kunnen we daar hier het gesprek over aangaan. Dus als u mij ...

De heer ...: '...'

Wethouder Snoek: Sorry?

De heer Trompetter: Ik stel ze regelmatig en graag nog een antwoord, mag ook schriftelijk. Dank u wel.

Wethouder Snoek: Nee, sterker nog, ik heb u net aangeboden dat als ik klaar ben met de inhoud hier, dat de heer De Kruijf een aantal van die technische punten even kan oppakken voor u. Dus dan bespaar ik u ook nog dat u ze nog schriftelijk moet stellen.

De voorzitter: Gaat u verder, wethouder.

Wethouder Snoek: Dus op antwoord van de PvdA bij de voortgangsrapportage onderdeel van de kadernota. De VVD, u heeft uw complimenten uitgesproken voor de toelichting op de ozb. CDA, de havengelden, waarom over de kleine boten? Ik begrijp dat dat een combinatie is van een afweging tussen brugheffing doorvaartgelden, maar daar kan ook de heer De Kruijf u nader over informeren. Dan blijft uw verzoek over een notitie over de afvalstoffenheffing. U zegt daarin: ik zou vier dingen graag willen zien. Een vergelijking tussen een- en meerpersoonshuishoudens, ik denk dat dat een kwestie is dat we dat u kunnen toezeggen, ook om dat voor de kadernota beschikbaar te hebben. Het tweede punt gaat: is het dan mogelijk om gedifferentieerder tarief te hebben? Ik voorzie de reactie, dat vraagt wat van de administratieve lasten, en is dat dan wenselijk? Maar ik denk dat we daar u een reflectie op kunnen geven in zo'n notitie. U vroeg ook nog: zou je dan de

rioolheffing kunnen koppelen aan de WOZ-waarde? Wil ik ook naar kijken: hoe werkt dat dan in den lande, mag dat en wat is dan het effect ervan? Als je dat budgetneutraal doet, wat betekent dat voor verschillende huishoudens? Ik denk dat dat type informatie is die we in een informatienota, los van het collegebesluit kunnen nemen. Dan vraagt u nog: die kwijschelding, moet dat nu in de afvalstoffenheffing? Dat is een discussie die we hier een paar keer hebben gehad. Die vind ik lastiger, want ik weet eigenlijk niet welke informatie u nog meer nodig heeft. U weet ongeveer over welk bedrag het gaat, u weet waar u naartoe wilt, zelfs in deze discussie weet u al ...

Mevrouw De Raadt: ...

Wethouder Snoek: Maar ik wil u daar wat anders over toezeggen, namelijk: u krijgt binnenkort van ons nog een notitie, de benchmark afvalstoffenheffing, die heb ik onlangs in een staf gehad, dus die is onderweg naar u toe, waarbij je ook ziet hoe de afvalstoffenheffing in Haarlem is opgebouwd en hoe die zich vergelijkt met andere gemeentes. U ziet erin welk deel zijn gewoon de kosten van de afvalverwerking, welk deel is bijvoorbeeld de kwijschelding, of de btw, zodat je preciezer nog ziet: hoe verhouden we ons tot andere gemeentes en hoe zit die kwijschelding erin? Dus ik denk eigenlijk dat met die notitie in de hand en onze kadernota, onze begroting, alleen nog maar de politieke vraag overblijft: wil je dat zo doen? Dus ik vind die moeilijker – Meat Loaf song ‘Two Out of Three Ain’t Bad’ – ik wil u drie uit vier toezeggen en ik hoop dat voor die vierde, dat u voldoende basis vindt ook in die notitie die al naar u onderweg is. Ja, nu wou ik ...

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Wethouder Snoek: ... de heer De Kruijf ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, nee, hier ben ik natuurlijk al hartstikke blij mee, dat begrijpt u. Drie uit vier, geweldig. Nee, kijk, wat dat betreft, nee, ik snap dat die kwijschelding, dat dat vooral een politieke vraag is. Wat mij betreft zou dat dus ook in één of twee zinnen kunnen, hoor. Want het is me gewoon niet helemaal duidelijk of het nou echt niet mag juridisch gezien, of dat het eigenlijk oneigenlijk is, of dat het gewoon alleen maar netter zou zijn. Dus, want ik heb daar twee keer iets anders over gelezen, dus vandaar dat ik ook niet, daar was ik eigenlijk meer een beetje naar op zoek, begrijpt u wat ik bedoel?

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, volgens mij mag het. Het moet niet, maar het mag. ... ook niet de enige gemeenten die het doen, maar het hoeft niet, het mag wel.

Mevrouw De Raadt: O ja, dan drie uit vier, volkomen top.

De heer ...: Mooie score.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Misschien is het ook om gewoon een beetje wijsneuzerig zitten te wezen, maar de afweging die politiek daar natuurlijk ook in zit is dat als je het niet hebt, je met inningskosten op een heel ander niveau komt te zitten, omdat er gewoon huishoudens zijn die hem dan simpelweg niet kunnen betalen. Dus dan moet je gaan innen, dan moet je gaan vorderen, dus die kostencomponent ... Ik weet dat in het verleden hebben we

daar toen ook een afweging gemaakt om dat dan op deze manier op te lossen, omdat het per saldo voordeliger was dan het ongeïnd laten en inningskosten. Dat was destijds, misschien is dat aan herijking toe, maar dat speelde wel een rol.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: De heer De Kruijf zou nog een aantal punten technisch wat toelichten.

De heer De Kruijf: Ja, één punt dat naar voren kwam was het tarief van parkeren, kosten naheffing. Ik ben net toevallig een half uur voor deze vergadering gebeld, geattendeerd. Er is een verschrijving geweest, het tarief wat er staat klopt niet, dus ik wil graag nog in de gelegenheid worden gesteld dat aan te passen. Het tarief was 62,70 en dat zijn wettelijk vastgestelde maximumtarieven, en dat moet worden 64,50. Nu staat er 68, dus dat moet gecorrigeerd worden. Dus dat voor wat betreft het tarief. De kosten van dubieuze debiteuren, het bedrag over het lopende jaar is nog niet bekend. We zien wel dat het oplopend is. Het is heel moeilijk om daar een voorspelling over te doen ook voor 2020, omdat het met name vaak om wat, de kleinere hoeveelheden zie je wel, maar als straks ... Wat we voorheen hadden met V&D en straks andere warenhuizen die we misschien niet meer kunnen betalen, dan gaat het vaak om grote bedragen. Op zich neemt ook de belastingomvang toe, dus ook de dubieuze debiteuren nemen toe. Maar als u zegt: ja, het is zeven ton, maar het zou ook zes en een half ton kunnen zijn, of zes ton. Ja, dat zit een beetje in die marges, maar om het vanuit goed financieel beleid te ramen is het wel van belang dat je dat bijhoudt en niet dat we halverwege het jaar om extra budget moeten vragen. Maar helemaal, als je mij zegt: kan je precies onderbouwen? Nee, daar zitten te veel onzekerheden in. Maar wel dat het een oplopende trend is.

Wethouder Snoek: Over de lengte van de boten.

De heer De Kruijf: Ja, de havengelden. Vorig jaar is er naar een ander systeem overgegaan. De kosten van doorvaart zijn geschrapt en nu gaat het, we zeggen nou: je moet nu betalen als je brugbediening moet doen. In de oude systematiek waren de ligplaatsen van die het hele jaar lagen, was inclusief de doorvaart. In feite is het nieuwe tarief waar je dus eigenlijk niet meer voor doorvaart hoeft te betalen, is hetzelfde gebleven. Daarom staat er ook in het stuk: eigenlijk lijkt het op een soort verkapte verhoging. Maar dat gold niet voor de boten tot vijf meter, want die betaalden nooit doorvaart. Dus daarom is er nu voor gekozen om met name die tarieven aan te passen. Als je nu naar de tariefopbouw kijkt is het ook wat logischer, maar dat is in ieder geval de keuze die gemaakt is. Er was ook vanuit de raad al meegegeven: zoek het in die, dus niet in de doorvaart, de brugbediening, maar zoek dat daarin. Nou ja, dat is de keuze die gemaakt is.

Wethouder Snoek: Even, en volgens mij is dan dat voorstel om het raadsstuk tussen deze commissiebehandeling en de agendering op de raad volgende week aan te passen voor het tarief van de naheffing parkeerkosten, ja.

De voorzitter: Is dit onderwerp hiermee voldoende behandeld?

De heer Van den Raadt: Ja, dan heb ik ook nog wel een technische vraag.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, als we toch technische vragen hebben, dan heb ik nog een technische vraag. Dat gaat toevallig over hondenbelasting. De gemeente die draagt bij aan de dierenasiels. Zouden die, dat tarief, is

dat bekend hoeveel daaraan betaald wordt? En zou het – maar dat is dan direct weer aan de wethouder – zouden die kosten van de gemeente aan dierenasiels niet tot nul gereduceerd kunnen worden als mensen die een hond uit het asiel nemen geen belasting meer hoeven te betalen?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: De eerste heb ik niet paraat en ik denk de heer De Kruijf ook niet, dus die krijgt u later van ons, wat de kosten daarvoor zijn. Wij doen bijdragen aan de opvang van wilde dieren en ook van huisdieren. Sorry?

De voorzitter: Is verplicht.

Wethouder Snoek: Ja, is verplicht, en dat bedrag geven we ook. Maar dat gaat dus niet alleen over honden, dat gaat ook over vogels – sterker nog, vaak over vogels – gaat over tal van dieren, dus ik denk niet dat het probleem opgelost is als we uw route kiezen.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Bent u het wel mee eens dat het probleem dan wat minder wordt? Want als er bijvoorbeeld al geen honden in het asiel zitten, dan zijn die asiels al een stuk kleiner en hebben ze al minder bijdragen nodig.

Wethouder Snoek: Ik weet niet of de prikkel zo werkt zoals u ziet, of mensen tegen die vergoeding dan al die honden op komen halen. Ik weet niet hoeveel honden er, welk percentage honden van het geheel zijn. Nee, u krijgt alleen van mij te horen wat de kosten zijn die wij, of de bijdrage die wij daaraan geven aan de Dierenambulance en de opvang van dieren.

De voorzitter: U gaat die vraag stellen, schriftelijk, en u gaat daar antwoord op geven?

Wethouder Snoek: We hebben de vraag hier genoteerd en de heer De Raadt – en de rest van de raad – krijgt dat dan netjes via de griffie als antwoord toegestuurd.

De voorzitter: Wat een waanzinnig systeem. Dank u wel, wethouder.

Wethouder Snoek: Het gaat allemaal vanzelf.

De voorzitter: Ja, het is ongelooflijk.

Wethouder Snoek: Kost niemand energie, dat is allemaal: floep, hupsakee.

De voorzitter: Komt dat nog voor de raad – is niet echt noodzakelijk – maar komt dat nog voor de raad, of komt dat daarna?

Wethouder Snoek: Nou, kijk, de heer De Raadt kan het denk ik – nou, dat weet ik eigenlijk niet zeker, maar ik voel – kan u het opzoeken in de begroting, zou het erin staan op dat detailniveau? Weet ik niet, dus we gaan eens kijken hoe snel we dat naar boven kunnen krijgen.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan heb ik ook nog een vraag: die aanpassing van de tarieven, dat komt voor elkaar voor de raadsvergadering. De notitie waarnaar gevraagd werd door het CDA: voor de kadernota, en kunnen we daar nog ergens een indicatie aan hangen? Wordt dat dan maart, of wordt dat april, of ... Zodat wij nog in staat zijn om het nog te behandelen misschien hier eventueel in de commissie? Kunt u daar een uitspraak over doen?

Wethouder Snoek: Ja, ik vond voor de kadernota al een mooie termijn, maar u zegt: we willen het ook graag de behandelen in de commissie voor de kadernota?

De voorzitter: Lijkt mij misschien wel zinvol. Ik denk dat dat ... Toch? Of, het is de optie van het CDA, dus ik ga er verder niet over.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik ben het helemaal met u eens natuurlijk, voorzitter.

Mevrouw Leitner: Formeel komt het bij de ter kennisname stukken en besluiten we als commissie '...'

De voorzitter: Dan, hij kan ook proactief geagendeerd worden, hè? Dat kan ook.

Mevrouw Leitner: U heeft namelijk net opgeroepen dat we daar zeer kritisch op moeten zijn met elkaar, dus ik herinner u daar even aan.

De voorzitter: Ja, dank u wel, mevrouw Leitner. U heeft volledig gelijk.

Mevrouw ...: Maar dan moet er dus per definitie twee voor de kadernota worden aangeboden.

De voorzitter: Ja, hij moet ... Precies. Maar even, of die nou wordt geagendeerd op deze commissie of niet, hij moet in ieder geval op tijd aangeleverd worden door de wethouder, zodat die eventueel geagendeerd kan worden voor de kadernota. Dus, nogmaals mijn vraag: wanneer gaat dat lukken?

Wethouder Snoek: Tijdig om voor de kadernota hier geagendeerd te worden. Daar span ik mij voor in.

De voorzitter: Wij noteren uiterlijk april, en dat wordt dan een hele krappe.

Wethouder Snoek: Stel de vraag dan niet.

De voorzitter: Goed, oké. Wethouder, u had het over een benchmark van afvalstoffen. Is dat niet, u zegt: dat is onderweg naar u. Is dat echt onderweg naar ons hier als commissie Bestuur, of is dat onderweg naar de commissie Beheer? Want het lijkt mij een onderwerp voor de commissie Beheer, maar misschien vergis ik me?

Wethouder Snoek: Ja, dat heb ik op dit moment even niet scherp. Dus ik denk naar de commissie Beheer, maar volgens mij hebben alle fracties alle posities bezet, dus kan men dat met elkaar delen.

De voorzitter: We kunnen erbij, maar het was even een vraag omdat u dat zo specifiek zei: het is onderweg naar u. Dus dan denk ik: u zit hier tegenover ons, ik denk, ik vraag het nog even.

Wethouder Snoek: Ja, ik weet het gewoon even niet precies op dit moment. Sorry?

De voorzitter: Oké, dan kijken we wel even op de agenda van de commissie Beheer, als hij er niet tussen staat.

Wethouder Snoek: Nee, hij is onderweg.

De voorzitter: Oké, dank u wel, wethouder. Wij gaan ... O ja, ... in gewijzigde versie, uiteraard. Is dat een hamerstuk, is dat een hamerstuk met ...

De heer ...: ...

De voorzitter: Een hamerstuk? Mijnheer Smit? Hamerstuk met stemverklaring, is iedereen het erover eens? Prima, doen we dat zo.

7. 17.35 uur Informatienota financieel resultaat 2019 (MS)

De voorzitter: Gaan we door naar agendapunt 7, informatienota financieel resultaat. Deze komt in de plaats van de decemberrapportage en de septembercirculaire 2019 is hieraan vastgehangen om te kunnen worden betrokken bij dit agendapunt. Wie wil als eerste het woord voeren hierop? Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, dank u wel. Nou, fijn dat we die informatienota hebben gekregen. Ik begrijp dat er geen decemberrapportage is, omdat de afwijkingen niet zodanig zijn dat dat tot onrechtmatigheid zou kunnen leiden. Dat is het formele verhaal. Wat me toch opvalt is, per saldo gaan we zelfs 2 ton op vooruit, of minder slecht wordt het, dus daar zouden we blij mee moeten zijn. Aan de andere kant valt me wel op dat er nogal een aantal grote tegenvallers en een aantal grote meevallers zijn. Ja, mijn vraag daarbij is: is dat – ik heb dat niet gecheckt op vorige jaren, maar – is dat gebruikelijk dat het, hè? Want er zijn nogal forse afwijkingen waarvan ik zeg: hadden we dat niet eerder kunnen voorzien? Of zegt u: dit is gewoon business as usual en jullie moeten daar niet al te moeilijk over doen. Nee, maar ik, ik bedoel, als dit in mijn privéhuishouden zou gebeuren, dan zou ik zeggen: per saldo kom ik dan wel net goed uit, maar ik heb toch bepaalde dingen nogal verkeerd ingeschat. Dus daar graag een reactie op. Ik begrijp ook bij de reserve sociaal domein dat, daar gaat het 1,8 miljoen slechter dan bij de Berap voorzien en dat wordt geput uit een reserve sociaal domein die al leeggehaald was in het kader van de begrotingsvoorbereiding. We zitten nu eind 2020 op min een half miljoen in de reserve sociaal domein, dus de vraag of we hem opheffen of niet, daar is formeel al een besluit over genomen, maar dat zouden we pas eigenlijk moeten doen als we een goed beeld zouden hebben van de risico's en van het feit dat we alle risico's goed in beeld zouden hebben. Maar we worden hier in ieder geval, of je dat nou wil of niet, achterhaald door de feiten, dat is een constatering mijnerzijds. Ik ga er vanuit dat die half miljoen dan in ieder geval, het kan niet anders, uit de algemene reserve geput zal worden eind 2020. Of dat zien we dan wel terug bij de jaarrekening 2020. Maar ik wil graag daar een reactie van de wethouder op.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. 5 miljoen of 4,8 miljoen, mijnheer Sepers, daar doe ik niet moeilijk om. Die twee ton, die is ook nog maar een inschatting. Wat we nog niet goed herkenbaar hierin vinden – of je moet zelf proberen heel hard te rekenen – is het effect van de structurele kosten en de incidentele kosten. Wat natuurlijk spannend is – en de wethouder die kan ik dat nu wel vragen, maar die weet dat natuurlijk ook niet precies – is welk deel van die 4,8 miljoen nou structureel gaat doorlopen in 2020 en volgende jaren. Dat is wat je als erfenis echt meeneemt, de rest boek je af van je algemene reserve. Die acht ik als OPHaarlem toch niet echt hoog, als je ziet dat je 540 miljoen per jaar uitgeeft is onze algemene reserve vinden wij niet echt hoog. Er zal toch een bedrag van rond de 5 miljoen van af moeten als er niet zoals bij de vorige jaarrekening ineens aan het eind van het jaar bij de controle nog wat leuke voordeeltjes uit de hoge hoed komen. Als de wethouder ze al heeft, mag hij ze mededelen. Anders wacht OPHaarlem gewoon af,

constateert enige bestendigheid in het tekort dat er zit. Die 5 miljoen, die zit er degelijk in als tekort, en of het nou 4,8 is, is nogmaals, niet relevant. Wij wachten dat af en wij kijken mee naar – want als ik nou meteen 7.1 ook mee mag nemen – de effecten van de septembercirculaire. Die zijn op zich niet ongunstig, maar er zitten klappen problemen in het sociaal domein, met een in principe leeggeeten reserve sociaal domein, dus uiteindelijk moeten we die toch in onze algemene middelen en onze begroting ophoesten. Dus ook daar weer constateren dat de septembercirculaire niet echt nadelig is, maar niet op kan vangen wat er in 2020 structureel aan stijgingen vanuit '19 en '20 doorloopt. Daarbij komt dan nog mogelijk een erfenis van de onderbesteding van het Rijk in 2019. Nou, dan hoop je dat die ook met de dialoog in de G40 – mijnheer de wethouder, ik hoop dat u nog wat kunt vertellen of daar nog wat eerder succes richting Den Haag zit in de dialoog over het samen trap op en trap af. Waarvan OPHaarlem vindt dat je het juist moet omkeren: als de een trap afgaat, moet de ander trap op kunnen, want dan hou je Nederland tenminste een beetje in beweging. Anders gaan alle raderen in één keer stilstaan. Dat is nu het probleem, het Rijk krijgt de grote uitgaven niet gedaan en vervolgens krijgen wij minder geld en dan is het twee keer minder. Dat is natuurlijk dom, je moet het op dat moment naar de gemeentes overhevelen, zodat de gemeentes wel uit kunnen geven wat het Rijk op dit moment in het kader van de deltawerken moderne stijl niet kwijt kan. Dit was even mijn opmerking, dank u.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ik ondersteun de betogen van mijnheer Smit natuurlijk geheel, maar in aanvulling daarop, vindt u dan ook niet dat juist in deze tijden de gemeente gewoon meer ruimte om haar eigen belasting te innen zou moeten krijgen? Dus een ander belastingregime voor gemeenten? Dan kunnen we de hondenbelasting ook afschaffen.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Nou, nee, sinds dat ik dus dit jaar gebeten ben door een hond ben ik dus niet voor de af... Nee, ...

Mevrouw Leitner: Als hij erover gaat, dan is hij er niet.

Mevrouw ...: '...'

De heer ...: '...'

De heer Smit: Nee, mevrouw Leitner, ik ben dit jaar gebeten door een hond, dus ik ben zeker niet voor het afschaffen van de hondenbelasting. Dat is één. Een tweede is: ik vind dat een heel gevaarlijk punt, je eigen belastingbeleid kunnen voeren. Ik weet een ding zeker: als wij in staat zijn om voor X miljoen ons eigen belastingbeleid te voeren, dan wordt de uiting uit het gemeentefonds met X miljoen plus gekort. Want dat is echt, en dat is, ...

Mevrouw Leitner: '...'

De heer Smit: Ja, maar dat bedoel ik. Nee, ik begrijp het wel. U zegt: meer zelfstandigheid in de uitvoering van gemeentelijk belastingbeleid, zodat je meer inkomsten kunt creëren. Maar dan weet ik één ding heel zeker: dan zal het gemeentefonds afschuwelijk gekort worden en de gaan we er alleen maar op achteruit, want Den

Haag heeft nog nooit een dubbeltje charmant aan de gemeentes gegeven, dat moet altijd eruit getrokken worden. Dus ik zie dat niet als een voordeel in de gemeentebegroting.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, precies. Oké, nou, we zullen deze bespiegeling niet helemaal verder doen, maar de vraag is of het middels ozb moet, of een ander soort tarief.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Kijk, de ozb, daar zie je nu ook weer zo'n typisch fenomeen in, dat op het moment dat de huizenprijzen bij ons stijgen, zegt de computer van het gemeentefonds: dan zijn de huizen duurder, dan kun je en dan moet je meer ozb innen. Terwijl daarmee natuurlijk een gemeentelijk beleid doorkruist wordt. Op het moment dat je zegt: jongens, ik mag dat voor mezelf meer gaan invullen. Dan weet ik zeker dat er vervolgens in het gemeentefonds een algemene korting komt die ons even hard pakt. Dat probeer ik als helderziende dan te gokken, hoor.

Mevrouw Leitner: Vice versa doen we het ook, hè?

De voorzitter: Goed, wie mag het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wat opvalt is inderdaad toch de tegenvallers, bijvoorbeeld op het sociaal domein van 1,83 miljoen. Ja, er werd net al even door de PvdA ook iets over gezegd, we hebben het gevoeglijk opgeheven nu al, dat sociaal domein. Sowieso zijn alle onderbestedingen buiten het hek aan de algemene middelen vervallen, dat is sowieso al gebeurd. Wat me opviel is dat toch elke keer weer heel veel geld naar de wethouderspensionen moeten. Dat zal misschien wel ergens voor nodig zijn, maar het lijkt erop dat die wethouderspensionen waardevaster zijn dan andere pensionen. Is dat zo?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Van den Raadt, ik zal u even bijpraten: u heeft zojuist een prachtig moment gemist, want ook D66 pleit voor de afschaffing van de hondenbelasting. Dus u heeft uw maatje gevonden, dan kunt u daarmee optrekken. Mijnheer Smit ... O nee, mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, heel kort. Wij sluiten ons aan bij de al eerder gemaakte opmerkingen over dat het toch opmerkelijk is dat in een paar maanden tijd tussen de bestuursrapportage en heden het verwachte nadeel sociaal domein met 1,8 miljoen gestegen is. Wat een beetje de vraag oproept of we die kosten hier überhaupt nog in de hand hebben. Wellicht dat de wethouder daar toch op kan reageren. Het is inderdaad goed te zien dat goed voor de pensionen van de wethouders gezorgd wordt en het zou mooi zijn als dat ook voor de leden van de volksvertegenwoordiging in zijn algemeenheid gezegd zou kunnen worden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. U heeft een interruptie, mijnheer Van den Raadt heeft een interruptie op de heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, want u stipt dat goed aan, dat die kosten zo stijgen. Maar vindt u dan ook dat de wethouder daar verantwoordelijk voor is? Die stijgende kosten van dat 1,8 waar u op duidt, vindt u dan ook dat de wethouder daar verantwoordelijk is voor het kosten in bedwang houden?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou ja, als er niemand voor verantwoordelijk is, hebben we echt een probleem.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft een interruptie op de heer IJsbrandy?

De heer Smit: Ja, op allebei eigenlijk. Nu ben ik de wethouder even voor, maar we kunnen nu wel ons focussen op die 2 miljoen die erbij gestopt moet worden in de pensioenen voor de wethouders, maar het heeft te maken met het feit dat de rekenrente, de actuele rekenrente wettelijk wordt bijgesteld naar beneden. Dat betekent dat je, net zoals bij pensioenfondsen, met een hoger eigen reserve rekening moet houden, want je mag geen groei incalculeren. Dus de wethouders krijgen precies hetzelfde als vroeger, die krijgen niks extra's, maar je bent verplicht een hogere reserve aan te houden, omdat de rente die je mag toepassen lager is. Dus we kunnen nog een kwartier discussiëren over die 2 miljoen, maar dat gaat niet naar de wethouders.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Ik zie iemand die er verstand van heeft die hier op rechts hartelijk mee knikken, dus u zult wel gelijk hebben. Mijnheer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Ja, ik zal het kort houden, voorzitter, dank u wel. Het is ook een beetje, voelt als mosterd na de maaltijd, maar toch, we zijn blij dat het in ieder geval positief uitwerkt. De 1,8 miljoen van het sociale domein, dat zat er natuurlijk aan te komen, omdat er een aantal kosten zijn die we inderdaad niet kunnen beheersen: de Wmo, de jeugdzorg. Daar zijn we verplicht om geld aan te geven, of tenminste, om de toegekende gelden te betalen. Daar kunnen we niet op bezuinigen, dus dat geeft dan altijd een discrepantie in wat je van tevoren begroot en wat je achteraf moet gaan uitbetalen en dat is niet altijd heel goed doen. Dus dat vinden we buitengewoon spijtig, maar we snappen wel hoe dat komt. Tot slot, inderdaad, heb ik niet zoveel te vragen, maar wel inderdaad het Rijk, dat gaat minder uitgeven, omdat de bouwprojecten niet door de PFAS, vraagt vertraging van allerlei projecten, waarin direct het gemeentefonds door geraakt worden. Dus het zou wel goed zijn om in de toekomstige ramingen en begrotingen daar wel voorzichtig een voorschot op te nemen, want het komt er hoe dan ook uit. Want als ik het goed begrijp uit politiek Den Haag, dan wil men de trap op-trap af niet op hele korte termijn repareren. Dus dat zal betekenen dat wij met nog meer tegenvallers in de toekomst moeten gaan rekening houden, ook al worden sommige uitgaven dan wel gerepareerd en sommige uitgaven dan weer teruggehaald naar Den Haag. Maar dat doet denk ik de algemene middelen, de tekorten daarop, haalt het niet weg. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, mijnheer Van den Doel, u zegt dat wij de uitgaven van het sociaal domein niet in de hand hebben, omdat dat, ja, dat is nou eenmaal de vraag uit de markt, zal ik maar zeggen, die moeten wij honoreren. Maar vindt u het dan niet vreemd dat aan de inkomstenkant we eigenlijk gecapped zijn – want dat is in feite het geld wat het Rijk ons ter beschikking stelt – terwijl we aan de uitgavenkant een soort blanco cheque hebben voor whatever de stad maar van ons verlangt. Daar zit toch een discrepantie in die op termijn niet te handhaven is. Het begin van de vergadering hebben we wel even op een opstand gehint, maar ik bedoel, dat moment komt wel naderbij, dat we op een gegeven moment toch ook via de VNG of met andere medes, paal en perk moeten stellen aan een situatie die gewoon op lange termijn niet houdbaar is.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: In Den Haag noemen ze dat bezuinigen. Dus ja, ik zal er iets meer over zeggen, het is een beetje flauw. Maar die brengt het naar de gemeente toe, die zegt: los het maar op. Vervolgens zetten ze wel een cap op wat ze je geven, maar ze geven je wel een openeinderegeling mee. Dan weet je van tevoren al

dat het mis gaat lopen en dan verwachten ze dat de gemeente zo gaat ingrijpen in andere kosten, dat ze het uiteindelijk er wel mee zullen moeten doen, maar zo zit de wereld niet in elkaar. Daar komen we elke keer, elke maand, elke dag opnieuw achter en de druk van de VNG en de G40 richting het Rijk is er al echt, de lobby daartoe is echt al heel fors bezig en straks gaat de maatschappij er zich ook nog tegenaan bemoeien. Dan wordt de druk echt heel hoog, want ergens gaat het mis als je de Wmo een open regeling hebt en de jeugdzorg een open regeling hebben en de toenemende vraag. Dan is het vrij eenvoudig om erachter te komen dat als je een cap zet op je vergoeding daarvoor vanuit het Rijk, dat het misgaat.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, zoals ik tijdens de kadernota zei: we hadden het ons allemaal zo anders voorgesteld. Het is een fors tekort waar we tegenaan lopen. Even voor het beeld schetsend, we hebben in het coalitieakkoord zelfs nog afgesproken hoe we met overschotten op de jaarrekening om zouden gaan. Nou, het is niet in de buurt. Ja, toch moet je wel uiteindelijk naar een begrotingsevenwicht en we hebben ons in die zin gewoon laten overvallen. Dus ik ondersteun ook alle betogen, verstandige financiële betogen hier, dat we daar naar een evenwichtig geheel toe moeten. Daarbij zitten we natuurlijk in een hele vreemde dynamiek met het Rijk. De septembercirculaire ziet er nu weer eventjes heel leuk uit en dan kun je weer gaan juichen, maar zo gaat het steeds. Het is goed dat de begrotingssystematiek die we hebben, de cyclus, dat die enige rust daarin brengt en dat we niet van circulaire naar circulaire maar elke keer onze producten gaan aanpassen. Wij maken ons gewoon ondanks een positieve septembercirculaire nog grote zorgen over het begrotingsevenwicht voor volgend jaar. Die vreemde dynamiek die we in zitten met de trap op-trap af systematiek, dat is er één van. Het sociaal domein is een tweede, de lobby loopt daarop. We waren enthousiast, blij dat ChristenUnie en D66 vrij snel een motie hadden ingediend en aangenomen gekregen over de trap op-trap af systematiek, maar maken ons inmiddels toch wel grote zorgen over de uitvoering daarvan en zijn even benieuwd naar de politieke antennes van de wethouder in Den Haag op dat gebied.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Voorzitter, dank u wel. Vrij kort: ja, ten opzichte van de Berap zien we ineens die tekorten jeugd en Wmo verder oplopen. Dat is best een beetje wrang dat we daar toch zo kort ook weer met negatievere cijfers worden geconfronteerd. Bij de kadernota hebben wij ook gezegd: probeer te anticiperen op die stijgende zorgkosten door die structureel op te nemen. Need to have, geen nice to have. We zullen toch ook die discussie aan moeten, maar dat is ook het evenwichtige begrotingsbeleid waar mevrouw Leitner het over heeft: we maken keuzes en we hebben ambities – het college heeft ambities, de raad heeft ambities – maar de zorg moet daar niet onder gaan lijden, onder die ambities, dus wat gaan we dan laten? De structurele doorvertaling van die stijgingen in die opneemeregelingen, ja, doe uw best, waarom lukt ons toch maar niet? We zien het landelijk moeilijk gaan, maar waarom lukt het ons maar niet om daar beter grip op te krijgen, en welk deel kunnen we wel als structureel gaan betitelen? Heel fijn dat u ook in de nota heeft opgenomen over de doorkijk septembercirculaire, dat we die in de kadernota voor 2020 gaan opnemen en dat we daarmee voorkomen dat ad hoc maatregelen getroffen moeten worden. Betekent ook dat we niet de rinkelende kassa van de Partij van de Arbeid meteen kunnen honoreren, die bij de begroting werd neergezet, want dat was wel een beetje voorbarig, want we moeten ook nog wel met een aantal nadelen rekening gaan houden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Heeft iedereen gezegd wat hij wilde zeggen? Dan is nu het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. Ja, ik ga ze maar even per partij af, want volgens mij de analyse over wat er hier voorligt en wat er op ons pad ligt, die deel ik met veel van de sprekers, dus dat hoeft ik niet zelf ook nog eens een keer neer te zetten. De PvdA zegt al, vroeg nog even: waarom dan nu een brief en geen bestuursrapportage? U moet geïnformeerd zijn over wat er gebeurt, dat wordt u nu. Bij een begrotingswijziging, dan doen we dat zodat bij de jaarrekening, de begroting en de jaarrekening weer op elkaar aansluiten, zodat we ... Ja?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Sepers. Mijnheer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ik heb juist in mijn betoog aangegeven dat ik heel goed begrijp waarom het geen decemberrapportage is, dus daar hoeft u niet verder uit te leggen.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Snoek: Super, scheelt mij weer even. Maar u zegt wel: hadden we dat dan niet eerder kunnen voorzien? Dus nee, wat u vandaag krijgt is wat het college op dat moment – we hebben dat dan iets eerder natuurlijk in de collegevergadering, maar sturen hem dan zo snel mogelijk naar u toe – en zodra wij informatie hebben proberen we die zo snel mogelijk ook met u te delen. U zegt: maar ja, dat gaat nogal over wat getallen. Tegelijkertijd, ik wil het niet bagatelliseren, maar de wijzigingen die hierin staan kun je ook wel zeggen: op een begroting van 500 miljoen is 1 miljoen 0,2%. Als u thuis tegen uw vrouw moet zeggen: ik zit er 0,2% naast. Dan weet ik ook niet of u ruzie heeft meteen. Maar tegelijkertijd, het gaat over groot geld en u moet erover geïnformeerd worden, maar de feitelijkheid of je dan een begrotingswijziging moet doen zit niet zozeer in de grootte van het getal, maar of het ook gewoon netjes bij de jaarrekening verantwoord mag worden. Binnen het sociaal domein zien we dus ook dat helaas het tekort toch verder oploopt. Er zijn hier ook vragen gesteld: heb je daar nog grip op? We proberen die grip ook te vergroten, uw collega's in de commissie Samenleving zijn geïnformeerd over het AEF-rapport, waarbij we proberen te versterken op de sturing op het sociaal domein. Een deel van de incidentele kosten die we hier in 2019 maken en ook in 2020 zijn erop gericht om meer grip te hebben, in de volle wetenschap dat sommige dingen een openeinderegeling zijn. Maar als wij tegen elkaar zeggen: we investeren aan de voorkant. Durven we dat dan ook vast te houden, durven we dan ook aan de achterkant te bezuinigen? Dat proces moeten we steeds strakker inzetten. Onttrekkingen en dotaties die beoogd waren aan de reserve sociaal domein worden zoals afgesproken, nadat die op is gegaan in de algemene middelen en de algemene reserve, lopen die ook gewoon daar over. Dus dat zal hiermee ook gebeuren. OPH vraagt: wat hiervan is dan structureel? Dat waar wij nu van weten dat het structureel is, of het structurele kosten zijn, laten we ook aan u zien. Maar soms zeg je ook: dit gebeurt in 2019, kan een incidentele post zijn, of een incidenteel geval, maar als we dat ieder jaar opnieuw zien gebeuren, dan wordt die op een gegeven moment toch structureel. Op het moment dat wij vanuit de – en dan even de wij, concern control – dat beeld hebben, gaan we het gesprek aan met de vakafdeling: we zien nu drie jaar op rij dat u of hier overschrijdt of een tekort hebt, volgens mij moeten we daarop bijsturen. Maar dat wat wij nu weten wat incidenteel of structureel is, zo informeren we dat aan u, maar u heeft gelijk dat je daar steeds goed naar moeten kijken. Dan zegt u: of komt er bij de jaarrekening weer wat uit de hoge hoed? Ik wou dat ik een hoge hoed had en af en toe wat kon toveren voor u, maar het werkt wel anders. Wat we vaak zien is dat tot aan het einde van het jaar je steeds navraagt: hoe zit het met de bestedingen, wat verwachten we dit jaar nog weg te zetten? En of het nou over investeringen gaat, werken in de openbare ruimte, of ook in het sociaal domein, is er steeds de hoop om wat we hebben afgesproken met u om dit jaar te doen ook te realiseren. Het is pas aan het eind van het jaar dat je constateert wat je niet gedaan hebt. Zodra wij zien dat er ergens overschrijdingen zijn, melden we die u hier, maar ik heb in ieder geval sinds ik deze portefeuille beheer ook gezien dat aan het

eind van het jaar vaak pas op het allerlaatste echt duidelijk wordt waar de onderschrijvingen zitten. Dus dat is geen hoge hoed, maar ik begin dat ritme wel te herkennen. Gevraagd is over de brug ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: En weer verder. Ik kan u helemaal volgen, het zou alleen leuk zijn als u in de loop van het jaar ook in staat bent om op grond van processen die moeten lopen om tot realisatie te komen, bijvoorbeeld een investering, toch al ergens in augustus, september, oktober te weten wat bijvoorbeeld onderbesteding op die plekken is. Want afgelopen jaar was het een gegeven dat er ineens een klap voordeel – hoe leuk ook, maar erg laat – binnenkwam in de jaarrekening en dan blijktbaar zijn onze voelhoorns nog niet zo ontwikkeld dat we die net zo kunnen inschatten als de komende nadelen. Dat zou toch wenselijk zijn.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ik kan u ook weer heel goed volgen, maar er zit natuurlijk gewoon een stuk planningsoptimisme. Mensen gaan tot het gaatje om te realiseren, wij stellen ook steeds, laat ik zeggen, de wethouder Financiën stelt steeds ook aan de portefeuillehouders die kritische vraag: denkt u nou echt dat u dat gaat realiseren? Ja, want daar gaan we voor. Maar ik ga ook geen meevallers inboeken als ik niet zeker weet dat ze zich voor gaan doen, want dan zou u ook tegen mij zeggen: nou, wethouder, dan liever aan het eind van het jaar, dan te vroeg. Maar u heeft gelijk dat we gedurende het jaar, ook de vakafdelingen, steeds kritisch bevragen, en ook de wethouders: denkt u dat u tot realisatie komt, denkt u nou echt dat we dat nog gaan doen dit jaar? Om zo gedegen mogelijk een financieel beeld te krijgen, maar het zal altijd zo zijn dat men, ook gezien de maatschappelijke opdrachten die we hebben, zeggen: dat gaan we proberen dit jaar nog te realiseren. Dat het niet gebeurt, ja, eigenlijk zo'n beetje in december, dat dat: o ja, het gaat dus toch niet lukken. De discussie trap op-trap af, u volgt hem ook in de krant en in het Binnenlands Bestuur, laatste signaal wat ik kreeg was dat er nu een discussie is, als je dan rust in die begrotingscycli van de gemeentes wil creëren, moet je dan misschien niet de septembercirculaire afschaffen? Nou, of dat ons dan meteen helpt, dan kunnen we in ieder geval de kadernota een soort van algemene beschouwingen in de breedte laten zijn. Dus of dat wat doet, dat weet ik niet.

De heer ...: '...' van meicirculaire.

Wethouder Snoek: Ja.

De heer ...: '...' O, sorry, ik zal de microfoon aanzetten, '...'.

Wethouder Snoek: Ik deel uw beeld daarbij, ik weet niet of dat de oplossing is. Vanuit Haarlem hebben we eerder ook aangegeven: volgens ons is de oplossing bijvoorbeeld al die trap op-trap af niet koppelen aan daadwerkelijke uitgaven, maar aan de begroting van het Rijk. Dat kent natuurlijk ook meer stabiliteit. Dan worden wij niet geconfronteerd bijvoorbeeld met tegenvallende uitgaven van het Rijk. Maar ik verwacht eigenlijk dat deze discussie het komende jaar toch een beetje in de marge zal blijven, omdat er een herijking van het gemeentefonds komt – u bent er op hoofdlijnen eerder over geïnformeerd – per 2021 en dat zal in zijn geheel denk ik nog veel ingrijpender zijn. Ik verwacht dat daarin ook gekeken zal worden hoe hier fundamenteel wat meer rust in gebracht kan worden, maar daar gaan zoveel pionnen verzet worden, dat dat effect ervan ook groot zal zijn. Ik denk dat daar de discussie zich de komende maanden op gaat richten en ik wil u ook in dat proces meenemen en tijdig informeren. Dat is nu nog allemaal in voorbereiding binnen Binnenlands Bestuur, met VNG, maar zodra wij als gemeentes ook gevraagd worden om ons daarover uit te

spreken, denk ik dat het moment is om ook u als raad of als commissie daarover goed te informeren. De vraag over de wethouderspensionen. Inderdaad denk ik goed toegelicht, dit zijn wettelijke bepalingen die wij moeten uitvoeren en leiden tot deze bijstelling. Hart voor Haarlem vroeg ook: die kosten van het sociaal domein. Ik ben het eens met u beide overigens, ook de reactie van de heer Van den Doel daarop. Uiteindelijk proberen we wel die sturing op dat sociaal domein te versterken, te verbeteren, beter weten waar het naar gaat en vooral vind ik ook als we spreken over versnellers, of investeren aan de voorkant, dat we ook echt zorgen dat we dan die besparing aan de achterkant zien. Uw collega's in de commissie Samenleving zijn daarover uitgebreider geïnformeerd.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Zijn er nog vragen of opmerkingen? Is dit onderwerp voldoende behandeld? Ja, dan stel ik voor dat ... Mijnheer IJsbrandy?

De heer IJsbrandy: Nou, ik wil eventjes iets over de MRA Agenda zeggen. Dat komt later in de agenda, maar ik weet niet of de heer Snoek daar dan bij is. Wat mij verbaasde in de MRA Agenda is dat dit hele probleem van die sociale kosten, waar eigenlijk alle gemeentes mee worstelen, dat dat niet echt in die MRA Agenda is terug te vinden. Er wordt wel gesproken over inclusiviteit en verder allerlei andere modeterminen, maar hier gaat het eigenlijk over een hele harde taak waar ongeveer de helft van de begroting van al die gemeentes mee gemoeid is en waar je eigenlijk je niet de vraag stelt: kunnen we op de een of andere manier van onze schaalgrootte als MRA gebruik maken om bepaalde kostencomponenten in dat hele sociale domein misschien toch net iets slimmer te doen, dan dat we dat allemaal apart zitten te doen? Dus dat die vraag daar eigenlijk niet op tafel ligt, dat verbaast me nogal.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, ik ben geen portefeuillehouder MRA, maar ik kan deze vraag wel beantwoorden en doe hem dan ook even in het licht van de portefeuillehouder Financiën – want dat is mijn, ik moet niet mijn collega's voor de voeten lopen. Die MRA is natuurlijk ontstaan uit een aantal meer fysieke vraagstukken: verdeling van kantoorruimte, verdeling van de woningbouwopgaven, infrastructuurinvesteringen. Ik denk dat het ongeveer een half jaar geleden was dat we met de bestuurders uit de MRA met elkaar bij elkaar waren onder voorzitterschap van Amsterdam en dit ook geconstateerd hebben, dat het in een tijd waarin steeds meer taken in het sociaal domein naar gemeentes toe gaan, dat die samenwerking zich nog heel erg richt op het fysieke domein en nog maar weinig op het sociaal domein. Daarbij is ook uitgesproken om dat wel meer te willen gaan doen, meer te zoeken naar: wat speelt er bij jullie, wat speelt bij ons? Het moet dan wel – denk ik dan steeds weer – het moet dan ook MRA-gericht zijn. Dus als we in het hele land allemaal hetzelfde probleem hebben, dan moet dat niet op de MRA-tafel leggen. Het moet een vraagstuk zijn, bijvoorbeeld denk ik verdeling van maatschappelijke voorzieningen binnen de MRA. Moeten we allemaal dezelfde type voorzieningen overal hebben, of kun je afspreken: die daar, die daar. Dat gesprek komt nu op gang en ik denk dat u terecht constateert, dat ijlt na op de samenwerking die in het fysieke domein eerder op gang is gekomen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ja, is dit onderwerp voldoende behandeld? Dan stel ik voor dat we nu gaan pauzeren en hier om zeven uur weer terug zijn. Smakelijk eten.

Schorsing

8. 18.50 uur Raadsjaaragenda 2020

De voorzitter: Dames en heren, welkom terug bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Het is inmiddels vijf over zeven, hoogste tijd om verder te gaan met agendapunt nummer 8, dat is de raadsjaaragenda 2020. Dit stuk is al eerder in conceptvorm in oktober aan ons voorgelegd, of aan deze commissie voorgelegd. De vraag is nu of iemand hier nog wat over wil melden, of dat het gewoon rechtstreeks door kan als hamerstuk. Wie mag ik het woord geven? Nou, en hij gaat door als hamerstuk, als ook mijnheer IJsbrandy daarmee akkoord gaat.

De heer IJsbrandy: Nu in de nazit van het diner, het copieuze diner. Ja, lastig ...

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, welk diner was dat?

De heer IJsbrandy: Wat we net gehad hebben.

De heer ...: Hedenavond.

Mevrouw ...: Ja, even voor de luisteraars thuis, alsof wij niet uitgebreid zitten te dineren, hè?

De voorzitter: Voor de luisteraars thuis: het was een bescheiden hapje met een mandarijntje toe. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Voor de kijkers thuis: we betalen het zelf, we betalen het zelf. Ja, wie de agenda bepaalt, beheerst het politieke proces, las ik deze week ergens. We laten ons nu als commissie eigenlijk zonder al te veel reflectie weer een agenda voorschotelen voor het volgende jaar en de vraag is toch een beetje: willen we dat ook op die manier? Dus een aantal van de thema's en onderwerpen op de agenda, die worden bepaald door de planning & control cyclus, door een aantal, laat ik zeggen, partijen waar we aandeelhouder af zijn, die jaarverslagen doen toekomen, et cetera. Maar wat ik eigenlijk nog mis is dat eigenlijk de commissie Bestuur gaat even grofweg over 100 miljoen van onze lasten. Dus dat zijn de personeel- en overheadpost, dat is de ICT, dat is de dienstverlening die we als gemeente leveren en dat is openbare orde en veiligheid. Samen ruim 100 miljoen, bijna 20% van de begroting. Eigenlijk, tenminste, de twee jaar dat ik hier nu bij zit, heb ik nog niet meegemaakt dat we daar eigenlijk op die manier naar gekeken hebben: wat doen die domeinen nou precies, waarom zijn ze zo groot als ze zijn, waarom kosten ze wat ze kosten, doen ze de goede dingen, doen ze de dingen goed? Dus dat soort discussies voeren weer eigenlijk heel weinig, we zijn toch veel met een aantal verplichte nummers bezig, we zijn bezig met ad hoc, voortuinen of allerlei andere zaken die op ons pad komen. Maar laat ik zeggen, echt een inhoudelijke discussie over de vier strategische domeinen die we eigenlijk hier beheren, die voeren we niet, met uitzondering – moet ik daarbij zeggen – van openbare orde en veiligheid, daar komt dankzij de Veiligheidsregio nog wel eens wat onze kant op, maar over de rest toch eigenlijk vrij weinig. Dus ik zou er eigenlijk voor willen pleiten om die onderwerpen toch wat structureler ook in die agenda op te gaan nemen, zodat we in ieder geval een keer per jaar daarbij stilstaan op die manier, dus: wat gebeurt er nou precies, wat zijn de kostendrijvers, aan welke knoppen kunnen we draaien, is men goed bezig? Zodat we daar met zijn allen wat van kunnen vinden en het niet allemaal in een kadernota, begrotingsdiscussie, waar het allemaal op een grote hoop gegooid wordt en vaak dat soort onderwerpen dan te weinig aandacht krijgen in mijn beleving. Dus dat is eigenlijk mijn pleidooi wat ik ten aanzien van die agenda zou willen houden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mevrouw De Raadt, interruptie op de heer IJsbrandy.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik denk dat ik uw pleidooi begrijp en ik denk dat ik dat ook wel ondersteun, maar misschien zou u het nog iets kunnen verduidelijken: wat voor soort agendapunt zou u dan willen toevoegen? Wilt u dat dan ook op dit moment doen?

De heer IJsbrandy: Ja, neem bijvoorbeeld het onderwerp dienstverlening, dus de gemeente verleent diensten aan burgers en bedrijven in de stad. Je zou eigenlijk gewoon daar een jaarplan van willen zien, dus: wat doen we allemaal, wat kost dat, hoe tevreden zijn onze klanten daarover? Dan aan de afloop van het jaar zou je willen zien: hebben we dat dan ook bereikt en gehaald, en is daar nog verbetering mogelijk, kunnen we het slimmer doen, kunnen we het misschien digitaler doen, of weet ik veel wat. Er zijn natuurlijk allerlei stappen in op een gegeven moment te zetten. Ja, zo'n soort discussie zou ik op prijs stellen als we die hier per domein konden voeren.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ik kan de heer IJsbrandy ook voor een belangrijk deel volgen. Ik heb zelf wel eens voorgesteld: is het niet van belang dat we zowel de begroting als de jaarrekening op inhoud van de hoofdstukken die onder deze commissie vallen, bespreken voordat ze in de raad zijn? Als wij hier zouden zeggen: we bespreken de begrotingshoofdstukken voordat het in de raad komt op die onderwerpen hier en hetzelfde bij de jaarrekening – en dat zou eigenlijk in alle commissies moeten gebeuren, mijns inziens – maar dan wordt dat behoorlijk ondervangen, denk ik, wat u voor ogen hebt. Is dat zo?

De heer IJsbrandy: Ja, maar dan spitst het zich toch wel heel erg op de begroting toe, terwijl het gaat eigenlijk nu meer om de, laat ik zeggen, of het zou mij meer gaan om wat er nou operationeel daadwerkelijk in zo'n domein gebeurt. Daar praat je natuurlijk in het kader van de begroting niet in die mate over.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik ondersteun op zich uw pleidooi. Voor veel zaken komen overigens wel aan de orde, er wordt wel gerefereerd aan dienstverlening, aan hoe lang dat duurt, de wachttijden, dat wordt allemaal wel besproken. Maar ik denk dat het niet slecht is om een structuur aan te brengen, maar het moet wel een goede structuur zijn die iets toevoegt en liever eigenlijk op de rest van het jaar de druk van de agenda afneemt. Dus dat is wel, ik zie het nog niet heel goed voor me, maar ik zie wel, het gaat wel de zinnige kant op, laat ik het zo zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, ik probeer toch om het beter te begrijpen. Kijk, de intentie is goed, dat hoor ik goed, maar wij zijn zeer intensief bezig om die jaarrekening de aandacht te geven die die eigenlijk verdient, want daar staat in wat er allemaal is gebeurd, wat de organisatie heeft gepresteerd ten opzichte van wat wij met de begroting hadden beoogd. Ja, dat is toch altijd politiek gezien blijikbaar wat minder interessant, omdat we liever praten over wat we willen doen en niet wat we over gedaan hebben. Ik ben daar zelf soms ook wel eens medeschuldig aan, hoor. Maar ik zou dan liever energie met elkaar steken in hoe we dat proces kunnen verbeteren, daar is met de rapporteurs al het een en ander in gebeurd, want ik ben ook een voorvechter van het feit dat het raadswerk een bijbaan moet blijven en dat we inderdaad onze agenda's ook niet moeten overbelasten met onderwerpen die eigenlijk elders ook wel een plek zouden kunnen krijgen. Dus meer even zoekende naar: welke structuur is hier dan het beste op zijn plaats?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik kan het betoog van mevrouw Leitner helemaal volgen, want dan kan je ook zien wat er voorgenomen is, wat de raad zich voorgenomen heeft aan besluitvorming, wat er daarvan terecht gekomen is, wat er uitgevoerd is. Bij de begroting zie je dan weer wat daar dan de maatregelen voor zijn. Ik zelf vraag dat ook vaak heel erg goed uit, want het is altijd goed om te kijken: wat heb je nou gerealiseerd van wat je met zijn allen had afgesproken?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, goed, dan zie je dat die ook in de jaarrekening vertaalt zich dat dan in de prestatie-indicatoren en in de smileys en dat soort, op dat soort niveaus wordt er dan naar gekeken. Omdat het natuurlijk heel veel is, niet alleen in papier, maar ook in taakvelden, beleidsvelden, et cetera, ja, dan is het toch erg cherry picking wat er dan wel of niet besproken wordt. Dat doet niet altijd recht aan de inhoudelijkheid en de problematiek van het veld. Ik noemde nog een ander voorbeeld, de ICT. Wat is nou de ICT-strategie van de gemeente Haarlem? Ik zou het niet weten. We roepen wel natuurlijk: digitalisering is belangrijk. Dat kan op allerlei manieren natuurlijk ook bijdragen wellicht aan betere dienstverlening, lagere kosten, of wat dan ook. Maar ja, hoe we dat bezig zijn te bereiken, ik heb geen idee. Af en toe popt er wat op, kennelijk een probleempje met de informatieveiligheid, dan zoomt daar alles weer op in, maar de ICT-strategie van de gemeente? Ik zou hem niet kunnen benoemen. Dus waar bespreken we dat dan?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mevrouw Leitner, u heeft nog een opmerking, interruptie?

Mevrouw Leitner: Ja, dan toch, ICT-beleid wordt hier gewoon vastgesteld. Als ik u dan beluister, dan denk ik: aan de ene kant zou u een hele goede kandidaat zijn om een van de volgende rapporteurs aan de jaarrekening te zijn. Inderdaad, cherry picking, we kunnen niet alle onderwerpen daar noemen, maar kies een aantal goede uit. Dan wil ik ook, ons gun ik dat we elkaar behoeden om mee te gaan besturen op details, want dat zit er dan toch ook wel een beetje in.

De voorzitter: Ja, mevrouw Leitner, u slaat de spijker op zijn kop, want dat zou ook mijn opmerking zijn. We zijn op zoek toevalligerwijs, mijnheer IJsbrandy, naar rapporteurs, één vanuit de commissie Bestuur en één vanuit de commissie Ontwikkeling voor de Duisenberg-rapportage. Dus dit lijkt mij op uw lijf geschreven. Ik laat het geheel en al aan u over.

Mevrouw Leitner: Roffel, wat is uw antwoord?

De voorzitter: Dus ik gooi hem hier even in de groep.

De heer ...: Over een boomerang gesproken.

De voorzitter: Zijn er vrijwilligers binnen deze commissie die zeggen: o, dat is echt wat voor mij? Ik noem geen namen, maar dat zou ik kunnen doen.

De heer ...: Even voor de duidelijkheid, de partijen die de vorige rapporteurs geleverd hebben, die kunnen het niet. Dat moet goed verdeeld worden over alle partijen, zowel oppositie als coalitie.

De voorzitter: Nou, laten we zeggen dat we daar losjes mee omgaan ...

De heer ...: Nee, maar dat ...

De voorzitter: ... en dat we misschien andere partijen dan wel ...

De heer ...: Je kan niet altijd maar dezelfde mensen kunnen ...

De voorzitter: Ik geloof niet dat we daar regels voor hebben vastgesteld, maar ik kan me voorstellen dat het handig is om dat inderdaad andere partijen te laten doen. Mocht het nou zo zijn dat zich niemand aanmeldt van de andere partij, dan kunnen we natuurlijk altijd weer terugvallen op de gebruikelijke partijen die altijd hun hand opsteken. Mevrouw Leitner, u had nog iets?

Mevrouw Leitner: Mogen het ook schaduwraadsleden zijn?

De heer Sepers: De vorige ronde was er ook een schaduwraadslid die ... Ja, even kijken, waren het twee andere commissies ... Niet?

De heer ...: Nee.

De heer ...: '...'

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: In de commissie waren het Ron Dreijer en Louise van Zetten, dus dat is allemaal ... Maar dat zegt niks over of wij daar iets over hebben opgesteld.

Mevrouw ...: Nee, dat moet ik nagaan.

De voorzitter: Dat moeten we even nagaan nog.

De heer IJsbrandy: Ik stel me graag beschikbaar als het ...

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Toch, op zich vind ik het jammer dat daarmee de suggestie van de heer IJsbrandy onder de tafel verdwijnt, want ik kan me wel voorstellen dat er in zijn behoefte voorzien wordt door in ieder geval het verschijnen van de technische sessies, dat je op het gebied van IT voor degenen die daar belangstelling voor hebben zegt: ik wil een of twee keer per jaar een technische sessie over IT en een technische sessie over personeels- of dienstverlening bijvoorbeeld. Dat kan ik me wel voorstellen.

De heer IJsbrandy: Zeker, en over de frequentie kun je zeker nadenken. Kijk, een IT-strategie schrijf je ook niet elk jaar opnieuw, dus ik kan me wel voorstellen dat je hem een keer in de vier jaar herijkt, dat die in dat soort cycli dan gewoon een keer langskomt. Zo moet je per domein natuurlijk verstandige keuzes maken over de frequentie en de periodisering waarin je dit soort dingen wil bespreken, maar ja, het overall schema daarvan, dat mis ik nog een beetje en dat zouden we misschien toch met z'n allen eens een keer op moeten schrijven.

De voorzitter: Goed, als u nu denkt: wat is die voorzitter toch coulant, die laat het maar een beetje allemaal gebeuren hier. Nou, onze wethouder Berkhout, die zou hier aanwezig moeten zijn voor het volgende onderwerp, die is er nog niet, dus we kunnen ook nog even doorpraten over dit buitengewoon spannende

onderwerp. Zo meteen moet het vastgesteld worden in de raad, dus we moeten gaan bedenken hoe het naar de raad gebracht wordt. Ik kan me voorstellen dat mijnheer Ijsbrandy vindt – nou, misschien ook niet – een hamerstuk met stemverklaring. Dat zou kunnen, en dat u dan mevrouw Van Zetten in een berichtje meegeeft hoe dat eventueel ingevuld zou kunnen worden, kan ik me iets bij voorstellen.

Mevrouw ...: Wel andere commissies hebben er hamerstukken van gemaakt.

De voorzitter: Even ter inspiratie, ter inspiratie: de andere commissies die hebben er gewoon een hamerstuk van gemaakt.

De heer ...: Wat slecht, wat slecht.

De heer Ijsbrandy: Als we zeggen: dit is in feite de kern van de agenda en daar kunnen nog altijd onderwerpen toegevoegd worden naar ons goeddunkt ...

De voorzitter: Maar mijnheer Ijsbrandy, dat is, we doen het niet zo heel vaak, maar ik zei net ook tegen de heer Sepers: dat kan natuurlijk altijd. Als ik als voorzitter een suggestie zou mogen doen, dan vind ik dat we dat wat vaker zouden kunnen doen. We maken daar niet zo heel veel gebruik van, we gaan allemaal een beetje strak om met die jaarplanning, maar als er iets is wat op dat moment aandacht behoeft, of wat breder gecommuniceerd moet, dan kan dat op dat moment gewoon geagendeerd worden, als er maar een stuk ten grondslag ligt. Maar daar kunnen we natuurlijk altijd om vragen, zoals mevrouw De Raadt zojuist heeft gedaan bij de wethouder, dat is een goed voorbeeld.

De heer Ijsbrandy: Ja, onder die conditie kunnen wij ook wel instemmen, hoor, met een hamerstuk.

De voorzitter: Dan wordt het een hamerstuk, prima. Is nu het wachten op de wethouder. '...' commissie, even van de orde: we zitten even te kijken naar hoe wij hier niet noodgedwongen een kwartier lang duimen gaan zitten draaien. Het laatste onderwerp op de agenda is de evaluatiehandhavingstraject illegale bewoning in de Waarderpolder. Wat mij betreft kunnen we dat, als de burgemeester beschikbaar is, zouden we dat naar voren kunnen halen.

Mevrouw ...: Ik ga hem even bellen, hoor.

De voorzitter: Dus we gaan nu even kijken of dat kan wat betreft de burgemeester. Voor de mensen die thuis meekijken, we wachten even op de beschikbaarheid van de wethouder, een portefeuillehouder, any portefeuillehouder. Afhankelijk van wie het eerste beschikbaar is, gooien we de agenda om, of niet. We wachten het nog even af.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

12.1 20.10 uur Quick Scan Lokale Democratie

Goed, als de commissie akkoord gaat gaan wij nu door met het onderwerp Nieuwe Democratie, dat is een vrij uitgebreid onderwerp, dus ik hoop niet dat dit dan, dat Robbert dan ineens weer boven komt rennen. Maar goed, we lossen het wel op, zo zijn we.

Mevrouw ...: Ik hou u via de app even op de hoogte.

De voorzitter: Goed, dus wij zijn, voor de mensen die thuis mee zitten te kijken, mensen op de publieke tribune, wij zijn nu plotseling als door een wonder aanbeland bij bespreekpunt nummer 12, Quick Scan Lokale Democratie en de uitvoeringsagenda Nieuwe Democratie. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dan heb ik natuurlijk net niet helemaal voor me, maar er staat ergens dat op verzoek van Trots er over de representativiteit van de wijkraad gesproken zou gaan worden. Dat klinkt heel leuk, maar dat is niet daadwerkelijk wat er gezegd is. Trots heeft aangegeven dat er ...

De voorzitter: Ja, mijnheer Van den Raadt ...

De heer Van den Raadt: O, dat komt straks.

De voorzitter: ... als u het heeft over die Slachthuisbuurt, dat punt, agendapunt 13.

De heer Van den Raadt: Oké.

De voorzitter: Die is losgekoppeld van dit onderwerp.

De heer Van den Raadt: Oké, prima.

De voorzitter: Ja? Wie mag ik als eerste het woord geven? Nou, ineens gaan er drie ... Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Ik hou het kort, gezien mijn spreektijd voor andere onderwerpen. De Actiepartij is voorstander voor meer zeggenschap van inwoners in de eigen buurt. Een buurtbegroting is daar een goed instrument voor wat ons betreft, alleen heeft onze fractie nog steeds wel vraagtekens bij het stadsbrede initiatievenfonds, waar ongeveer bijna 3 ton aan initiatieven wordt verdeeld over de stad. Liever zou Actiepartij zien dat dit gedecentraliseerd wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Ijsbrandy.

De heer Ijsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb twee punten. Één naar aanleiding van het nieuwe Initiatieven Kompas en de vraag is eigenlijk: daar staan dus een aantal toetsingscriteria in om nieuwe initiatieven te beoordelen. Daar staat ook bij, zogenaamde politieke toetsing. Dat interpreteer ik dan maar zo dat alleen initiatieven gesteund worden die ook de coalitiepartijen zien zitten. Dat klinkt niet erg inclusief, zullen we maar zeggen. Het versterkt ook het beeld dat de Nieuwe Democratie alleen wordt toegepast als het ons c.q. het college uitkomt. Je zou het zelfs een vorm van omgekeerde corruptie kunnen noemen, de overheid betaalt de burger voor de overheid welgevallige initiatieven. Dus dat is een punt wat we eigenlijk toch liever uit dat Kompas zien verdwijnen en dat het gewoon niet, ja, die politieke toetsing in die vorm daar niet in thuishoort. Het andere punt gaat over right to challenge. Ja, dat lezen we eigenlijk zo dat bedrijven en organisaties kunnen bieden op de lekkere kluitjes in het gemeentelijke dienstenpakket, wat natuurlijk tot een aantal vragen leidt, namelijk: wie is er nou eigenlijk aanspreekbaar op het resultaat daarvan? Hoe houd je een stadsbrede gemeentelijke dienstverlening voor iedereen op peil en betaalbaar als de krenten eruit gevestigd kunnen worden? Hoe voorkom je dat burgers en organisaties met veel vrijwilligers diensten goedkoper gaan aanbieden? Hoe stel je dan de continuïteit zeker? Hoe voorkom je een race naar het putje ten opzichte van dienstverleners die het nu met betaalde krachten moeten doen? Goede en betaalbare dienstverlening is juist gebaat bij schaalgroottes en niet bij versnippering. Met andere woorden, dit lijkt ons een ambtelijk

slimmigheidje uit het 'participatie en doe het lekker zelf'-denken van onze overheid, maar zo gaan we van participatiesamenleving naar afbraaksamenleving. Verder ondergraaft dat ook het inkoopbeleid van de gemeente. Hoe ben je nog geloofwaardig naar leveranciers als je toestaat dat allerlei partijen de vrijheid hebben te challengen op delen van het pakket, en hoe bewerkelijk wordt het allemaal wel niet voor de inkoopfunctie en wat is dan nog de waarde überhaupt van een aanbesteding? Tot zover onze vragen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil de wethouder danken voor de stukken die hij geleverd heeft en de uitvoeringsagenda. Een belangrijk moment na onze eerste discussie over het vaststellen van het programma. Ik denk dat ook, een beetje een reactie op de heer IJsbrandy, we hebben toen bij die discussie ook aangegeven dat als je bezig gaat met Nieuwe Democratie, vormen van nieuwe democratie, dat je ook risico's loopt, dat je bereid moet zijn om gewoon bij trial and error te gaan kijken hoe en wat, als er gekke dingen gebeuren. We zitten, de wethouder zit erbij, of die krijgt de rapportage, maar wij zitten er zelf bij, dus, maar dit is echt een gebied waar je dingen probeert. Dingen die goed gaan, die kan je gaan vasthouden en vastleggen, en dingen die niet goed gaan, die moet je evalueren en eventueel weer achter je laten. Dus in die zin moet je proberen ook risico's te aanvaarden. Dat als algemene opmerking. Ja, die uitvoeringsagenda die geeft dus aan wanneer we bepaalde dingen in 2020 gaan doen, dus daar nemen wij in ieder geval kennis van. Dan is een apart stuk over de Quick Scan Lokale Democratie, die in februari uitgevoerd gaat worden. Dat is ook een goed plan, er is sprake van een begeleidingscommissie waarin raadsleden, collegeleden, ambtenaren en bewoners zitten. Dat lijkt mij ook goed dat die groepen er zitten. De vraag is alleen: hoe gaan wij – maar dat is meer een kwestie, denk ik, die via de voorzitter in het presidium aan de orde moet worden gesteld, of hier in de commissie: hoe gaan wij die leden aanwijzen? Is daar al over nagedacht en hoe kijken we daar als raad tegenaan, want ik denk wel dat het ...

De voorzitter: Ik wil daar als voorzitter ...

De heer Sepers: ... belangrijk is dat we ...

De voorzitter: Ik wil daar, mijnheer Sepers, ik wil daar even kort wat over zeggen voordat u verder gaat. De bedoeling was dat bij aanvang van dit onderwerp – maar het kwam er plotseling tussendoor, dus ik ben het vergeten – dit was een van de vragen bij dit onderwerp: hoe gaan we dat doen inderdaad? Dat is aan deze commissie, daar kunnen we dan zo meteen over hebben, of zij daar ideeën over hebben of we dat naar de raad brengen om daar te kijken of mensen zich vrijwillig willen aanmelden, of dat er bij loting doen, of misschien right to challenge. We kijken wel, maar dat is in ieder geval, dat komt nog aan de orde.

De heer Sepers: Dank u wel, en op zich zou het helemaal passen als we dat bij loting doen, met deze commissie.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Linder.

De heer Linder: Wij van ChristenUnie zijn blij met zoveel concrete voorbeelden, initiatieven die erin staan over nieuwe democratie. De vraag is wel in die zin de betaalbaarheid ook, we hadden het al bij de begroting: als we al zo weinig geld in kas hebben, moeten we misschien niet iets rustiger aan doen met wat initiatieven, maar goed. We hebben ook wat vraagtekens bij een paar initiatieven, bijvoorbeeld ik zou heel graag een concreet voorbeeld willen zien met right to challenge. Ik heb dat nog niet zo voor mijn ogen, dus. En dat stukje jongerenraad, ik wil de wethouder vragen om alsjeblieft dat woord jongerenraad weg te halen, of aan te

vullen met 'in wording'. Op dit moment is een jongerenraad met havo- en vwo-leerlingen en dat is geen vertegenwoordiging van de jongeren in Haarlem. Een jongerenraad die suggereert dat het een democratische vertegenwoordiging is en dat is het niet. Dus wij ondersteunen dat hartstikke goed, topinitiatief, maar alsjeblieft tot aan, tussen haakjes of zo, 'in wording' of iets dergelijks, want het is nog geen jongerenraad. Hetzelfde is met kinderburgemeester, als die gezocht, gekozen, of weet niet wat, dat daar ook duidelijk naar vwo-leerlingen en leerlingen in het pro-onderwijs wordt gekeken, zodat namelijk alle bevolkingslagen ook vertegenwoordigd kunnen zijn en zich ook betrokken voelen bij de politiek hier in Haarlem. Zover onze punten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Ik neem aan dat u vmbo-leerlingen ...

De heer Linder: Vmbo-leerlingen.

De voorzitter: Oké, ik verstond vwo, maar dat for the record.

De heer Linder: Dat moet vmbo zijn.

De voorzitter: Oké. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Leitner, gaat uw gang.

Mevrouw Leitner: Ja, ik heb weer een gelegenheid gevonden om eens te beginnen met een citaatje. Leuk, leuk. Winston Churchill dit keer: "Vele regeringsvormen zijn uitprobeerde en zullen worden uitprobeerde in deze wereld van zonden en ellende. Niemand beweert dat democratie perfect of alwetend is. Inderdaad, er wordt gezegd dat democratie de slechtste regeringsvorm is, met uitzondering van al die andere vormen die van tijd tot tijd uitprobeerde zijn." Met andere woorden, we doen ons best in deze democratie, maar het is ook niet ideaal en degenen die hier al een tijdje meelopen die weten dat. We proberen te tweaken en je moet wat doen. Zit er tussen al deze prachtige voorstellen – complimenten, mijnheer Botter – zit er iets, zit er een heilige graal tussen die het allemaal gaat oplossen? Ik weet het niet, maar dit is wat Haarlem van ons verwacht, dit is waar heel veel mensen zijn actief en verwachten gewoon mogelijkheden om te participeren. Ik vind het ook de opdracht van de politiek om in deze gepolariseerde tijd op zoek te gaan, actief op zoek te gaan naar een middenstem en daar zitten gewoon hele goede voorstellen voor tussen. Er komen veranderingen op ons af, dit zijn veranderingen, maar er komen ook veranderingen op de raad af. De Omgevingswet is daar een van, waarbij de raad ook zal moeten gaan omgaan met een andere rol. Ik zou het interessant vinden als we eens gaan kijken wat die veranderingen betekenen voor de rol van het college, de rol van het ambtenarenapparaat, van de burgers, maar ook voor ons van de raad. Dat zou kunnen bij het invoeren van de Omgevingswet, ik had begrepen dat daar ook al een commissietje – ja, er worden overall commissietjes voor ingesteld – maar ik zou voorstellen eigenlijk om eens een raadsmarkt te organiseren over: wat betekent dit voor de veranderende rollen? Met als doel bewustwording, niet dat wij meteen moeten veranderen of dingen niet goed doen, maar dat we nu gewoon bewust worden van wat er allemaal gebeurt om ons heen. Nou, verder, wethouder, zet hem op.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Ik zal zo meteen een peiling doen of er interesse is voor zo'n raadsmarkt waar u het over had. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. Ja, super interessant – om daar gelijk te op te reageren – super interessant idee. Ik denk dat we als GroenLinks dat zeker kunnen ondersteunen. De vorm, ik heb wel een beetje op zitten zinspelen, een raadsmarkt kan een goed voorbeeld zijn, maar goed, misschien is er in ieder geval wel goed om daarover verder met elkaar van gedachten te wisselen en zeker ook met de stad. Even

kijken, een jaar geleden hebben we het actieprogramma volgens mij hier ongeveer besproken in december, een eerste keer. Mijn voorganger Berkhout heeft toen heel veel voorbeelden ook gegeven, positief, en hij heeft ook benoemd dat we als raadsleden, dat hij zich graag betrokken voelt, of hij wil graag betrokken worden door het college. Nou, inmiddels zit hij zelf in het college natuurlijk, dus hoe meer betrokken kan je zijn? Zeer betrokken is hij, maar nog steeds blijft dat punt wel overeind staan.

De heer ...: '...'

De heer Drost: Ja, daar ga ik verder niet op in. Dit is een onderdeel van het actieprogramma, fijn ook dat nou ook echt die raadsleden worden opgezocht, dat vinden we positief. We zijn nog wel even benieuwd, ook in bredere zin, in het actieprogramma, hoe we die relatie tussen raadsleden en het hele programma vasthouden. Dus hier worden twee raadsleden gezocht, maar hebben ze ook een bredere opdracht, of hoe kunnen we daar een vervolg aan geven? Daar ben ik wel benieuwd naar. Ja, en dat was het punt al door mevrouw Leitner genoemd. Ja, tot zover, ga zo door. Succes.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Mooi citaat. Ik kende hem inderdaad, ik ben overigens net begonnen met het kijken van The Crown op Netflix en sindsdien is mijn beeld van Winston Churchill wel iets aangepast. Maar goed, dat terzijde – wat een boer, maar goed. Over dit uitvoeringprogramma, kijk, ik denk dat het voor niemand echt een verrassing is dat het CDA niet hier het hardst om heeft gezeurd, laten we het zo maar zeggen.

Mevrouw Leitner: Impliceert u dat andere ...

Mevrouw De Raadt: Nou, laat ik het zo zeggen, het coalitieprogramma is een compromis van vier partijen en daar sluit ik me gewoon ...

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie van mevrouw Leitner.

Mevrouw De Raadt: ... geheel bij aan.

Mevrouw Leitner: Nou, mevrouw De Raadt heeft het al gecorrigeerd, ik wou vragen of zij impliceerde dat er andere partijen waren die zeurden, maar ik geloof niet dat ze dat bedoelt.

Mevrouw De Raadt: Nee, nee nee, dat was helemaal niet mijn bedoeling. Nee, hoor, dat was niet mijn bedoeling om het te zeggen. Nee, ter verduidelijking, wat ons betreft, het CDA is gewoon een groot voorstander van vertegenwoordigende democratie. Dat gezegd hebbende, betekent het niet dat dit niet een mooie agenda is, ik denk dat de wethouder echt hier zijn best op heeft gedaan. Ik heb hem daar eerder ook complimenten voor gegeven, alleen bij de vorige behandelingen van dit stuk heb ik in ieder geval aangegeven: ik vind het heel goed dat er gezocht wordt naar nieuwe vormen van democratie, daarom heet het ook Nieuwe Democratie, maar laten we ook niet andere mogelijkheden die we hebben om de stad misschien meer te betrekken bij de politieke besluitvorming, laten we die ook niet uit het oog verliezen. Vooral niet de mogelijkheden die we hebben om – hoe zal ik dat goed zeggen – in ieder geval ervoor te zorgen dat mensen misschien wat minder snel teleurgesteld raken. Ik heb er toen ook voorbeelden van gegeven, bijvoorbeeld als er een vergunning is verleend. Nu krijg je dan netjes een appje als je je daarvoor hebt aangemeld, dus dat had ik ook gedaan en er was in mijn buurt dan een vergunning verleend. Vervolgens dacht ik: nou, laat ik die eens

opvragen. Maar dat kan dan dus niet, dat kan dus niet digitaal, je kan het niet per e-mail krijgen. Dan moest ik dus een afspraak maken en dan kon ik alleen over vier weken – maar dan zou de bezwaartermijn al zijn verlopen – kon ik vier weken later tussen twee en drie naar de Raaks komen om daar dan wel digitaal die vergunning te gaan inzien. Dan denk ik: dat zijn ook zaken die als burgers daar tegenaan lopen, dan raak je echt gewoon een beetje gefrustreerd. Dan denk je volgens mij ook: hè, verdorie, is dit nou nieuwe democratie? Dus in ieder geval, mijn pleidooi even samen te vatten: ik denk dat er staan leuke, nieuwe experimenten in. Nogmaals, coalitieakkoord, laten we dat vooral doen, maar laten we ook niet eigenlijk de ouderwetser dingen vergeten en dat daar ook nog wel slagen te maken zijn. Ook bij het Klant Contact Center, daar zijn ook slagen te maken, Wob-verzoeken die ook digitaal in kunnen worden gediend, dat is volgens mij dan nu wel geregeld. Maar dat soort zaken, ik hoop dat u begrijpt wat ik bedoel, wethouder. Voor zover mijn bijdrage, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Even heel kort, fijn dat het CDA daar in ieder geval gewoon ziet dat er wel mooie voorstellen liggen. Ik begrijp dat de politiek daar anders in zitten. Ik hoop dat u ook ziet dat er voorstellen in zitten waarbij we toch proberen de middenstem te laten horen en dat zal u hopelijk wel aanspreken. Dan nog even een korte opmerking over uw pleidooi met uw voorbeeld. Hartstikke mooi, de wethouder heeft daar ook een woord voor en ik vind ook samen met de nieuwe democratie invoeren, moet je ook de basis op orde hebben. Hoe meer van dit soort voorstellen, ja, hoe beter we dat kunnen doen, denk ik alleen maar. Dus ik ondersteun dat.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Wie kan ik het woord geven? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel, voorzitter. Even teruggrijpend op Churchill, die heeft volgens mij zijn uiterste best gedaan toen na de Tweede Wereldoorlog om Groot-Brittannië in Europa te krijgen en juist vandaag stemmen de Britten over Brexit. Dus het kan verkeren. De uitvoeringsagenda Nieuwe Democratie, ja, we kunnen er echt van alles nog wat van vinden, maar volgens mij moeten we echt vooral aan de slag gaan. Met vallen en opstaan zullen we al doende leren, daar ben ik in ieder geval van overtuigd. Voorzitter, vorig jaar bij de behandeling van dit stuk hebben we de toezegging gekregen van de wethouder dat hij inderdaad die basis op orde zou hebben, in ieder geval met een nota daarover zou komen voor het eind van dit jaar. Het is de laatste commissievergadering van dit jaar en die nota hebben we helaas nog niet gezien. Dus wanneer komt die?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan.

De heer Aynan: O ja, voorzitter, ik ben nog een ding vergeten. Er wordt inderdaad hier een beroep op twee raadsleden gedaan. Als er meer dan twee zijn, lijkt het me inderdaad ook om in het kader van loting van wijkraden en nieuwe democratie, om dan zelf maar te gaan loten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Ik geloof dat het ... O, nee, u was erbij dat dat werd gesuggereerd, dus misschien gaat het die kant wel op. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, dank u wel. Mooi stuk, altijd goed om natuurlijk aan een nieuwe democratie te werken. U weet dat het standpunt van Trots Haarlem is dat waar mogelijk we eigenlijk moeten streven naar het afschaffen van de gemeenteraad, dus dit is een eerste stap in de goede richting.

De heer ...: '...'

De heer Van den Raadt: Het viel mij wel op dat toen dit behandeld werd in december, toen was nog de heer Drost voorzitter van deze commissie waar het behandeld werd. Ja, dat waren mooie tijden. Toen vroeg mevrouw Leitner van de D66 dat er dan een stuurgroep zou komen waar raadsleden en burgers in zouden komen die hierbij betrokken zouden worden. Nou vroeg ik me af of dat nou helemaal gelukt was, kunt u daar nog een toelichting op geven? Ja, over het programma zelf, sowieso meld ik me natuurlijk aan voor een van die raadsleden om met die Quick Scan mee te doen, maar het lijkt me inderdaad beter om hier gewoon ook de echte loting toe te passen. Bij de gelote wijkraad heb ik dan wel de opmerking: ik heb het idee dat we Groningen willen nadoen met een gelote wijkraad, maar het risico bestaat natuurlijk dat het een beetje eindigt zoals destijds bij het meedenken over de bomen in Schalkwijk, wat zogenaamd ook geloot zou zijn en waar ik bij uit goede bron heb vernomen dat gewoon de usual suspects na een tijdje werden afgebeld of ze alsjeblieft mee wilden gaan doen. Kijk, dat is natuurlijk geen loting, dus ik zou wel harde garanties willen hebben dat dit gewoon op een goede manier gebeurt en dat iedereen die daar in Zijlweg-West woont evenveel kans maakt om mee te doen. Ja, voor de rest denk ik dat ik heel blij ben. Ik ben ook heel blij met de PvdA die dus – of komt dat dan ook weer bij het volgende stuk? – die wilde dan nog een extra jaarlijkse bijeenkomst voor de ... Nee, dat komt zeker bij de volgende keer. Die wilden nog zo'n extra bijeenkomst voor de wijkraden, of is dit dan al punt 13, voorzitter? U weet dat misschien beter uit uw hoofd. Maar daar waren we heel blij mee, want destijds hebben wij die motie Meet & Share ingediend en toen ging Trots nog langs bij PvdA. De oorspronkelijke motie was om twee keer per jaar met alle wijkraden en mensen in Haarlem te spreken en toen zei de PvdA destijds: we gaan wel akkoord met je motie, maar dan moet je er een keer per jaar van maken, want anders dan wordt het veel te veel. Dus mooi te zien dat de PvdA nu in ieder geval een extra bijeenkomst met alle wijkraden, dus wij zijn ongelooflijk gelukkig.

De voorzitter: Dat is echt prachtig om te zien, mijnheer Van den Raadt, dank u wel. Mijnheer Sepers, u heeft een interruptie op de heer ...?

De heer Sepers: Ja, mijnheer Van den Raadt zegt heel vaak: dat heb ik vier jaar geleden gezegd en na vier jaar wordt het zoals ik het voorspeld heb. Nou, wat dit betreft wordt het dus wat wij voorspeld hebben.

De voorzitter: Waarvan akte. Wie mag ik het woord geven? Nee, is iedereen aan het woord geweest? Dan is nu het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank ook dat ik vast even tussendoor mocht om dit onderwerp te bespreken met u. Ik ben het helemaal met iedereen eens die zegt: is dit nu hetgeen waar Haarlem op zit te wachten? Is het zo dat dit nou nieuwe democratie is, en is het zo dat we niet meer moeten doen? En anderen zeggen: we zouden eigenlijk minder moeten doen. Dat is het spectrum waarin ik opereer, waarin ik heb te opereren. Als ik hoor over de basis op orde. Ja, ik heb beloofd dat er een nota zou komen, twee maanden geleden heb ik een conceptnota gezien, die vond ik niet geschikt om aan u door te sturen, dus daarvan heb ik gezegd: ik wil een andere nota. We hebben in ieder geval afgesproken dat we in – even kijken, nu, op de bas hebben aangepast dat we in maart met elkaar komen te spreken over die nota. Dan kan ik me voorstellen dat u allemaal weer heeft: o, ik wil wel lezen wat er dan instaat en zo. U mag hem van mij hebben, maar ik heb zelf ook het gevoel dat dat dingen zijn waar we ook zelf intern aan moeten leren werken van hoe we met dienstverlening om moeten gaan, want ik ben het inderdaad eens met het CDA als die zeggen: je moet gewoon zorgen dat mensen naar behoren worden geholpen op het moment dat ze aan het loket komen, dat ze zoveel mogelijk ook digitaal worden geholpen. We zijn heel druk bezig om MijnHaarlem.nl verder vorm te geven, zodat ook een aantal processen veel beter digitaal ook gevolgd kunnen worden. Maar in maart zal ik u

over dit soort onderwerpen verder informeren en dan zal er ook een nota liggen waar ik met u in gesprek zal gaan over hoe wij de dienstverlening aan de Haarlemmers gaan verbeteren.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Voor de duidelijkheid: Mijn- of JouwHaarlem.nl?

Wethouder Botter: Het is MijnHaarlem, net als dat je hebt MijnKPN en net als dat je hebt MijnZiggo en MijnHuppeldepup. Dus het is op die manier vormgegeven. Als we dan vervolgens kijken naar de experimenten die hier liggen, dat is een logisch gevolg uit het beleidsprogramma wat we met elkaar hebben opgeschreven. Right to challenge, ja, ik krijg de indruk dat sommigen van u denken dat het echt iets heel nieuws is en wat we helemaal hebben uitgevonden. Dat is echt niet het geval. Het bestaat al jaren in andere landen en in andere steden van ons land en in de Wmo is het zelfs een wettelijke verplichting om mensen de gelegenheid te bieden om binnen het sociaal domein de mogelijkheid te geven om met tegenvoorstellen of plannen te komen. Dat druist ook niet zozeer in tegen de aanbestedingsprocedures, maar je moet er wel goede afspraken met elkaar over maken. Voor mij is een van de belangrijkste punten de continuïteit. Op het moment dat iemand zegt, en het is wat mij betreft ook niet alleen maar dat het gaat over krenten uit de pap, maar misschien is een voorbeeld waar je aan zou kunnen denken, u kent misschien allemaal het plantsoen bij – even kijken, hoe heet dat daar ook alweer – nou, ik kom er zo op, waar dat huis ook zit met al die psychiaters en die ...

De heer ...: Willy Dobbplantsoen.

Wethouder Botter: Wat? Nee, niet het Willy Dobbplantsoen. Maar het gaat in ieder geval over een plantsoen waarvan de burgers hebben aangegeven: wij willen eigenlijk dat graag zelf onderhouden. Die hebben dat op een eigen manier vormgegeven, die krijgen dus ook met elkaar de mogelijkheid om daar duurdere planten en beplanting te hebben en vervolgens gaan zij dat dan zelf onderhouden. Als je kijkt naar andere steden, dan hebben we daar goede ervaringen mee die we met alle plezier een keer, als daar behoefte aan is, ook voorbeelden van geven. Er is ook een aparte right to challenge-ambassadeur die door de Rijksoverheid en ook door de VNG wordt gefinancierd om in het land allerlei voorlichtingsbijeenkomsten te geven. Sommigen van u, of partijleden van u, zijn daar ook wel bij aanwezig geweest. Als het dan vervolgens gaat over het Initiatieven Kompas, het is niet zo dat wij daarvan nu echt van te voren hebben gezegd: wij willen daar coûte que coûte alleen maar projecten hebben die de coalitie welgevallig zijn. Het gaat er in dit geval om dat je moet kijken naar een zekere schifting van projecten die ertoe bijdragen dat de thema's die in het coalitieprogramma worden genoemd, de centrale thema's zijn voor het beleid voor de komende jaren. Dat is volledig democratisch via de representatieve democratie tot stand gekomen. Als dat een van de vijf indicatoren is waarmee je rekening hebt te houden: past het bijvoorbeeld bij een aantal onderwerpen die binnen het coalitieakkoord worden genoemd? Dan moet u met name denken op een abstractieniveau van groen, samen, noem maar op, dat gaat niet op en detail-niveau, maar dat betekent dat u op die manier daarmee om kunt gaan. Ik zie dat er een vraag gesteld ...

De voorzitter: Ja, u heeft een interruptie van de heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Ja, dat begrijp ik op zich, maar mijn voorstel zou dan zijn: schrijf dat dan op en maak er niet een algemeen label politieke beoordeling van, omdat dat natuurlijk voor meerderlei uitleg vatbaar is.

Wethouder Botter: Maar het gaat, zo moet u het Kompas ook lezen, het Kompas geeft richting, daarom hebben we het Kompas genoemd. Richtinggevend zijn een aantal facetten wat met kopjes wordt gegeven en daarbij wordt dus ook bestuurlijk-politiek aangegeven dat er ook gekeken wordt: past het binnen de prioriteiten van het coalitieakkoord? Ik moet u zeggen, ik heb daar geen enkele moeite mee, niet omdat ik toevallig onderdeel uitmaak van die coalitie, maar ook omdat je op een gegeven moment richting moet geven en je kunt je geld maar op een manier, een keer kun je dat besteden. Als dat allerlei dingen worden wat nice to have is, dan denk ik niet dat we op een goede manier bezig zijn. Nogmaals, ik heb ook rekening te houden met partijen zoals die van u, ook met die, de VVD is dit debat nu vrij stil en rustig, maar in eerdere debatten ... Ja, nee, maar in eerdere debatten hebben we natuurlijk best wel gehoord van hoe belangrijk ook de representatieve democratie wordt gevonden in relatie tot dit onderwerp en ook daartoe heb ik me te verhouden. Dus we hebben echt geprobeerd om een goede afweging te maken. Als het gaat over de ChristenUnie die aangeeft: we vinden dat we ook denken moeten aan de betaalbaarheid. Ik heb u beloofd volgens mij, niet alleen tijdens de begrotingsbehandeling, maar ook eerder in deze commissie, dat we binnen de budgetten die daarvoor beschikbaar gesteld zijn blijven en daar ook niet buiten gaan. De betaalbaarheid voor in de toekomst zal moeten uitwijzen of dat ertoe leidt dat er überhaupt meer vraag voor budget nodig is, want dat kun je pas besluiten op het moment dat je ziet dat sommige van de programma's die we starten, of die ook aanslaan, of die in de praktijk ook, of daar voldoende interesse voor is.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want het blijft toch wel interessant met die, dat het een beetje in de pas moet lopen met het coalitieakkoord. Kijk, als je bij de verkiezingen – want u zegt, dat is dan allemaal volgens democratische principes – maar je hebt dat 53% van de Haarlemmers gaat stemmen, dan krijgt de coalitie misschien 33% van die 53 en 20% is dan de oppositie, maar in totaal zijn er natuurlijk 100% Haarlemmers. Dus van alle Haarlemmers is de coalitie misschien een afspiegeling van 33%, dus een derde, dus twee derde vindt zich niet per se vertegenwoordigd in dat coalitieprogramma-akkoord. Dan is het wel des te interessanter om te weten wat die mensen natuurlijk vinden en die dan ook een kans te geven.

Wethouder Botter: Dat is natuurlijk allemaal heel interessant en ik kan voor een belangrijke mate ook uw redenatie volgen, alleen we hebben ook altijd is de usance dat we zeggen: als er een lage opkomst is, dan kan dat aan meerdere dingen liggen, maar als je ontevreden bent, ga dan toch ook vooral stemmen. Dat zal straks moeten blijken nadat deze coalitie is uitgeregeerd, hoe mensen daarover hebben gedacht. Daar is dan ook het onderdeel Nieuwe Democratie vormt daar in dat mandje een uiteindelijke afweging van hoe men daar tegenaan kijkt. Dan kan men uiteindelijk beslissen: willen we dit beleid wel of niet voortzetten, of moet dat op een andere manier vorm krijgen? Ik kan niet rekening houden met een situatie waarin ik een weloverwogen afweging ga maken: stel nou, die mensen hebben bewust daarop niet gestemd, die hebben daar wel op gestemd. Die hebben zus gedacht: als ik niet stem, dan wordt in ieder geval dat geregeld. Ik heb rekening te houden met de feiten en de feiten zijn voor mij dat hier een democratisch gelegitimeerde meerderheid zit die de verantwoordelijkheid op zich heeft genomen om het stadsbestuur met elkaar te vormen. Dat geeft bepaalde verplichtingen en verantwoordelijkheden en tegelijkertijd zie je dat daar dan ook, dat je moet kijken hoe je je middelen besteedt. Die middelen kunnen dan het beste worden ingezet voor de prioriteiten die op dat moment gelden en als er op een ander moment besloten wordt om een andere prioriteit te kiezen, door een andere coalitie, dan is dat de basis.

De voorzitter: U heeft twee interrupties, een van de heer Aynan en een van de heer IJsbrandy. Mijnheer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, 16 maart 2022 geeft de Haarlemse bevolking inderdaad een right to challenge, want dan gaan ze naar de stembus en dan zien we wat er uitrolt. Maar voorzitter, volgens mij is, we hebben het nu eigenlijk over een heel klein gedeelte en dat is het Kompas voor Initiatieven. Dat is maar een klein onderdeel van de nieuwe democratie, maar daar wordt hier veel meer voorstellen worden gedaan: er is right to challenge, en buurtinitiatief, en daar hebben wij het toch ook over? Want deze discussie beperkt zich tot ...

Wethouder Botter: Ja, maar ik geef antwoord op de vragen die door u gesteld zijn en deze vragen over het Kompas. Ik weet niet of u dat heeft meegekregen, maar die zijn gesteld door mijnheer IJsbrandy.

De heer Aynan: Ja, nee, maar het lijkt als ik zo naar uw antw... Waarom doet u zo gepikeerd, wethouder? Ik stel gewoon een vraag en een constatering: deze discussie lijkt erop alsof die hele complete nieuwe democratie daarover gaat, maar het is maar een heel klein onderdeel.

De voorzitter: Maar mijnheer Aynan, we hebben zojuist de eerste termijn gehad van deze commissie, u heeft vragen gesteld. De wethouder geeft antwoord op die vragen, daar zijn we nu mee bezig en als u nog meer vragen heeft over het bredere spectrum van het onderwerp, dan staat het u vrij om die vragen te stellen, maar ...

De heer Aynan: Die stel ik ook, dus ik constateer volgens mij is dat initiatief, of dat Kompas is maar toch een klein onderdeel van dit hele programma?

De voorzitter: En dus de wethouder geeft antwoord op de vragen die daarover zijn gesteld. Ik zit hier niet om de wethouder uit de wind te houden, maar ik ben een beetje verbaasd over uw ...

De heer Aynan: Nou, daar lijkt het wel een beetje op.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy ... Vindt u het goed als we naar mijnheer IJsbrandy? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik wou daar toch, het is misschien een klein punt, maar het is wel een vrij fundamenteel punt en uit het antwoord van de wethouder blijkt ook wel de worsteling een beetje, want je praat aan de ene kant over nieuwe democratie, aan de andere kant wil je een politieke toetsing volgens de normen en de criteria en de evenredige vertegenwoordiging van de oude democratie. Dus dan zeg ik: van tweeën één, of de oude democratie functioneert en dan kunnen we gewoon blijven doen wat we doen, of we willen inderdaad een nieuwe democratie en dan kun je daar niet zonder meer de verdeling op plakken die in de oude democratie ...

Wethouder Botter: Maar dat vind ik niet echt heel erg eerlijk, want dat betekent dat ik me geen rekenschap zou geven van de minderheden die hier in de raad ook voordoen. Ik probeer op een serieuze manier antwoord te geven op uw vraag. Het ene moment bent u tegen allerlei ontwikkelingen rond de nieuwe democratie, vervolgens stelt u nu een vraag over een specifiek onderdeelje waarvan eigenlijk een andere partij weer vindt dat ik daar veel te veel aandacht aan besteed. Kijk, ik kan ook van tevoren zeggen: er is een aantal partijen die niet de begroting heeft goedgekeurd. Moet ik dan dat hanteren als zijnde: met die ga ik niet meer in gesprek en op die partij, daar hoef ik geen aandacht aan te besteden, want daar ga ik helemaal niet op in? Kijk, dat zou nog eens nieuwe democratie zijn. Dat betekent volgens mij ...

De heer ...: Interessant, interessant.

Wethouder Botter: Dus in die zin, dan denk ik bij mezelf: ik zit enorm me proberen in allerlei bochten te wringen om te zorgen dat ik u allemaal op een nette manier antwoord geef. Dan krijg ik van de één te horen: je gaat er te uitgebreid op in. De ander zegt weer: u probeert nu twee dingen met elkaar te verenigen. Ja, dat is mijn taak. Ik zit hier voor u allemaal, van de ene kant van het spectrum tot de andere kant van het spectrum. Daartussen probeer ik te laveren door met goede suggesties te komen van hoe wij met elkaar dit programma tot een succes kunnen gaan maken. Dat is niet altijd makkelijk, vind ik ook helemaal niet erg, ik krijg er goed voor betaald om dit werk ook te doen, maar het gaat er wel om dat u zelf ook uzelf de vraag moet stellen of u op deze manier met elkaar wil discussiëren. Ik heb al een keer eerder aangegeven: alle vragen worden nu weer op mij gericht, ik moet me nu verantwoorden over het programma wat hier ligt, maar u gaat niet met elkaar in discussie over de vraag of dit nu hetgeen is waarvan u het idee heeft: dit is het programma waar wij ons achter kunnen scharen, wat we omarmen en waar we verder mee willen. Hetzelfde geldt over een programma rondom Meet & Greet, ik krijg aan de ene kant te horen: het had minimaal twee keer te gebeuren. Als ik de VVD of andere partijen hoor: ja, het had allemaal wel een stukje minder gemogen, want er was te veel appeltaart. Dan denk ik bij mezelf: waar moet ik me in vredesnaam aan houden? Dus in die zin, nogmaals, ik zal verder gaan met het beantwoorden van de vragen die u heeft gesteld. Ik wil best het, hoe heet het, het onderdeel jongerenraad in wording opschrijven. Ik denk, ik heb nooit de intentie gehad dat we een democratisch gelegitimeerde jongerenraad zouden hebben. Er is een initiatief gekomen om een jongerenraad op te richten, hetgeen we allemaal volgens mij moeten omarmen, omdat we het belangrijk vinden om de inbreng van jongeren in ons beleid te horen. Als u er prijs op stelt, dan vraag ik u: peil dat eens bij uw collega's of die vinden dat dat er ook aan toegevoegd worden.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Linder.

De heer Linder: Ik denk: eerst even peilen dit bij de collega's. Ik denk, het is een vrij simpel ding om gewoon de verwoording wat anders te zetten. Iedereen die niet veel van politiek afweet, die weet: als die jongerenraad leest, dat dit een raad is, dus dat dat in verband met democratie is. Dus ik, ja, ik vind het een beetje raar, want ik denk echt: het is nog geen democratisch, het weerspiegelt gewoon de bevolking nog niet. Laten we het dan gewoon ook nog niet jongerenraad noemen, laten we gewoon ergens bij voeren in wording, of whatever, dat iedereen gewoon weet: het is het nog niet.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Ik hoor hier naast me zeggen: dit is ontzettend geneuzel. Dat ben ik echt volmondig eens, dit is echt geneuzel, want waar het om gaat is dat we te maken hebben met een groep jongeren die zich bereid heeft verklaard om eens een keertje voor het eerst sinds jaren weer met het thema jeugd binnen de politiek bezig te houden. Ik heb nooit de pretentie gehad en dat ook nooit naar u gecommuniceerd, dat ik het idee heb dat dit gaat om een representatieve, gekozen jongerenraad. Dat is ook niet zo, zo zijn ze ook niet geïnstalleerd.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Even in: bent u niet bang, of bent u zich ervan bewust, dat u door dit nu zo op te spelen het enthousiasme dat er vanuit de stad komt om zoiets bij te dragen aan de lokale democratie, dat we dat enthousiasme hiermee temperen door eigenlijk, ja, iets triviaals hier te bediscussiëren?

De voorzitter: Mijnheer Linder?

De heer Linder: Nee, dat ben ik er, ik denk het wordt hoger opgeklopt dan het eigenlijk zou moeten. Maar kijk eens, het probleem zit namelijk daarin dat dit soort dingen, dit soort initiatieven, het wordt nog eens, we juichen het hartstikke toe, we vinden hartstikke goed initiatief, maar het gaat uiteindelijk, constant komt het vanuit vwo, havo. Het zijn juist ook de mensen die ook een vmbo hebben gedaan die wij ook graag in dit gebouw willen zien en die we al van begin af aan ook initiatieven moeten hebben dat ze ook geïnteresseerd raken aan politiek. Dus dat is een beetje ...

Mevrouw Leitner: Ik wil ook heel graag meer vrouwen in de politiek en daar heb ik ook een poging toe gedaan zelfs op '...', maar is heel moeilijk. Doe uw best.

De voorzitter: Goed, ik denk, dit is een hele interessante discussie, serieus waar, maar ik denk dat het tijd wordt om de wethouder weer het woord te geven.

Wethouder Botter: Ik heb eigenlijk nog een opmerking te maken die in het verlengde ligt. Volgens mij gaan we niet vanuit de middelbare scholen op zoek naar een kinderburgemeester, maar dat is iemand van de lagere school, iemand van groep 7 of 8. Wij zullen daar naar alle geleidingen kijken, we hebben daar ook inmiddels afspraken over gemaakt met elkaar dat ik voor het einde van het eerste kwartaal zal zorgen dat ik laat zien dat we er een hebben hoe we dat hebben aangepakt. Volgens mij heb ik voor de rest verder alles gehad.

De voorzitter: Is dat waar, commissie? Heeft de wethouder alles beantwoord, alle vragen die er waren? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Over dat loten, daar had ik toch nog enige zorg. Kunt u dan even schetsen hoe u dat precies gaat doen? U gaat gewoon alle inwoners van Zijlweg-West in een hoge hoed stoppen en u trekt daar een paar kaartjes uit en die mensen gaat u benaderen? En als ze niet mee willen doen, dan gaat u de volgende uit de hoge hoed trekken en die benaderen?

Wethouder Botter: Daar komt het op neer. Over uw opmerking over de bomen, ik heb geen weet ervan dat daar te weinig mensen waren geen interesse hadden en dat we toen de usual suspects hebben gebeld, dat weet ik niet.

De heer Van den Raadt: Nou, bij deze, dan weet u het nu.

De voorzitter: Kunnen wij dit onderwerp afronden?

Wethouder Botter: Ik hoor ook ambtelijk dat het 100% niet waar is.

De voorzitter: Goed, dit onderwerp ga ik met uw welnemen afsluiten. Dan gaan we door naar het volgende onderwerp, naar de ...

De heer Sepers: Voorzitter, voorzitter, even ...

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: ... u moet nog wel een conclusie trekken over de manier waarop raadsleden voor die '...'

De voorzitter: Ja, dat is waar, laten we daar even, ja. Ik heb hier een ...

De heer Sepers: Idee van loting is een goed idee.

Wethouder Botter: '...' of er überhaupt mensen willen.

De voorzitter: Ja, maar dat is niet ... Nou, kijk, nee, de vraag is niet volgens mij of er mensen willen, want ik denk dat er best mensen willen. Maar ik, en zo zijn er nog wel meer, alleen de vraag is: gaan we dat hier in deze commissie besluiten, gaan we dat als raad in totaal besluiten? Want iedereen heeft natuurlijk het recht om onderdeel uit te maken van deze commissie. Zo ja, hoe gaan we dat dan in de raad besluiten wie dat worden? Ik heb nu een aantal mensen gehoord die zeggen: is misschien wel interessant om eens te kijken of we dat via loting kunnen doen, dat is een van de principes uit de nieuwe democratie. Ik vind het een interessant experiment, maar ik ga er niet over. Dus ik wil even hier de mening weten, dan kan ik dat morgen ook meenemen naar het presidium, want ik denk dat we het daar er ook nog even over moeten hebben. Hoe is de, laat ik gewoon bij hand opsteken eens even kijken hoe de bal rolt. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Een korte vraag: loten de schaduwraadsleden ook mee?

De voorzitter: Neen. Als ik het mag zeggen, dan, want wij gaan het straks in de raad beslissen, dus ik stel voor dat we het gewoon onder de raadsleden houden, hè, wethouder? Ja. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Voorzitter, mag ik één nuance op uw harde nee zeggen? Als wij uit alle raadsleden gaan loten, dan kan ik me dat voorstellen dat schaduws niet meedoen, maar als we het beperken tot de commissie Bestuur, dan zou ik willen voorstellen dat de schaduwraadsleden wel mee kunnen doen.

De voorzitter: Maar mijnheer Sepers, dan heeft u niet goed geluisterd, hè? Want ik zeg juist: we gaan dit, dit moet breder, dit moet in de raad. We kunnen hier niet als commissie Bestuur zelf bedenken: nou, jij en jij, en dan hebben we het opgelost. Dat vind ik niet netjes, dus we gaan het in de raad besluiten. De vraag is alleen: hoe gaan we dat besluiten? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, als we het helemaal random in de raad doen is de kans groot dat we twee GroenLinks-mensen krijgen. Is puur statistisch, hè? Is statistisch. Dus ik zou willen voorstellen ...

De voorzitter: Nou, mijnheer IJsbrandy, ik wil daar best even kansberekening op loslaten, maar die kans lijkt me best klein. Ik wil één ding ...

De heer IJsbrandy: Om er één uit de coalitie en één uit de oppositie te halen.

De voorzitter: Nou, ik doe een voorstel, daar mag iedereen gaten in schieten tot die erbij neervalt. We kunnen door loting, ik heb daar wat geknik over gezien. Stel je nou voor dat we het bij loting doen en stel je nou voor dat er twee – God verhoede – maar twee mensen uit GroenLinks geloot worden. Dan stel ik voor dat we bij voorbaat de regel instellen: mocht dat zo zijn, dan gooit één GroenLinkser zijn naam terug in de hoed en dan trekken we een andere naam van een andere partij eruit. Dit soort regels kunnen wij morgen in het presidium nog even finetunen, dus.

De heer Aynan: Er werd met een heel goed voorstel gedaan. Twee hoeden, eentje oppositie, eentje coalitie.

De voorzitter: Nou, ja, mag ik daar ...? Het maakt niet uit, dat kunnen we doen, mijnheer Aynan, ik zou dat heel vervelend vinden, omdat ik ... Eigenlijk zou het, we hebben het over de nieuwe democratie, waar we een beetje bij weg moeten blijven is die hele verdeling tussen oppositie en coalitie.

De heer Aynan: Nou, dan gaan we toch vingers tellen? Kom maar op.

De voorzitter: Het is een principedingetje.

De heer Aynan: Volgens mij ...

De voorzitter: Ik stel voor dat de leden van het presidium zich hier morgen even over gaan buigen en dat we hier in de commissie Bestuur, met als uitgangspunt, als onderlegger, de loting, als we het daar in meerderheid over akkoord zijn hier in Bestuur? Dat is het uitgangspunt, daar gaan we nog even finetweaken en -tunen hoe dat gaat, en dat we dat dan straks aan de raad voorleggen en dat we dat dan ook gewoon gaan doen in de raad, bij de raadsvergadering.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Kunnen we daarmee instemmen?

Wethouder Botter: Ik ben in ieder geval blij dat er zoveel mensen '...'

De voorzitter: Dat weten we niet, hè, wethouder? Nee, dat is ook weer waar, goed. Dat is het voorstel. Wethouder, u heeft, wij gaan zo meteen door naar het volgende onderwerp.

Wethouder Botter: Ik zie wethouder Berkhout '...'

De voorzitter: Ja, wethouder Berkhout is er en, ja, dit gaat misschien wel even duren, de Slachthuisvragen.

Mevrouw ...: Even al die toezeggingen, of die kunnen worden afgedaan.

De voorzitter: O, wacht even, hoor.

De heer ...: Kunnen wij nu meteen Slachthuis dan doen, of is er een inspreker?

12.2 Uitvoeringsagenda Nieuwe Democratie 2019-2022 (JB)

12.2.1 * 2019470202 Toezegging jaarlijkse bijeenkomst met alle wijkraden

12.2.2 * 2019470121 Toezegging uitvoeringsprogramma Actieprogramma Nieuwe Democratie

12.2.3 * 2019470135 Toezegging informatie over bereikte resultaten Actieprogramma Nieuwe Democratie

12.2.4 * 2019751214 Toezegging voorstel representativiteit samenstelling wijkraden

De voorzitter: Ja, wat mij betreft wel, ja. O ja, ja ja ja. U heeft ook agendapunt 12.2, de uitvoeringsagenda Nieuwe Democratie. Er is een aantal toezeggingen gedaan en de vraag is of die toezeggingen zijn afgedaan hiermee, met de behandeling hiervan en het stuk. Ik ga ervan uit dat dat zo is, want ik heb er niemand wat over horen zeggen. Gaat de commissie daarmee akkoord, zijn die toezeggingen afgedaan? Ja?

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Is de inspreker van de wijkraad Slachthuisbuurt, is die aanwezig? Mijnheer Klootwijk, die is nog niet aanwezig?

De heer Klootwijk: Ik ben wel aanwezig, maar ik spreek niet in, want '...'

De voorzitter: Prima, dan gaan wij nu door met welbevinden van deze commissie met het onderwerp – moment, mijnheer Van den Raadt – met het onderwerp 13, erkennen van de nieuwe wijkraad Slachthuisbuurt. Mijnheer Van den Raadt u wilde nog een, van de orde?

De heer Van den Raadt: Ja, want ik begon daarnet over iets van een toezegging waar ik mij niet herkende in de tekst en toen zei u: dat komt bij punt 13. Maar dat is 12.2.4 en daar staat dat tijdens de mededeling zegt wethouder Botter toe op verzoek van Trots, de heer Van den Raadt, in het uitwerkingsprogramma Nieuwe Democratie met een voorstel op te nemen over de representativiteit. Maar dat was een idee van de heer Botter, maar het was niet op verzoek van de heer Van den Raadt, ik wilde alleen ...

De voorzitter: Oké, dan corrigeren we dat. Dank u wel, mijnheer Van den Raadt.

13 20.55 uur Erkennen van de nieuwe wijkraad Slachthuisbuurt (MTM + JB)

De voorzitter: Goed, agendapunt 13, erkennen van een nieuwe wijkraad Slachthuisbuurt. Het is geagendeerd op verzoek, dat dan weer wel, mijnheer Van den Raadt, die is wel op uw verzoek, geloof ik, hè, geagendeerd?

De heer Van den Raadt: Volgens mij niet.

De voorzitter: Ook niet? Oké, nou ... Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik meen mij te herinneren dat dat mijnheer Garretsen van de SP was die zich heel erg ... Of nee, dat is een ander punt.

De voorzitter: Weet u wat, ik gooi hem gewoon lekker open. Wie wil als eerste het woord op dit onderwerp voeren? Niemand? Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, de eerste vraag is: hebben wij hier nu alle stukken om dit onderwerp goed te kunnen bespreken? Er staat in de tekst ergens dat er een risico is dat er misschien een rechtszaak gestart zou worden. Trots Haarlem begrijpt dat die rechtszaak al is begonnen, dus waarom worden we daar niet over geïnformeerd? Wij missen eigenlijk ook – en daarom vraag ik: hebben wij alle stukken om dit wel goed te beoordelen – de adviescommissie heeft ook advies uitgebracht en dat gaat dan over het onderwerp Slachthuisbuurt, dat de nieuwe wijkraad niet volgens de reglementen van de verordening is opgezet. Dat was ook mijn punt waarom ik eerst aan de heer Botter vroeg: hoe gaat het eigenlijk met de wijkraden Slachthuisbuurt en dorpsraad Spaarndam? Want daar zijn ook extra dingen aan de verordening, of worden extra dingen aan de verordening toegevoegd die niet zouden moeten, want daar zijn mensen die zich willen aanmelden voor de dorpsraad en dan te horen krijgen dat zijn nog maar even dertig ondersteuningsverklaringen moeten ophalen voordat ze zich überhaupt mogen aanmelden.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, even van de orde. Het onderwerp wat geagendeerd staat is het erkennen van de nieuwe wijkraad Slachthuisbuurt en niet allerlei zaken over de dorpsraad in Spaarndam.

De heer Van den Raadt: Dat klopt, voorzitter.

De voorzitter: Dus als u dat wil agenderen, dan kan dat, maar een stel ik voor dat u daar een verzoek toe doet. Als u zich wil beperken tot de Slachthuisbuurt, alstublieft.

De heer Van den Raadt: Ik wou alleen even verklaren waardoor die discussie toen was gekomen.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: De vraag die wij eigenlijk hebben is waarom het college eigenlijk überhaupt het initiatief genomen heeft om zelf een wijkraad op te zetten? Het blijkt uit de verordening eigenlijk nergens waar dat initiatief zou moeten liggen, maar het is volgens ons zeer ongebruikelijk dat het college daartoe het initiatief neemt. Er zijn ook andere wijken in Haarlem waar helemaal geen wijkraad is en waar verder niks gebeurt, dus waarom überhaupt een wijkraadinitiatief starten en ook vrij snel na het opheffen van de vorige? Dus het is een beetje onduidelijk wat daar allemaal achter zit.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. U heeft een interruptie op de heer IJsbrandy, mijnheer Sepers?

De heer Sepers: Ja, ik zou de heer IJsbrandy willen vragen waar staat dat het college het initiatief heeft genomen tot het oprichten van de nieuwe wijkraad? Want ik heb het als gelezen dat er vanuit de wijk een initiatief is opgekomen om tot een nieuwe wijkraad te komen en dat men vervolgens natuurlijk naar het college is gegaan, maar niet dat het college daar achter zit. Maar misschien ...

De voorzitter: Het lijkt mij typisch een zaak die het college makkelijk zou kunnen beantwoorden zo meteen.

De heer Sepers: Ja, maar ik vraag even de heer IJsbrandy waar hij dat gelezen heeft.

De heer IJsbrandy: Nogmaals, het is onze indruk. Als die fout is, dan horen we dat wel.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, niet alles wat in de krant staat is waar, dus ik ben ook erg benieuwd – vrij veel wel – maar ik ben ook inderdaad benieuwd dan naar de lezing van het college hierin. Desalniettemin vind ik de situatie die nu ontstaan is, wat ik zie aan berichtgeving, als ik zie hoe bepaalde mensen zich toch uiten, dan denk ik: ik vind het eigenlijk schandalig en ik vind dat iedereen een verantwoordelijkheid heeft om hier samen uit te komen. Het kan toch niet zo zijn dat het gaat om welke rol je hebt in een wijkraad, maar of dat je goede dingen kunt doen voor de wijk? Ik vind het onbegrijpelijk.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik vind het nou jammer hoe het proces zo gelopen is, want mijn indruk is van hoe het proces gegaan is dat de oude wijkraad heeft aangegeven dat het onder een kritisch aantal leden was gekomen en op zoek was naar nieuwe leden, ondertussen nieuwe mensen zich hebben gemeld en dat er in principe ook nog een half jaar bedenktijd, als er beslissingsbevoegdheid zou zijn bij die oude raad, dat binnen het half jaar die raad aangeeft dat ze meerdere mensen hebben. Ondertussen was er een nieuwe raad opgestaan en ik vind het wel jammer dat de pogingen om de oude en nieuwe wijkraad samen te laten werken zijn mislukt. Het enige wat we nu nog kunnen afwachten is hoe de rechter, want de commissie heeft ongegrond verklaard dat bezwaar hoe de rechter hierop, wat de rechter gaat meewegen. Oftewel, of het college te prematuur, te vroeg is geweest met het erkennen van die ene wijkraad, dan wel dat het wel een

terecht besluit is. Ja, voorts kan ik daar verder niks meer over zeggen dan dat ik het heel betreurenswaardig vind.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ja, natuurlijk allemaal verdrietig dat het allemaal zo moest lopen. Eigenlijk alleen even de vraag, misschien heb ik het over het hoofd gelezen: is er al een poging voor mediation gedaan?

De heer ...: Ja.

De heer Linder: Ja? Oké, dan is die beantwoord.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel, voorzitter. Veel negativisme en veel treurnis eigenlijk over, maar ik wil het van de positieve kant bekijken. Er zijn genoeg wijken in Haarlem waar geen wijkraad op poten kan worden gezet, ondanks alle goede bedoelingen. Hier hebben we er een die zichzelf na een moedig besluit opheft, omdat ze onder een kritisch aantal komen, en vervolgens zie je allerlei mensen toch weer de vaandel die op de grond ligt oppakken en die proberen een wijkraad te vormen. Ja, dat het dan loopt zoals het loopt – ik bedoel, dat is goed nieuws, we hebben het over de nieuwe democratie gehad zojuist – maar dat er dan een situatie ontstaat waarin er twee vechten om één. Wat daar dan precies achter zit, of hoe dat dan loopt, dat is denk ik ook iets waar wij nu moeilijk een besluit over kunnen nemen. Er loopt nu een juridische procedure, alles wat we nu ook zouden zeggen is voorbarig, laten we dat gewoon afwachten, maar ik ben het eens. Zo mooi als ik begon met de nieuwe democratie en de vaandel dragers die zich willen opwerpen om iets goed te doen voor de wijk, dat het dan zo moet eindigen. Ik ben het met mevrouw Leitner eens, de toonzetting van een aantal mails die wij ontvangen, daar staan nog wel wat zware krachttermen in die degene die ons daarover mailt óf nu had moeten inspreken dat we hem daarover hadden kunnen bevragen, óf dan toch met een of andere vorm van bewijs te komen voor al die bedreigingen, intimidaties en chantage wat er vanuit het college zou komen, want daar staat nogal wat. Dat vind ik wel spijtig, maar óf bewijs het, óf mail dat soort dingen gewoon liever niet, want we kunnen er zo weinig mee. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Smit, wilt u nog wat zeggen? Gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wat mij trof in de verordening die ik doorlas dat het minimum is inderdaad drie – artikel 4 als ik het goed zeg – maar vervolgens wordt er op geen enkele manier ruimte geboden om op het moment dat je dat aantal onderschrijft, om aan te geven wat er dan de dag daarop gebeurt, of de mogelijkheid in de verordening om zo snel als mogelijk weer het aantal van minimaal drie te halen en het streven, de wens van vijf. Dus het is heel typisch, drie is het minimum, als je er onder zit, dan staat er eigenlijk niet in de verordening wat er dan gebeurt. Staat dat er wel?

De heer ...: '...'

De heer Smit: O, sorry. Dat verbaast OPHaarlem hogelijk, wat je zou kunnen zeggen: het kan in elke wijkraad gebeuren dat er ineens twee mensen om gezondheidsredenen, of andere redenen terugtrekken, van vier naar twee. Dan zou je de dag daarop opgeheven zijn. Dat wil de gemeente niet, dat wil niemand, maar hier is dat argument vinden wij wel heel nadrukkelijk gebruikt om hier een wijkraad af te hechten. Ik vind dat er een

omissie, of in ieder geval, ja, op zijn minst een omissie in de verordening en ik wil de wethouder graag zijn mening over vragen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Heeft iedereen gesproken? Dan wil ik nu graag het woord geven, ik denk aan wethouder Meijs, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dank u. Ja, spijtig dat het zo gelopen is, dat kan ik alleen maar onderstrepen, maar als eerste het misverstand dat de gemeente hier, of dat het bestuur hier een nieuwe wijkraad heeft opgericht in de Slachthuisbuurt, dat is helemaal niet aan de orde. Daar zijn een aantal mensen opgestaan, een aantal dames wel gezegd, en die hebben zelf het initiatief genomen om een nieuwe wijkraad op te richten. Verder zijn er inderdaad mediationpogingen gedaan om de oude en de nieuwe wijkraad bij elkaar te brengen, wat niet gelukt is. Het is ook niet zo dat wij de oude wijkraad hebben opgeheven, maar dat de oude wijkraad zichzelf heeft opgeheven. Over de lopende beroepen- en bezwaarschriften kan ik weinig zeggen, want dat is allemaal nog lopende. Dus ja, daar kan ik niets over melden. Of alle stukken hierbij zitten: ja, dit zijn dan ook alle stukken, dus ik zou niet weten wat ik hier nog aan toe zou moeten voegen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Zijn er nog vragen? O, mijnheer Botter, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, ook ik betreur natuurlijk enorm de hele situatie en de gang van zaken. Ik begrijp dat het voor zo'n situatie als deze eigenlijk alleen maar verliezers oplevert, dat het ook moeilijk is om je van de buitenkant daarin een oordeel te vellen. Gelet ook omdat het gaat om persoonlijke integriteit van mensen vind ik het ook moeilijk om daar hier in openbaarheid over te spreken en ga ik dat ook niet doen. Wat ik wel belangrijk vind is om aan te geven dat dit hele gedoe in ieder geval, en daar wordt door OPH ook al op gezinspeeld, op sommige terreinen is misschien de verordening niet altijd even helder en duidelijk. Dat hebben we ook geconstateerd wanneer het gaat over het benoemingsproces van besturen van wijkraden, maar ook om het eventueel ontmantelen of het te zorgen: wanneer hecht je het nou af, wanneer het wel of niet goed gaat? Dat betekent ook dat ik in ieder geval in het voorjaar zal komen met een nieuwe verordening op de wijkraden. Ik hoor ook in de wandelgangen het nodige over het wel of niet declareren van eventueel etentjes, al dan niet met partners, op basis van kosten van het wijkradenbudget. Ook dat is niet de bedoeling en daarover wil ik gewoon heel duidelijk zijn, dat zullen we ook in de toekomst niet meer tolereren, maar dat moeten we dus wel gewoon ook vastleggen. Dat geldt overigens niet voor deze situatie, dat wil ik er echt even goed bij zeggen, want dat zou vervelend zijn als daar een link tussen wordt gelegd, maar het gebeurt wel. Dus ik kom in ieder geval vanuit mijn verantwoordelijkheid daartoe in het eerste begin tweede kwartaal met een nieuwe verordening op de wijkraden.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. U heeft nog twee interrupties, mijnheer Van den Raadt en mijnheer Gün. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang. En drie, mijnheer Smit ook nog.

De heer Van den Raadt: Ja, ten eerste heb ik het zojuist over dan de dorpsraad en dan zegt u, voorzitter: daar gaat het hier niet over, dus wilt u dat stoppen. Nou zegt de wethouder hier iets over dat er ergens etentjes worden gehouden, maar dat gaat ook niet over deze wijkraad met name. Dus ...

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, ik wou dat ik het met u eens kon zijn. Er is een opmerking gemaakt die door mijnheer ...

De heer Van den Raadt: ... dan vroeg ik mij af waarom u dan niet ingrijpt?

De voorzitter: Mijnheer Smit heeft een opmerking gemaakt over de verordening die niet meer deugt. Vervolgens geeft de wethouder antwoord op die verordening, daar moeten we inderdaad aan sleutelen, komt met een aantal voorbeelden. Dus dat is dan wel weer in de lijn van de bespreking die wij hier voeren. Dus ik waardeer uw opmerkzaamheid, alleen het gaat niet helemaal op, die vlieger. Heeft u nog meer?

Wethouder Botter: Maar ook het punt van Spaarndam, mevrouw de voorzitter, is een onderwerp waardoor wij het noodzakelijk vinden om naar die verordening te kijken.

De heer Van den Raadt: Nou, ik ben blij dat u mij met terugwerkende kracht toch gelijk geeft dat ik het daarover mocht hebben. Ja. Dan, mevrouw Meijs, u zegt dan: het is heel treurig, en mediation, en dat het allemaal zo gelopen is. Maar heeft u dan de voorzitters van die wijkraden gesproken? Dan nog één punt had ik, dat was, ja, ontbrekende stukken, ja of nee. Maar er is toch ook, ik zie hier maar twee punten, één is een mail en één is een officieel stuk. Maar er is toch ook nog een adviescommissie die zich heeft uitgesproken? Dat bedoel ik, dat had er toch nog bij gekund?

De voorzitter: Zal ik eerst even de vragen ...? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks heeft nog twee vragen naar aanleiding van dit dossier. Het stuk ligt voor ter bespreking met een hele duidelijke vraag. Die is volgens mij nog niet echt beantwoord, want wordt de nieuwe wijkraad erkend, zodat zij ook gebruik kunnen maken van subsidies die aan wijkraden zijn toegekend? Ik kan me indenken dat daar nu nog geen antwoord op kan worden gegeven, omdat er een juridische procedure loopt. Maar dan de vraag: wat zijn daar dan de consequenties van en liggen er dan activiteiten stil? Dat is mijn eerste vraag. De tweede is: er is al gesproken van mediation, maar GroenLinks zou het echt ten zeerste betreuren als er allemaal – met de beste bedoelingen die ze hebben – mensen zijn die hun schouders willen zetten onder het welzijn en het welbevinden van de wijkbewoners, door iets te gaan doen, al dan niet in de vorm van een wijkraad. Nu zijn er twee partijen die zeggen: wij willen heel graag iets doen. Om dan toch nog een keer – ik weet niet in hoeverre het al tot op de bodem is uitgezocht – maar toch een vorm van die mensen weer proberen bij elkaar te brengen, om ervoor te zorgen dat er gewoon één krachtige wijkraad ontstaat. Ziet u daar nu mogelijkheden toe?

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de wethouder, kunt u dan ook toezeggen dat u inderdaad extra aandacht geeft aan die situatie van een dreigende deconfiture doordat men onder het getal van drie komt, met daarin een bepaling dat er een overgangstermijn is om dat aantal weer boven de streep te krijgen? Want anders zou u formeel – en dat zal wel vaker gebeuren – elke wijkraad dan de dag daarop moeten opheffen op het moment dat de voorzitter meldt dat het aantal onder de drie gekomen is. Krijgt dat ook extra aandacht, zodat er een nuance is en de continuïteit zoveel mogelijk ondersteund wordt?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Ook voor u geldt: blijf bij het onderwerp. We hebben het hier niet over jam, dus ik weet niet wat deconfiture is, maar dat ... Ja, mijnheer Garretsen, gaat uw gang. '...' heeft een interruptie op mijnheer Smit, gaat uw gang.

De heer ...: Dank u wel, voorzitter. Bedoelt mijnheer Smit dan bijvoorbeeld een termijn van ongeveer zes maanden? Waar denkt mijnheer Smit aan?

De heer Smit: Dat is een andere termijn, dat is een termijn na ophef die er nu staat. Nee, het gaat erom: als de wijkraad onder getal van drie komt, dan moet, vind ik, de nieuwe verordening zoveel ruimte bieden om de wijkraad nog steeds te blijven erkennen, maar wel een termijn vast te stellen waarbinnen – drie, vier, vijf, zes maanden – het aantal bestuursleden weer op drie of meer komt. Dat was mijn suggestie aan de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb een concrete vraag aan wethouder Botter. In het raadsstuk staat dat de initiatiefnemers voor de nieuwe wijkraad alle bewoners in de Slachthuisbuurt hebben aangeschreven, een bijeenkomst hebben georganiseerd en dat toen de nieuwe wijkraad is gekozen. Maar in de brief van de heer Klootwijk staat: eind april 2019 organiseerde het college een verkiezing voor een nieuwe wijkraad. Welke van de twee waarheden is waar?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Wethouder.

Wethouder Meijs: Meijs, of ...?

De voorzitter: Ja, ik stel voor dat u begint, wethouder Meijs en dat daarna mijnheer Botter het overneemt. Gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dat is toch wel fijn om in een duo te opereren. Trots vraagt aan mij: heeft u de voorzitters gesproken? Ja, ik heb de voorzitter gesproken van de nieuwe wijkraad, maar er is volgens mij maar een voorzitter van de opgerichte wijkraad en ik heb ook een keer gesproken met de heer Klootwijk, maar toen was hij al geen voorzitter meer. De tweede vraag kwam van GroenLinks: 8 oktober heeft het college een besluit genomen over de erkenning en de oprichting van de nieuwe wijkraad. Dus die is er al, er is alleen nog geen subsidiegeld aangevraagd. Dus er ligt verder nog niks stil, ze hebben onlangs volgens mij een eerste officiële wijkraadvergadering gehouden, maar als bestuur hebben ze al een aantal keren met elkaar vergaderd, dus er is niks stil blijven liggen. Die mediation, ja, daar is al op ingezet, dus dat heeft tot niets geleid. Ik wil best nog een poging ondernemen, want het is misschien nooit te laat daarvoor, maar dat is inmiddels al gebeurd en daar heeft volgens mij de gebiedsverbinder, of de gebiedsmanager ook een rol in gespeeld.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u had nog een vraag naar aanleiding van het antwoord van de wethouder? Gaat uw gang.

De heer Linder: Ja, wie heeft die mediation geleid, is dat de gemeente geweest? Want ik proef hier heel erg een wantrouwen naar de gemeente, naar jullie, wethouders. Of is dat gebeurd door een derde persoon die eigenlijk niks met de gemeente Haarlem te maken heeft, en zo probeert de mensen bij elkaar te brengen?

Wethouder Meijs: Volgens mij heeft ... Nou, daar kan een ambtenaar even op antwoorden.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Wethouder Meijs: We hebben een ... Nee.

Mevrouw ...: We hebben aan beide groepen gevraagd om het gesprek aan te gaan met iemand van buiten, een buurtbemiddeling van buiten. Alleen niet allebei de groepen hebben geaccepteerd om dat gesprek aan te gaan, dus we zijn niet tot mediation gekomen. Wij hebben het voorgesteld, gevraagd, voor uitgenodigd, toegelicht, iemand voor gevonden die dat wilde doen, maar het werd niet geaccepteerd.

Wethouder Botter: Oké, en dan zal ik even terugkomen. Wij hebben geen brieven gestuurd en geen verkiezingen uitgeschreven. Als het gaat over de vraag hoe het gaat over het aantal leden van de wijkraad. Volgens mij moeten we een onderscheid maken tussen leden van een wijkraad en leden van een wijkraadbesteduur. Die drie hebben betrekking op het bestuur van de wijkraad, niet op de wijkraad zelf, maar ik wil daar best eens naar kijken van hoe we dat kunnen doen. Het luistert ook volgens mij in de praktijk niet zo erg nauw. Wat we niet moeten vergeten is dat er op een gegeven moment een wijkraad is geweest die heeft aangegeven: wij stoppen ermee, wij hebben om ons moverende redenen besloten om niet door te gaan. Vervolgens hebben wij een periode in acht genomen en in de tussentijd is er een andere wijkraad in oprichting gekomen, mensen hebben zich opgestaan en hebben gezegd: wij willen dat wel voor onze rekening nemen. We hebben er gedurende de hele periode afgewacht voor het half jaar en ook afgewacht tot de uitspraak was gedaan om toen pas de nieuwe wijkraad te erkennen. Dus volgens mij hebben we daar keurig netjes in geopereerd. Als het gaat over de vraag waarom het zo ontzettend ingewikkeld is om dit op te lossen. Ja, dat heeft te maken met ook de complexe situatie waarin we terecht zijn gekomen dat je aan de ene kant mensen hebt die enorm veel hart voor de wijk en voor de buurt hebben en zich graag willen inzetten. Natuurlijk zie je ook bij de nieuwe wijkraad dat dat het geval is, maar mensen hebben nou eenmaal andere opvattingen en ideeën en het is kennelijk heel erg moeilijk om mensen, die al spijtoptant zijn geweest door te zeggen: wij heffen onszelf op, nu samen te laten werken met een nieuwe groep. Dat is gewoon de basis van de problematiek waar we mee te maken hebben, niets meer en niets minder. Het heeft te maken ook: is men wel of niet in staat op een gegeven moment om het verleden achter je te laten en over een aantal zaken heen te stappen, met elkaar de schouders eronder te zetten.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik wil dit onderwerp eigenlijk graag afronden, ik denk dat we het er lang genoeg over hebben gehad. Tenzij er nog prangende zaken zijn. Ik wil wel even gezegd hebben: we lopen nu al meer dan een half uur uit. Mocht het straks erop aankomen dat we klem komen te zitten in de tijd, dan is dat uw eigen verantwoordelijkheid. Dat wou ik toch even gezegd hebben. Mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, ik vroeg aan mevrouw Meijs of er nog stukken ontbraken hier, omdat er maar een officieel stuk staat. Dat stuk van die adviescommissie, waarom hebben we dat niet gekregen en klopt het dat daarin staat dat de nieuwe wijkraad zich niet aan de officiële reglementen heeft opgericht? Dat was het advies. Die vorige ook niet, maar de nieuwe ook niet.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Volgens mij horen die stukken niet bij die erkenning van de nieuwe wijkraad, maar horen die bij de beëindiging van de oude wijkraad.

De heer Van den Raadt: Maar waarom heeft die adviescommissie dan iets over die nieuwe wijkraad gezegd?

Wethouder Meijs: Omdat dat te maken had met het opheffen van de oude wijkraad en het erkennen van de nieuwe wijkraad niet parallel gelopen is. Toen is er iets gezegd over de een, over de ander. Dat is verwarrend geweest.

De heer Van den Raadt: Oké, maar heeft de wijkraad, of de twee wijkraden die er nu zijn, zich ...

Wethouder Meijs: Nee, er is maar één wijkraad.

De heer Van den Raadt: Oké, maar voldoen die dan aan de verordening van de wijkraden? Is daar een verkiezing geweest volgens de manier van verordening van de wijkraden, ja of nee?

Wethouder Meijs: Volgens mij is dat wel geweest, maar daar kan ik nu niks op zeggen, omdat daar wel een bezwaar en beroep over loopt. Dus als daar een andere uitspraak over komt, wordt u daar natuurlijk weer over geïnformeerd.

De voorzitter: Goed, en dank u wel.

De heer Van den Raadt: Maar laatste vraag, want kijk, dit is natuurlijk een buurt Vogelaarwijk, hè? Ik kom daar al sinds 2014 en het is gewoon heel belangrijk dat daar een wijkraad is. Daarom ben ik altijd super blij geweest dat daar mensen zijn die zich daarvoor willen inzetten. Nu zijn we inderdaad zoals GroenLinks het al zegt, nu in de heuglijke omstandigheid dat er misschien wel twee wijkraden zijn, hoe je het wil wenden of keren. Maar is er niet gewoon nog Vogelaargeld over om gewoon iets meer subsidie te geven?

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Even een interruptie op Trots Haarlem. Ik heb gesproken van het heuglijke feit dat er meerdere mensen in de wijk zijn die zich willen inzetten. Volgens alle stukken die wij hebben gehad – en ik lees nu ook de brief van de gemeentesecretaris en de reactie daarop – is er maar één, zoals het er nu voorstaat, rechtmatige wijkraad. Dat is dan, noemen we maar even de nieuwe, en er is een ... Nou ja, er zijn mensen die nog initiatief willen nemen voor het welzijn en welbevinden van de wijk, maar er is maar één wijkraad, lees ik. Dus ik herken me niet in wat de heer Van den Raadt zegt.

De voorzitter: Dank u wel voor deze verheldering, mijnheer Gün. Ik zag op ... Nee? Het gekwispel op rechts heeft zich ingetrokken. Wordt er nog een antwoord verwacht van ...?

De heer Van den Raadt: Ja, natuurlijk, anders stel ik geen vraag.

De voorzitter: Ja? Wethouder.

Wethouder Botter: Nee, er komt geen extra geld. We hebben, als u goed gelezen heeft is er ook gisteren in de Raadzaam ook nog een stuk gestuurd over de budgetten van de wijkraden en dergelijke, waar u naar heeft gekeken. Er ligt ook nog een bezuinigingsvoorstel van vijf jaar geleden, wat nog moest worden doorgevoerd. Er is geen ruimte om nu geld beschikbaar te stellen voor de wijkraden. We hebben in de verordening heel duidelijk staan dat er per gebied één wijkraad is, met één wijkraadbestuur waaraan we subsidie toekennen. Op het moment dat de huidige, naar ons idee, wijkraad die daar zit en op een zelfde manier is gekomen als de vorige, een budget aanvraagt, dan kunnen ze daar ook een beroep op doen. Tegelijkertijd heb ik ook al toegezegd dat we in de toekomst deze verwarring niet meer willen hebben en dat we zullen komen met een nieuwe verordening. Wat ik wel heel erg ingewikkeld vind, en dat is dan echt wat mij betreft ook wel een punt waar we het over moeten hebben met elkaar ...

De heer Van den Raadt: '...'

De voorzitter: Dan heb ik nog een vraag van de orde. Wethouder, u heeft net de toezegging gedaan dat er een nieuwe verordening komt, of een wijziging op de huidige verordening wijkraden. Wanneer kunnen we dat ongeveer verwachten?

Wethouder Botter: Eind eerste, begin tweede kwartaal.

De voorzitter: Die heb ik even gemist, en de rest heeft het allemaal wel gehoord. Excuses daarvoor. Dank u wel, wethouder en wethouder. Dank u wel ook voor het versneld aanschuiven hier. Fijne avond. Ja, nee, u had nog een mededeling?

Wethouder Botter: O ja. Het contract voor de dienstauto wordt met een jaar verlengd en we gaan niet over tot het aanbesteden van een andere dienstauto.

De voorzitter: Er waren volgens mij, mijnheer Botter, nog even van ... Was er nou wel een, was er een rondvraag? Er waren volgens mij geen rondvragen voor de heer Botter, hè? Nee. Dank u wel, fijne avond. Dan wil ik graag vragen of de heer Berkhout naar voren komt.

De heer Van den Raadt: Ja, een punt van de orde, misschien. Met de mededeling die we zojuist hebben gehoord, valt die dienstauto onder het budgetrecht van de raad?

De voorzitter: Nee, hoor ik.

9. 19.05 uur MRA Agenda 2.0 (RB)

De voorzitter: Hartelijk welkom, wethouder Berkhout. Wij gaan door naar het agendapunt wat geagendeerd stond als agendapunt nummer 8, dat is naar achter geschoven, omdat wethouder Berkhout nog beneden bezig was en nog niet weg kon. Fijn dat u er nu wel bent. Ik zei nummer 8, maar ik bedoel eigenlijk nummer 9 en het gaat over de MRA Agenda 2.0. Even wat betreft dit agendapunt, het is wel belangrijk om even van tevoren te zeggen aan deze commissie: er kan dus nog een zienswijze ingediend worden hier vanavond zoals we hier bij elkaar zitten, dient echter wel gedragen zienswijze te zijn, dus er moet consensus zijn over de zienswijze die wij hier misschien gaan ontwikkelen. Dat gezegd hebbende, wie mag ik het woord geven? Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, dan heb ik ook gewoon gelijk een zienswijze, een hele korte. Los van dat samenwerken in de regio natuurlijk ontzettend belangrijk is, dat daar een agenda gekoppeld is ook belangrijk en we ook wel benieuwd zijn – volgens mij was dat een initiatief van de heer Aynan, als ik het goed heb – de Vervoerregio, dat we daarbij willen horen en hoe zich dat gaat ontwikkelen, Vervoerregio, MRA. Wat ons betreft, laat dat een geheel worden. Maar los van al die punten, we lezen over energietransitie. Wat betreft GroenLinks en meerdere partijen hier kan ik me zo voorstellen, gaan we voor een schone energietransitie. Dus wat ons betreft, ook richting de MRA, we hebben hier al gezegd: houtgestookte biomassacentrales willen we hier weren, laat dat ook voor de hele MRA gelden. Dus iets in die trant zou het voorstel van GroenLinks zijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Actiepartij is blij met de zienswijze die voorligt. Het is een grote verbetering met de tussentijdse zienswijze die we de vorige keer voorgelegd hebben gekregen. In eerdere besprekingen heeft mijn fractie aangegeven dat er behoefte is aan het opnemen van meer uitvoeringsgerichte acties, dat is nu ook het geval. Evenals wij het belang van mobiliteitinclusief beleid op het gebied van wonen hebben benadrukt. Er lijkt nu ook meer samenhang tussen de thema's te zijn, meer als voorheen. Rest nog één vraag: op pagina 18 van de agenda worden onder de kop 'Landschappelijke opgaven' biodiversiteit, kringlooplandbouw en verduurzamingsopgaven genoemd. Daarbij wordt opgemerkt dat het zeer

gecompliceerd is, omdat het weer en de ontwikkeling van het landschap versnipperd is. Ik denk: dat is precies zo'n typisch MRA-ding, als iets versnipperd is over de landschappelijke opgaven zou je het misschien bij elkaar kunnen brengen. In de acties staat dat de landschappelijke waarden in de regio worden behouden en versterkt. Wat de Actiepartij betreft nemen we in de zienswijze op om: binnen de MRA Agenda een uitvoeringsgerichte actie op te nemen tot behoud en versterking van biodiversiteit, natuurwaarde en kringlooplandbouw. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, daar kan ik me grotendeels bij aansluiten, ziet er op zich goed uit, deze agenda. Hij ziet er ook letterlijk goed uit, hij is mooi vormgegeven. Het oog wil ook wat, ik hou van mooie dingen. Nee, want ook zeker complimenten voor de kaartjes die daarin staan, die uitblinken in helderheid. Zou de gemeente misschien ook wel eens kunnen gebruiken en ook het Haarlems Dagblad kan daar zijn voordeel mee doen – ik weet niet of ze meeluisteren. Van een kaartje ga ik naar, of ben ik ...? Ja. Ik loop misschien al een beetje vooruit ook op de Zuid-Kennemer Agenda, mag dat? Nee, hè? Nee, nee, dan doe ik dat zo, ja.

De voorzitter: U houdt het hierbij, mevrouw Leitner?

Mevrouw Leitner: Ja, dat vind ik lastig, maar ik houd hierbij dan.

De voorzitter: We hebben even gekeken, zijn inderdaad hele mooie kaartjes. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Een interessante MRA Agenda, we hebben vorige week een technische sessie gehad waar nog eens duidelijk werd hoe ingewikkeld dat samenwerken en dat samenspel in de MRA-regio is met ik denk wel 34 verschillende participanten en allemaal met hun eigen posities en belangen. Dus vind daar maar eens je weg. Ik begrijp van deze wethouder dat hij daar langzamerhand zijn weg aan het vinden is. Dan kom ik ook op het punt mobiliteit, maar het college stelt in ieder geval vier punten voor om op te nemen in de zienswijze, daar is de PvdA-fractie het van harte mee eens om die op te nemen. Wat betreft punt 4, de actieve rol in de strategie en uitvoering van het thema mobiliteit. Dat sluit misschien een beetje aan bij het punt van de heer Trompetter, dat je ook een beetje uitvoeringsgericht zouden wij graag ook eens iets concreter willen, zoals bijvoorbeeld het bereikbaar en bruikbaar houden van het hoofdfietsroutenet in de MRA-regio. Want laatst was er een probleem met de ochtendvorst en zo, en stukken van die fietsroute, daar zijn mensen allemaal onderuitgegaan, et cetera. Het is misschien in vergelijking met de hele grote ambities van de MRA wat klein goed, maar voor de Haarlemmers is dat wel van heel groot belang dat met name op het gebied van de fiets, waar veel partijen in deze raad prioriteit aan willen geven, dat de MRA gewoon ook laat zien aan de burgers: wij kunnen iets betekenen om te zorgen dat jij op een veilige en vlotte manier van A naar B in het MRA-regiogebied kan fietsen. Dus als dat zou kunnen worden toegevoegd bij punt 4, of een apart punt 5 van worden gemaakt, dan zouden wij daar nog blijer van worden dan we nu al zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Mijnheer Linder.

De heer Linder: ChristenUnie is het eens met de zienswijze zoals voorgesteld door het college. We hebben wel wat aanvullingen. We vinden het mooi dat de opdracht 3, Mobiliteit wordt ingezet op groei van het aandeel duurzame mobiliteit: lopen, fietsen, OV. Wat ons betreft mag dit ook een kwantitatieve doelstelling worden: hoe sterk willen we dat dit aandeel tenminste groeit in MRA-verband? Gezien de enorme groei van het aantal huizen, daarmee groei van de mobiliteit, is een uitspraak op dit punt wel wenselijk. Wij zouden het daarom,

naast de wens van een groeiend aandeel duurzame mobiliteit, nog wat meer verbonden willen zien met opdracht 2 en dan met name de verstedelijkingstrategie. Juist in ontwikkelzones – die heb je niet alleen in Haarlem, maar overal in de regio – liggen kansen om de stedelijke omgeving zo in te richten dat de keuze voor lopen, fietsen en OV veel vanzelfsprekender wordt en de keuze voor de auto minder vanzelfsprekend, bijvoorbeeld door auto's aan de rand van de wijken een plek te geven in plaats van voor de deur, en door goede fietsroutes. Wij zouden het aandeel van de verstedelijkingstrategie hebben in de benodigde mobiliteitstransitie daarom graag wat hoger op de MRA Agenda willen hebben en zouden dit graag terugzien in de zienswijze. Wij overwogen op dit punt met een motie te komen in de gemeenteraad. Pagina 16 een ander punt, Human capital, daar staat dat de regio op de regionale arbeidsmarkt ook de uitvoering relevante onderwijs- en arbeidsprogramma's een aantrekkelijk vestigingsklimaat voor internationaal talent wil inzetten, of onder onderwijs. Het lijkt ons handig dat bij wijze van spreken ook in MRA het lerarentekort wordt aangepakt, want dat wordt nu gewoon door bij wijze van spreken Amsterdam groot aangepakt, wat uiteindelijk een vacuüm ontstaat in de zin dat onze scholen bang zijn dat er leraren daar naartoe wegtrekken en wij nog een groter probleem hebben. Dus misschien is dit iets wat in de MRA in het geheel eventueel zou kunnen besproken worden. Verder vind ik het hartstikke leuk om te lezen dat wij binnen de MRA, Amsterdam en Haarlem hier koplopers zijn als het gaat om de regio's in de auto, het buitengebied van de regio de auto voorlopig nog minder attractief te maken, dat we daar vooroploper zijn. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. U zei net dat u misschien met een motie zou komen in de raad. Nu heb ik zojuist geprobeerd om te vragen of er, als er nog dingen toegevoegd worden, dat we dat hier dan vandaag hier in die zienswijze beslissen, dus misschien kunnen we dat zo meteen nog even hier in de groep gooien. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de SP is over één ding erg teleurgesteld en dat is namelijk bij de uitvoeringsagenda over de MRA, daar worden de zeven deelregio's beschreven, onder meer de deelregio Zuid-Kennemerland. Over mobiliteit staat er alleen maar dat we te maken hebben met een groeiende toeristenstroom, maar er staat niets over dat wij te maken hebben met zeer gebrekkige verbindingen met het oostelijk deel van de MRA, met name met Amsterdam en omstreken. Dat is juist een van de kenmerken van Haarlem, Haarlem is niet voor niets de filehoofdstad van Nederland, dus daar graag in de omschrijving toch wat over. Dan neemt de MRA tegelijkertijd verantwoordelijkheid op zich om daar wat aan te doen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Ja, dank u wel. Nou, mijnheer Garretsen neemt dat over die filehoofdstad vast voor ons over, dan hartelijk dank, dan hoef ik daar niet meer over te beginnen. Waar wij wel andere ideeën over hebben dan zoals het hierin staat, is dat binnen opdracht 2, Bouwen voor de woningbehoefte en met groeiende leefbaarheid van het geheel versterken, wordt op pagina 18 gesproken over overtoerisme. Dan gaat het over de verschraving van het voorzieningenaanbod en sociale samenhang in buurten. We vinden dat nogal een negatieve benadering. We hebben natuurlijk in de begrotingsbehandeling is dat ook al langsgelopen, maar we denken daar toch anders over dan zoals het hierin staat. Op pagina 21 wordt het vervolgens tot een doel verwerkt, onder 6, en dat sluit eigenlijk veel beter aan dat het onderdeel zou moeten uitmaken van opdracht 1, Werk maken van een veerkrachtige, inclusieve en schone MRA-economie. Toerisme zorgt uiteindelijk voor stedelijke ontwikkeling en regionale ontwikkeling en dat de internationale concurrentiepositie kan blijven bestaan, en de economische versterking van de regio's ook buiten Amsterdam. Het wordt nu erg aangevlogen als overlast en als gevaar, terwijl het juist een waardevolle economische pijler is en wat ons betreft in

opdracht 1 thuishoort. Dus ook daar in de zienswijze stellen wij voor om dat aan te passen, om die opdracht te verplaatsen naar 1.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer Garretsen, u heeft een interruptie op de heer Rutten?

De heer Garretsen: Jazeker, we hebben net dit soort, de mobiliteit in de commissie Beheer gehad en bij alle partijen, waaronder zeker de VVD, die vonden juist op het punt van mobiliteit wel sprake van veel schade en overlast. Dus ik vind dat we dat niet moeten verbloemen.

De heer Rutten: Dat gaat over mobiliteit, dat gaat niet over overtoerisme.

De heer Garretsen: Ja, toerisme en hoogopgeleiden is een van de redenen van de groeiende verkeersstroom tussen oostelijk deel, tussen Amsterdam en Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Ik heb al eerder iets over de MRA gezegd in het kader van de financiële rapportage. Dat wou ik alleen even voor de wethouder die verantwoordelijk is voor de MRA graag nog een keer herhalen. Het gaat eigenlijk over het thema inclusiviteit, waar ook de zienswijze van het college het over heeft. In de MRA Agenda wordt het thema inclusiviteit vooral gezien als kansgelijkheid, dus hoe borg je dat alle sociale lagen binnen de MRA-regio mee kunnen doen? Maar er zit ook een ander aspect aan en dat het hele aspect van het sociaal domein en de kosten van het sociaal domein die voor heel veel gemeentes een steeds groter probleem aan het worden zijn. Wij vroegen ons af of het ook niet een doelstelling zou kunnen zijn om in ieder geval gezamenlijk met gemeentes dat probleem aan te kaarten en eens te zeggen: zijn er nou gebieden waardoor we wellicht door samenwerking, door dingen toch bovenlokaal te trekken? Bijvoorbeeld in de jeugdzorg is daar nu zo'n discussie over: kun je het allemaal wel lokaal goed bedienen, of moet je toch weer bovenlokale voorzieningen gaan treffen? Kan je misschien vormen van specialisatie aanbrengen, waardoor niet iedere gemeente voor ieder probleem een eigen oplossing hoeft te ontwikkelen? Op die manier toch gezamenlijk toch een hogere effectiviteit en wellicht lagere kosten te bereiken. Dat hele aspect, ja, dat ontbreekt naar onze mening eigenlijk op dit moment in de MRA Agenda.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, mijnheer IJsbrandy heeft het er bij een vorig onderwerp ook al over gehad, over dit stuk en over dit onderwerp. Het is zo dat juist de beweging van het Rijk is dat het doorgedecentraliseerd wordt. Bent u het dan met me eens dat het heel lastig wordt om dat te gaan oppakken enerzijds, en anderzijds is het juist zo dat het veel groter wordt dan het MRA-verband. Dus of het is kleiner, of het is groter dan, maar MRA en zich met zorg bemoeien, ondemocratisch. Hoe ziet u dat dan precies? Dus twee vragen eigenlijk, de schaalgrootte is of kleiner dan de MRA, of groter, en er wordt al regionaal samengewerkt, jeugdzorg zijn al regionale instellingen. Die andere vraag is, die ik ook daarbij net stel: hoe ziet u dat dan?

De heer IJsbrandy: Ja, goed, wat het Rijk wil, dat hoeft niet altijd interessant te zijn. Ik bedoel, het Rijk wil zoveel en ik denk dat je daar ook gewoon soms dingen van kunt doen, soms dingen niet hoeft te doen, of wat later te doen, dus dat vind ik niet zo'n sterk argument. Je zult uiteraard binnen het sociaal domein – dat is ook een heel divers gebeuren, natuurlijk – van dossier tot dossier moeten kijken waar het zinvol is, waar je het gewoon in de gemeentes kan laten, waar je misschien moet samenwerken, waar je misschien in subregio's

moet samenwerken, waar je misschien nog op veel grotere schalen moet samenwerken. Maar ik denk dat die discussie wel op gang moet komen, want nu is het gedecentraliseerd, zoals mijnheer Trompetter zegt, naar 350 gemeentes. Ja, het kan er bij mij niet in, die zijn natuurlijk ook groot en klein, dat dat voor elk onderdeel van het sociaal domein de optimale oplossing is. Er moet gewoon een proces op gang komen en dat komt trouwens ook al op gang in het aanbodgebied, er gaan allerlei organisaties failliet die zich verkeken hebben op bepaalde aanbiedingen, et cetera. Er komen processen van samenwerking, van fusies komen er op gang. Alleen, dat gebeurt nu zonder enige regie vanuit de overheid. We kunnen natuurlijk afwachten waar dat op uitloopt, maar ik denk dat het verstandig zou zijn om met een groep gemeentes waar we toch al mee praten, om dan eens te kijken of je daar ook gezamenlijk iets mee zou kunnen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Ja, bij gebrek aan mijnheer Garretsen die hier ongetwijfeld ook op aangeslagen zou zijn: weet u waar die organisaties op failliet gaan? Die gaan niet failliet op wat u zegt, die gaan failliet op gemeentes die ze uitknippen op de prijzen.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Goed, uiteindelijk zet ook die partij zijn handtekening onder zo'n contract, dus.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ik kan u meenemen en laten zien bij organisaties die dat doen, die op een gegeven moment geen keuze hebben anders dan die handtekening daar te zetten, of hun personeel te gaan ontslaan. Dan wordt het helemaal een SP-verhaal, maar het is, u geeft geen enkel blijk van inzicht in de achtergronden van de decentralisatie vanuit de gemeente nu propageert hier dat de verliezen en de faillissementen van welzijnsorganisaties te wijten zijn daaraan. Dat is gewoon echt faliekant onzin.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Nou, mijnheer Garretsen, ja, nou, mijnheer Garretsen, we hebben een soort van ... Kijk, mijnheer Rutten reageert op mijnheer IJsbrandy en daar houden we het dan even bij.

De heer Rutten: Op de schaalvergroting.

De voorzitter: Als u dan weer gaat reageren op mijnheer Rutten, dat is dan weer een beetje buiten de orde. Dus wie mag ik het ...

De heer Garretsen: Daarom wil ik ook op de heer IJsbrandy reageren.

De voorzitter: Ja, die voelde ik al een beetje aankomen. Mijnheer Garretsen, we weten hoe u in dit item staat.

De heer Garretsen: Zes woorden, heb ik. Zes woorden.

De voorzitter: Ik tel ze.

De heer Garretsen: De SP- en de VVD-agenda. Mevrouw Sterenberg en de heer Garretsen hebben altijd dezelfde agenda gehad, mijnheer IJsbrandy.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen, maar iets meer dan zes. Wie mag het woord geven? Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Een van de speerpunten van Jouw Haarlem is een bereikbaar Haarlem en daarom hebben we helemaal aan het begin van deze raadsperiode twee moties ingediend die ook breed gesteund zijn, namelijk bestuurlijk aanschuiven bij het Platform Mobiliteit van de MRA en onderzoeken hoe we ons kunnen aansluiten, samen met Zuid-Kennemerland, bij Vervoerregio Amsterdam, ook breed gedragen. Ik lees daar in dit stuk helaas niets van terug. Dan is het eigenlijk des te wranger als ik vandaag in de krant en op Nu.nl lees dat de Noord/Zuidlijn doorgetrokken wordt – en dan binnen korte termijn, hè, binnen tien jaar – naar Schiphol en naar Hoofddorp. Laat Hoofddorp nou een paar kilometer verwijderd liggen van Schalkwijk. Ik zou van deze wethouder, van dit college heel graag willen dat ze als de wiedeweerga met Haarlemmermeer, met de VRA, met Amsterdam, met MRA aan de slag gaan om inderdaad die Noord/Zuidlijn door te trekken naar Schalkwijk, want daar is echt gewoon ontzettende behoefte aan. Dan staan we met ze allen ook minder in de file. Dus dat vind ik echt jammer. Een verheugend feit over de MRA is dat ik op pagina 18 lees, en dan citeer ik: “De toenemende verdichting stuit op steeds meer weerstand.” We zijn heel blij dat de MRA aan het verdichtingsdogma morrelt. Dan, voorzitter, tenslotte, ja, wie weet wat dat voor gevolgen heeft. Voorzitter, tenslotte, die governance, daar hadden we volgens mij met zijn allen iets over afgesproken en dat is ook gewoon een open vraag aan de wethouder: wat gaan we daarmee doen, gaan we die MRA herstructureren of zo? Want ik heb het niet meer zo scherp voor ogen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Heeft iedereen, is iedereen aan het woord geweest? Dan is het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Berkhout: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga even de punten allemaal af, we zullen uiteindelijk denk ik ergens nog een soort van conclusie moeten maken of dit een gedragen zienswijze wordt, of dat we net als de vorige keer de notulen bijvoegen als zienswijze, maar ik ga even een poging wagen. Dat vond ik een hele pragmatische, maar laten we kijken of we tot een gedragen, of laat u kijken of u tot een gedragen aanvulling komt. GroenLinks heeft gezegd: maak nou van de energietransitie een schone energietransitie, gelijk eigenlijk aan uw uitspraak ook om houtige biomassa niet meer toe te staan. Dat klinkt als een logische zin, maar als u het daarin kan vinden, dan kan dat natuurlijk toegevoegd worden. Actiepartij had eerst nog een opmerking: we hebben eerder toch een zienswijze ingediend? Dat is wel de begroting, hè, voor komend jaar, dus dat was eigenlijk het reguliere proces. Wat we nu doen is echt een nieuwe MRA Agenda voor de komende jaren optuigen. Dus dat was eigenlijk een minimale zienswijze, gewoon een overgangsjaar, en dit is echt een fundamentele nieuwe agenda voor de komende jaren voor de MRA. Dus, maar u geeft ook eigenlijk nog een aanvullende zin op de zienswijze: behoud en versterking van biodiversiteit en ecologische waarde onder andere van het landschap. Dat zou ook zomaar in dat rijtje kunnen, klinkt goed in de oren. D66 vond de lay-out mooi, dat is ook goed. Nee, nee nee, excuus.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, de volledige zin is: een uitvoeringsgerichte actie op te nemen tot behoud en versterking van biodiversiteit, natuurwaarde en kringlooplandbouw. Temeer dat bij het volgende agendapunt ook in de Zuid-Kennemer Agenda wel staat. Dus Zuid-Kennemerland vinden wij dat dus wel, dus het lijkt me ook dat dat we als Haarlem dat dan ook naar de MRA moet '...'

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, wij proberen hier mee te schrijven. We hebben biodiversiteit, natuurwaarde hebben we, en het derde woord, daar komen we even niet bij?

De heer Trompetter: Kringlooplandbouw. En die in combinatie met elkaar, en actie. Dus een uitvoeringsgerichte actie op te nemen tot het behoud en versterking van biodiversiteit, natuurwaarde en kringlooplandbouw. Dank u wel.

De voorzitter: Wij komen zo nog even bij u terug. Ja, wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Berkhout: Ja, oké, dan gaan we even door. PvdA geeft eigenlijk ook eventjes de nadruk op de hoofdfietsroute, of nadruk op fietsen eigenlijk in algemene zin in MRA-verband. Aan de ene kant dacht ik eerst: het kan ook iets zijn voor de jaarplannen die volgen op de MRA Agenda. Tegelijkertijd proef ik bij u eigenlijk: u vindt dat een fundamenteel punt wat we ook in de zienswijze moeten meenemen. Wederom, dat is dan een derde zin denk ik voor de zienswijze om aan te vullen. Dan zie ik bij de ChristenUnie een verzoek om groeiend aandeel duurzame mobiliteit, is eigenlijk uw zin. Dat lijkt me ook een mooie zin om toe te voegen.

De voorzitter: Kunt u ... Wat ...

Wethouder Berkhout: Ja, ik heb ze allemaal, het is een mooi rijtje. Uiteindelijk krijgen we een hele gedragen college en raad samen een Haarlemse zienswijze. Tenminste, tenzij er hier mensen het allemaal niet met elkaar eens zijn. Maar dan, u geeft wel het punt van het lerarentekort. Hoewel urgent, denk ik voor gemeentes binnen de MRA is dat geen punt van de MRA, dus daar zit een verschil.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik vind het juist wel, omdat wat namelijk nu gebeurt, dat is dat Amsterdam gooit met miljoenen en onze schoolbestuurders, wat ze dan hebben aangegeven, zijn bang, of wat er nu gebeurt dat alles naar Amsterdam gezogen wordt en dat wij met een probleem hier komen. Als we dit als MRA, als grote zou aanpakken, dan hebben we ook een grotere vuist misschien naar Den Haag. Maar goed, ik weet, het hoort eigenlijk bij een andere commissie, maar ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Dat wat Amsterdam doet, dat leidt wel tot enig resultaat, maar u hoeft niet zo heel erg bang te zijn, want het is vandaag bekend geworden dat het tekort oploopt tot 384 vacatures in Amsterdam en dat Amsterdam ook geen vierdaagse schoolweek meer uitsluit. Dus ik denk dat we het vooral een Amsterdams probleem, dat dat wat groter is dan in Haarlem en dat wat u schetst niet zo heel erg relevant is.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Voor we hier nu een discussie gaan voeren die eigenlijk in Samenleving hoort, maar ik was toch wel degelijk bij een vergadering met alle schoolbesturen in Haarlem en die hebben wel degelijk een heel ander beeld geschetst. Dus bij deze.

De voorzitter: Waarvan akte. Wethouder.

Wethouder Berkhout: Oké, nou, dat is denk ik de aandacht waard in de commissie Samenleving. In algemene zin, laat ik zo zeggen, de MRA Agenda is ook altijd een zoektocht tussen focus en alles willen, want alles is urgent binnen deze 32 gemeentes en 2 provincies. Tegelijkertijd, die balans zie je constant, dus aan de ene kant willen we een focus aanbrengen: wat doen we wel, wat is meerwaarde, wat is de meerwaarde van de MRA? Tegelijkertijd wil elke gemeente of elke deelregio uiteindelijk dat het heel concreet wordt, maar wel net

weer andere concrete dingen dan die andere deelregio, waardoor dat het weer wat algemener wordt. Dus dat is ook een beetje, in die balans, of die dynamiek bevind ik me nu enige tijd, dus dat kan ik u meegeven. Dus daarom is er in dit moment niet voor gekozen om leraren als zodanig ook mee te nemen in de MRA Agenda. Dan zie ik de SP zegt eigenlijk: we zien een stukje over de deelregio Zuid-Kennemerland, maar we missen daar het punt bereikbaarheid in. Ook een mooie zin voor de zienswijze om op te nemen. Dan de VVD geeft aan: overtoerisme, ja, daar niet zo ... Kijk, in algemene zin, het is een punt wat speelt, in Amsterdam sowieso, maar ook inmiddels bij de Zaanse Schans en ook hier hebben we wel eens het gesprek erover gehad. Ik wil eigenlijk wijzen op dat punt 6 bij pagina 21 waar uiteindelijk weer het doel is die balans, en dat is dus ook iets wat binnen de MRA het onderwerp van gesprek is. Dus zo moet u hem denk ik lezen, dat is de essentie.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Dat ben ik met u eens, maar ik vind dat dat, dat heb ik ook betoogd, dat dat punt 6 dus beter past onder opdracht 1. Waarom vliegen we het aan vanuit een probleemstelling en niet vanuit de kansen die het biedt om het beter te doen? Dan is het een veerkrachtige MRA-economie.

Wethouder Berkhout: Ja, omdat het breder is dan de economie. Het is ook leefbaarheid, het is ook de bewoners, het is, dus dat is het aspect. De economie op zich, dat is geen probleem, maar hier komt het in het gedrang met de leefbaarheid. Dus daarom is hier vanuit dat perspectief ingevlogen. Maar u kunt kijken of u dat nog in een gedragen zienswijze mee kan geven, maar dat zou even mijn reactie zijn, zo leeft het binnen de MRA. Dan Hart voor Haarlem, inclusiviteit als kansgelijkheid.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, eventjes ter verduidelijking, tenminste voor mij dan. Want zoals ik het inderdaad lees is er sprake van overtoerisme in Amsterdam, is er sprake van overtoerisme in de Zaanse Schans en wordt er gestuurd op meer spreiding. Dus volgens mij krijgt de heer Rutten precies wat u wilt, want die toeristen gaan dan deze kant op komen, neem ik aan. Is dat ook uw, daar gaat dan actief op worden gestuurd vanuit de MRA. We hebben natuurlijk al, er wordt al actief op gestuurd om ze naar Zandvoort te krijgen, dat hebben we al Amsterdam Beach genoemd. Hier noemen we het geloof ik Little Amsterdam. Is dat ook het beeld wat u krijgt, want dat staat dus wel in het stuk. Er is overtoerisme in Amsterdam, er is overtoerisme bij de Zaanse Schans, we gaan het spreiden. Kortom, gaat de heer Rutten krijgen wat hij wil, namelijk dat alle toeristen hierheen komen?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Berkhout: Nee, gelukkig is de MRA groter dan Haarlem. We hebben ons trouwens nooit Little Amsterdam laten noemen, we hebben ons altijd onze ... We heten dan wel Harlem, volgens mij, het is dan nog wel weer in het Engels, maar ja. Spreiding kan een oplossing zijn, want iedereen ziet eigenlijk wel dat het aantal toeristen in dit gebied toeneemt de komende jaren. Amsterdam en de Zaanse Schans ervaren dat het echt wel tot pieken kan leiden. Er zijn ook best van een aantal gemeenten zoals Zandvoort onder andere, die zeggen: laat maar komen. Zo zijn er nog wel meer, dat is ook de kop van Noord-Holland die snakt nog naar meer toerisme. Dus dat moet u ook verstaan onder toerisme, onder toerismespreiding. Bij Haarlem, we gaan het er nog uitgebreid over hebben, de toeristische koers met elkaar: wat willen wij dan, en willen wij minder toeristen, willen wij uiteindelijk, welke kwaliteitstoerist, of de zakelijke toerist? Dat is ook wat wij nu al uitstralen en zo moet u dat ook lezen en zien. Ik ga even door naar Hart voor Haarlem.

De voorzitter: U heeft, wethouder, ik geloof dat u een interruptie heeft van de heer Van den Raadt, maar ik weet niet zeker. Ja, u heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, dus de vraag is eigenlijk: willen we meer of minder toeristen? Maar dan, wat het CDA zegt, die zegt: Little Amsterdam. Maar we hebben ons wel een keer natuurlijk actief het stille zusje van Amsterdam genoemd. Dus dat kunt u toch niet ontkennen?

Wethouder Berkhout: Ik denk dat u niet kan wachten om hier in Haarlem de toeristische koers te gaan bespreken en dan hoor ik graag uw mening. Laten we daar deze discussie voeren. Hart voor Haarlem, inclusiviteit en kansgelijkheid. De sociale pijler is geen pijler in de MRA Agenda, daar is bewust voor gekozen. Dus zo moet u dit ... Dus uw ideeën over: mogelijk kunnen we samenwerken op het gebied van jeugdzorg onder andere. Daar bleek ook niet overeenstemming te zijn binnen alle gemeentes, is bewust voor gekozen, at is niet de kracht van de MRA om ook dat sociale domein op dit moment daar te behandelen. Jouw Haarlem, we hebben het hier in de commissie Bestuur weet ik uitgebreid over de evaluatie van de governance gehad, dus dat, want dat is de kans ook geweest. U heeft het aangestipt, de moties die u heeft ingediend over de VRA, toetreding tot de VRA, toetreding tot Platform Mobiliteit. De kans die we daarvoor hebben gezien – en die trouwens ook nog steeds, dat krijgt een vervolg – de kans die we daarvoor zien is het rapport van de evaluatiecommissie, die eigenlijk aangeeft: dat moet gelijkgesteld worden, het thema bereikbaarheid binnen de MRA. Daar is nu sprake van ongelijkheid, dus dat zien we als een kans. Tegelijkertijd is dat, ik heb het u net ook in de commissie Beheer medegedeeld, is dat niet omdat Haarlem dat wil, krijgt Haarlem ook zitting in de VRA en in Platform Mobiliteit. Dat betekent een wijziging, ik denk dat de getraptheid daarvan is eigenlijk nog het makkelijkst: eerst toetreding tot het Platform Mobiliteit voor de drie deelregio's die daar op dit moment geen zitting in hebben. Dat is de IJmond, Zuid-Kennemerland en Gooi en Vechtstreek. Vervolgens op termijn toewerken naar het gelijktrekken van de VRA, de 15 gemeenten in de VRA en de resterende in de MRA. Dat is onze koers, dat zal de burgemeester beamen dat we daarvoor gaan in de regiegroep van de MRA. Dat doe ik als vertegenwoordiger en uitdrager van die motie. Tegelijkertijd is dat spanningsveld en uiteindelijk om met elkaar die keus te maken, dat ligt complex. Op dit moment worden de uitkomsten van de evaluatie, in januari krijgen we daar een vervolg op van hoe daarmee wordt omgegaan. Maar dat is dus de kans die we zien als gemeente Haarlem.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter en dank u wel voor het uitgebreide antwoord, wethouder. Goed dat we inderdaad kansen zien, maar kijk, ik ben niet de enige die dit raadstuk leest. Het was misschien ook wel verstandig geweest om deze bijdrage ook in het stuk te zetten, dan weten we in ieder geval waar we aan toe zijn en dat we koersen op inderdaad waar de moties naartoe wilden.

Wethouder Berkhout: De MRA Agenda is een proces wat al langer loopt en dat is doorkruist door de evaluatie. Ik heb hier echt in de commissie Bestuur met alle partijen gezeten om de evaluatie, ik heb een technische sessie toegezegd, we hebben uitgebreid gesproken wat de kansen zijn van de evaluatiecommissie. Dat is niet iets, dat is de governance, dat is niet de inhoudelijke MRA Agenda 2.0. Dus we hebben uitgebreid met elkaar de evaluatie besproken, dit is de inhoudelijke agenda, dus ja, dat zijn de kansen die we met elkaar bespreken. De processen kruisen elkaar, omdat het om 32 gemeenten en 2 provincies gaat. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Nu is het zaak, er is een aantal zaken gezegd. Ja, we hebben ook een aantal zaken opgeschreven, ik denk dat we er vrij snel uit zijn. We gaan nu even kijken, wat hebben we ook alweer opgeschreven?

Mevrouw ...: Houtige biomassa.

De voorzitter: O ja, qua zienswijze, ik noem gewoon een aantal punten op en als u het idee heeft dat uw punt er niet bij zit, dan zie ik graag een hand. Ook als u zegt: ja, maar ik ben het daar helemaal niet mee eens, moet u ook even een hand laten zien, want dan is het geen gedragen zienswijze. Maar ik ga ervan uit dat iedereen het wel eens is. Geen houtige biomassa in de hele MRA.

Mevrouw ...: En behoud en versterking van biodiversiteit, natuurwaarde en kringlooplandbouw.

De voorzitter: Mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Ja, we moeten handen opsteken als we het ermee eens zijn, toch?

De voorzitter: Nee, nee nee, niet. Nee, niet, juist niet, alleen maar als u het er niet mee eens bent. Ja?

Mevrouw ...: Behoud en versterking van biodiversiteit, natuurwaarde ...

De voorzitter: Behoud en versterking biodiversiteit, natuurwaarde en ...

Mevrouw ...: ... kringlooplandbouw.

De voorzitter: ... kringlooplandbouw. Ja?

Mevrouw ...: Nadruk op onderhoud hoofdfietsroutes.

De voorzitter: Ja, dus die was van u. Dan hebben we voor u de nadruk op het onderhoud van de hoofdfietsroutes.

De heer Sepers: Ja, de hoofdfietsroutes, de infrastructuur plus inderdaad de gebruikswaarde daarvan, in alle weersomstandigheden.

Mevrouw ...: Gebruikswaarde daarvan.

De voorzitter: In alle weersomstandigheden, ook als het ijzelt en sneeuwt. Ja, het staat genoteerd. Welke hebben we nog meer?

Mevrouw ...: Ja, er was iets gezegd over duurzame mobiliteit, maar ...

De voorzitter: Wethouder, u heeft er een, duurzame mobiliteit?

Wethouder Berkhout: Ik heb niks, hè, dit is de, dit is ...

De voorzitter: Ja, nee, u had ook een lijstje, hè? Ik sprokkel het even uit elkaar.

Wethouder Berkhout: ChristenUnie, groeiend aandeel duurzame mobiliteit.

De voorzitter: ChristenUnie, groeiend aandeel duurzame mobiliteit. Ja?

Mevrouw ...: En ook iets over bereikbaarheid, toch?

De voorzitter: En iets over bereikbaarheid.

Wethouder Berkhout: De SP wil expliciet in het stukje over de deelregio Zuid-Kennemerland ook bereikbaarheid benoemd.

De voorzitter: Dan hebben we ze volgens mij allemaal benoemd.

De heer Garretsen: Eentje niet, die van Moussa niet.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel, voorzitter. Inderdaad, het aansluiten van Haarlem bij de Noord/Zuidlijn, want die is nu echt heel erg actueel. Ja, is dat een zienswijze, motie?

Wethouder Berkhout: Wat ik zou willen meegeven voor die, want die is echt wel wat, die is niet algemeen, dat is specifiek. Er komen nog jaarplannen volgend uit deze algemene MRA Agenda. Dus daar komt het meer op zijn plek als een apart actiepunt, denk ik. Ik denk dat we daarvoor moeten pleiten, dus daar komen we nog later ook bij terug, zoals voorheen bij de MRA jaarplannen.

De heer Garretsen: Maar u bent wel met de actiepunten eens?

Wethouder Berkhout: Ja. Maar ik wil ...

De voorzitter: Maar daar kan inderdaad ...

De heer Aynan: Mag ik daar dan ...

De voorzitter: Even voor het proces: dat kan dan tegen die tijd per motie door de wethouder.

De heer Aynan: Voorzitter? Ik wil daar dan geen zienswijze van maken, maar omdat we hier denk ik echt gewoon met z'n allen vinden dat we daar dus ook gewoon aandacht voor moeten hebben, in een motie gieten. Volgens mij is ...

De voorzitter: '...'

De heer Aynan: Ja, natuurlijk, ja, dat past erbij. Dan niet als zienswijze, maar als motie.

Wethouder Berkhout: Dus gewoon bij dit agendapunt, maar buiten zienswijze.

De voorzitter: Ja, ja, dan blijft het buiten. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. De wethouder refereerde zojuist aan het feit dat dat meer in de jaarplannen terug zou kunnen komen. Wat op een hoger abstractieniveau ligt, is dat je wellicht een zienswijze kan opnemen waarmee je werk met werk combineert. Wat was die Haarlem '...' nou ook weer die we hadden? Werk met werk maakt. Ja, beetje, als je hem drie kilometer doortrekt, dan ben je er.

De voorzitter: Dus als je toch al een lijntje aanlegt, dan ...

De heer Gün: Meer op dat abstractieniveau: combineer het gewoon slim en richt het efficiënt in.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: In de eerste plaats is het geen drie kilometer, het is gewoon ook twintig kilometer en het kost ook 3 miljard, dus ik bedoel, ik vind dat echt een heel naïef punt om te zeggen: joh, trekt dat lijntje even door, what's the issue? Er loopt een tangentbus, die start elke zes minuten. Ik bedoel, die is niet altijd vol, dus volgens mij ...

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Punt van orde. Ik ben de draad kwijt, als ik heel eerlijk ben, want we zitten nu een soort koehandel te doen op tekstfragmenten en hier met elkaar een soort ...

De voorzitter: Oké, dan heb ik een voorstel.

De heer Rutten: ... als een vmbo-klas van de jongerenraad iets in elkaar te flansen. Volgens mij moet er gewoon een ordentelijk voorstel naar de raad komen, gaat de raad daarop amenderen, gaat daar moties over aannemen en kunnen we daar gewoon volgende week een besluit over nemen.

De voorzitter: Oké, mijnheer Rutten, we hebben een, er wordt hier gevraagd, dit komt in de raad volgende week. Er wordt gevraagd of er nog een aanvulling is op de zienswijze zoals die er ligt. Die aanvulling die is er, dat zijn we nu aan het verzamelen wat dat precies is. Ik heb een voorstel, want u heeft een beetje gelijk, niet helemaal, maar wel een beetje. Ik stel voor dat de wethouder even keurig netjes – nou, misschien niet zelf, hè, maar misschien iemand anders, misschien is het ook wel de griffie die dat doet – maar even een rijtje maakt van wat er op dit moment is opgehaald, dat even toestuurt aan deze commissie. Dat is de zienswijze, wordt daar niet op gereageerd door deze of gene, dan wordt die gekoppeld aan de zienswijze, wordt die meegenomen in de raad zoals die wordt afgehamerd. Mocht er kritiek op zijn, dan graag even een mailtje naar iedereen, denk ik, om daar kritiek ... Maar ik neem aan zoals we dat nu hebben geïnventariseerd, mijnheer Rutten, dat dat eigenlijk, dat dat de zienswijze is zoals die nu op papier wordt gesteld en die aan u toegezonden zou worden door de griffie.

De heer Rutten: Ik wil dat er gewoon ordentelijk gestemd wordt volgende week over ons punt om 6 in 1 in te brengen. Dat is gewoon een voorstel voor de zienswijze. Ik hoor mijnheer Aynan ook voorstellen voor de zienswijze doen, dat lijken mij dingen waar we dan gewoon in de raad een besluit over nemen en niet even via de mail: is dit nou ongeveer wat we met zijn allen bedoelen?

De heer Garretsen: Het komt toch in de raad?

De heer Sepers: Maar Wouter, er komt gewoon een aangevuld raadsvoorstel op basis van deze discussie en dan kunnen we in de raad daar allemaal '...'

De heer Rutten: Waar nu al een voorselectie op gemaakt wordt, op punten waarvan gedacht wordt dat ze niet gedragen worden, worden daar niet in opgenomen.

De voorzitter: Mijnheer, van de orde. Mijnheer Rutten, mijnheer Van de Orde van de Rutten, we hebben de zienswijze die opgenomen wordt uiteindelijk en die we af gaan hameren, die moet gedragen zijn. Als nu al duidelijk is dat uw zienswijze, die u nu inbrengt, dat die niet gedragen is en u probeert daar per motie nog ... Ja, ik weet niet of dat zo is, maar stel dat dat zo is, dan is dat ... Als dit uw zienswijze is, dan kunnen we dat

meenemen, dan gaan we nu even kijken of die gedragen is. Dat was namelijk net wat ik probeerde, en als die niet gedragen is wilde ik even handen zien. Ik heb geen handen gezien. Als uw punt niet is meegenomen, dan gaan we dat nu nog even voorstellen. Mocht iedereen daarvoor zijn, dan nemen we hem mee in de zienswijze die volgende week wordt afgehamerd. Zo niet, dan niet. Wat is uw zienswijze die u wilt toevoegen?

De heer Rutten: Dat voorstel heb ik al drie keer gedaan inmiddels, dat we opdracht 6 op pagina 21 onderbrengen onder opdracht 1. Toerisme niet benaderen vanuit overlast, maar vanuit een waardevolle economische pijler, dat dat de basisgedachte is. Dat ja, dat is dan het verhaal, ja. We nemen hier geen gewogen stemmingen.

De voorzitter: Oké, we doen het zoals we hebben afgesproken. Voor mensen zoals mijnheer Rutten, maar misschien ook mijnheer Aynan, die nog iets willen toevoegen, kan per motie of amendement gewoon inderdaad in de raad zelf. Excuses dat ik dat eerder niet helder zag.

Mevrouw ...: En de inventarisatie die we net hebben gedaan.

De voorzitter: En de inventarisatie die we net hebben gedaan, die wel gedragen is, die nemen we sowieso mee. Die sturen we nog even rond wat daarin komt te staan en bij goedkeuring wordt dat opgenomen in de zienswijze en is die lekker gedragen, ja.

De heer Van den Raadt: Ja, en dan?

De voorzitter: Die wordt meegenomen en daar gaan we over besluiten, maar die kan nog geamendeerd worden door allerlei amendementen die tijdens de raad worden ...

De heer Van den Raadt: En dan?

De voorzitter: Dan is die aangenomen, het is een adviespunt, dus.

De heer ...: Dan besluit de raad bij meerderheid.

De heer Van den Raadt: Ja, maar voorzitter, dan hebben wij na veel gesteggel wat zienswijzes ingebracht, naar aanleiding van de concept MRA Agenda. Dan uiteindelijk, dan wordt er een definitief stuk gemaakt en dan zeggen 31 gemeentes: nou, wat Haarlem nou wil ... Hè, er zijn er 32. Dan zeggen die 31 gemeentes: nou, wat Haarlem nu wil, dat is toch zo absurd, dat gaan we echt niet mee akkoord, dat komt er niet in. Dan stemmen we dus allemaal straks tegen het definitieve MRA-stuk.

De voorzitter: Wethouder, wilt u daar een antwoord op geven?

Wethouder Berkhout: Er zijn inderdaad 32 gemeenten en 2 provincies die allemaal straks een zienswijze gaan indienen. Hoe uitgebreider die zienswijze, hoe minder kansrijk dat alles in zo'n nieuw stuk komt, of het wordt een stuk van 400 pagina's. Dus u kunt ook besluiten één stevig extra punt aan te dragen, misschien is dat kansrijker. Maar dat is het idee, dat is het punt van zienswijzes, dus dat betekent niet dat ze worden overgenomen, het wordt meegenomen.

De heer Van den Raadt: Wordt het daar bij meerderheid besloten dan, dus? De helft van 32 die besluit dat het erin komt?

De heer ...: Is daar wel overeenstemming over het proces?

Wethouder Berkhout: Uiteindelijk besluit de regiegroep van de MRA stelt de MRA Agenda definitief vast. Uiteindelijk stelt de regiegroep van de MRA de definitieve MRA Agenda vast.

De heer Aynan: Staat het daar ook al in?

De heer ...: '...'

Wethouder Berkhout: De burgemeester en ik, onder anderen. Ja, dan komt het goed.

De voorzitter: Dan komt het goed. Volgens mij als de burgemeester en ...

De heer Van den Raadt: Houdt u van chocola, burgemeester?

De voorzitter: ... wethouder Berkhout in die regiegroep zitten, dan kan ons niets gebeuren. Ik stel voor dat we dit afronden. Het is voor iedereen duidelijk hoe nu verder? Ja? Goed zo, dan hoeft ik dat niet nog een keer te herhalen. Het gaat naar de raad, ik denk als bespreekpunt, als er nog moties en amendementen worden ingediend, dan kan het bijna niet anders, hè? Nou, als bespreekpunt lijkt mij dan. Ik stel voor dat we even tien minuten pauzeren en dan zie ik u graag hier om vijf over half tien weer terug voor het volgende onderwerp.

Schorsing

9.1 Toezegging input commissie vragen commissie governance structuur

De voorzitter: Goed, oké, we zijn weer terug. Dit is de commissie Bestuur, ik herhaal het wel even. We dachten dat we klaar waren met het vorige onderwerp en dat was grotendeels ook zo, maar we hebben een puntje laten liggen, namelijk de toezegging – 9.1, hè, leest iedereen mee? – de toezegging input commissie vragen commissie governance structuur. De commissie heeft bij de behandeling van de begroting 2020 en het evaluatierapport 'Meer richting en resultaat' aangegeven dat zij deze toezegging bij deze behandeling willen betrekken. Gaat de commissie akkoord met de afdoening van deze toezegging?

De heer ...: Ja, zeker.

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ik proef een latente meerderheid voor deze afdoening.

De heer ...: '...'

De heer ...: '...'

De heer Garretsen: Voorzitter, zullen we zo een beetje opschieten? Er zitten een hoop mensen '...'

De voorzitter: Oké, zullen we dan gewoon maar zeggen dat die is afgedaan? Ik wil het niet ... Ja? Prima, ja, want niet dat ik straks de schuld krijg als het allemaal misloopt hier.

De heer Garretsen: '...'

11. 19.55 uur Vaststelling Zuid-Kennemer Agenda (samenwerkingsagenda van de gemeenten Bloemendaal, Haarlem, Heemstede en Zandvoort) (JW)

De voorzitter: Oké, dan gaan wij door naar agendapunt 11. Voor de mensen die thuis meekijken, de agenda hebben we enigszins door elkaar heen gehusseld in verband met de aanwezigheid en beschikbaarheid van de wethouders. We zijn nu aangeland bij agendapunt 11, vaststelling Zuid-Kennemer Agenda, samenwerkingsagenda van de gemeenten Bloemendaal, Haarlem, Heemstede en Zandvoort. De raad wordt gevraagd zijn adviespunten om de Zuid-Kennemer Agenda vast te stellen. Wie mag ik als eerste het woord geven?

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Voor Actiepartij is het geen gekke gedachte om met de gemeenten in Zuid-Kennemerland samen te werken, dat kan onze regionale positie verstevigen. In deze Zuid-Kennemerland Agenda wordt het compenseren van de impact op de natuur en biodiversiteit wel benoemd, wat we in het vorige punt ook hebben besproken en nu ook in de zienswijze meegaat met de MRA. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, samenwerken in MRA-verband en voorafgegaan door samenwerken op het niveau van Zuid-Kennemerland dat spreekt ons zeer aan, dus wat dat betreft eens met de agenda. Ook hier, net als bij de Quick Scan Lokale Democratie, wordt er gesproken over het betrekken van raadsleden in de governance van Zuid-Kennemerland. Ook hier dus de vraag, maar waarschijnlijk gaat u dat in het presidium bespreken: hoe gaan we zorgen dat er vanuit de raad dan in Haarlem daar – één of twee mensen, geloof ik, moeten daar beschikbaar zijn? – één iemand. Nou ja, is toch niet onbelangrijk.

De heer ...: Zeker niet onbelangrijk, want we hebben sowieso al twee kandidaten, dus.

De heer Sepers: O, er zijn al kandidaten? Interessant. Door wie zijn die ...?

Mevrouw ...: '...'

De heer Sepers: Niet? O, nou ja, goed. Maar ik denk wel ...

De heer ...: Voorzitter?

Burgemeester Wienen: '...'

De heer Sepers: ... echt dat, er moet natuurlijk gewoon een '...'

Burgemeester Wienen: Ik heb vernomen, er moet gewoon één raadslid aangewezen worden en op dit moment heb ik begrepen zijn er twee raadsleden die interesse getoond hebben in deze plek.

De heer Garretsen: Voorzitter, van de orde.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Er zitten mensen op de tribune te wachten, we hebben afgesproken half tien begint de Geneesherenbuurt en dan kunnen we dit agendapunt dus toch later behandelen?

De voorzitter: Nee, mijnheer Garretsen, u zou gelijk hebben, ware het niet dat deze hele agenda tot aan dat punt is gehusseld. De uitloop waar we nu mee te maken hebben heeft gewoon te maken met het feit dat er te veel tijd opgaat aan andere dingen dan zaken die op de agenda staan. Maar we kunnen dit punt vrij snel afhandelen heb ik het gevoel en daarna gaan we over naar uw agendapunt.

De heer Aynan: Heel snel, voorzitter. Inderdaad heel snel, dank u wel, voorzitter. Goed dat we inderdaad samenwerken, ik ben volgens mij bij alle bijeenkomsten geweest, goede sfeer, goed dat we elkaar opzoeken en elkaar versterken. Wel een punt, we hebben hier nogmaals de motie aangenomen Vervoerregio Amsterdam, dat we daar dus ook in Zuid-Kennemerverband aansluiting bij zouden zoeken. Ik zie daar geen woord van terug. Dat is ook in die bijeenkomsten besproken en volgens mij was daar ook gewoon draagvlak voor. Dan, ja, we hadden het net over die MRA Agenda, zag er mooi uit. Dit ziet er ook, het is net een folder van de VVV, het ziet er prachtig uit. Één maar, inderdaad, want waar ik blij was bij de MRA dat we het verdichtingsdogma een beetje aan het loslaten zijn, staat die hier fier overeind en dat is dus een kritiekpunt van ons, want er staat hier letterlijk: we hebben afgesproken dat we alle nieuwbouw in principe in bestaand bebouwd gebied gaan realiseren. Ja, en dat vinden wij iets te rigide en daar mag best ook aan de randen gekeken worden waar nieuwbouw gerealiseerd kan worden. Tot zover, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Lijkt mij geen gedragen zienswijze, maar dit terzijde. Mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. GroenLinks in algemene zin vindt het hartstikke positief dat de banden met onze naaste burens aanhalen. We hebben verschillende bijeenkomsten gehad met de raden in de regio, die heb ik zelf persoonlijk als zeer positief ervaren, goed georganiseerd en goed dat er werk van wordt gemaakt, ook vanuit de ambtenarij. Dank daarvoor. We konden ons in algemene zin wel goed vinden in het stuk. We schrokken heel even bij punt 5, Betere bereikbaarheid stond: we gaan primair voor OV, maar om onze kernen leefbaar te houden ook ruimte maken voor autoverkeer. Ik denk: o jee, wat gaat dat inhouden? Maar vervolgens aan het eind lezen we over de investering op het Rottepolderplein – nou, prima – en de Velserversbinding, en dat was dan ook voor de auto. Dus met die extra zin die we lazen aan het eind kunnen wij helemaal achter het stuk staan. Dus ja, dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb drie puntjes. De eerste is of de burgemeester ons een klein beetje kan meenemen in het draagvlak bij de andere gemeenten en wat gebeurt er als er één van de gemeenten niet in zou stemmen? Er is een proces geweest met ambtelijke werkgroepen, gemeenteraadsleden, colleges, dus ja, ik ben toch wel benieuwd wat daar gebeurt. Er is ook wel wat vraag bij ons over de status. Bij de MRA is dat vrij duidelijk, bij de MRA Agenda. We zien hier nog wel een verwijzing naar dat het geen – al die rottige papiertjes allemaal – verwijzingen naar nog niet vastgesteld beleid. Nou, wat als het beleid anders wordt dan hierin gesuggereerd wordt, hoe verhoudt zich dit bijvoorbeeld tot de GR Bereikbaarheid, maar ook tot wat mijnheer Aynan, dat een zinvolle bijdrage ook daaraan over die VRA. Wat ik ook heel interessant vind, er wordt nu vastgesteld in de deelnemende gemeentes hieraan, hij is ook voor een heel groot deel bedoeld om de positie in de MRA te bepalen, terwijl we bij de MRA een zienswijze aan het vaststellen zijn voor de agenda tot en met 2024. Dus wat is eigenlijk de relatie dan nog van dit stuk daartoe? Want dat loopt net een beetje achter elkaar aan.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik wou daar eigenlijk nog een stukje aan toevoegen, want het is nog erger zou je kunnen zeggen. We hebben namelijk een Nationale Omgevingsvisie, we hebben een Omgevingsvisie Noord-Holland, we hebben Omgevingsvisies van de betrokken gemeenten, we hebben een MRA Agenda, we hebben nu een Kennemerland Agenda – die overigens prima, herkenbare punten heeft – en we hebben ook nog een Regionale Energiestrategie, die ook nog allerlei ruimtelijke implicaties heeft. Die hebben ook nog allemaal verschillende horizonten in termen van tijd, dus wanneer bepaalde dingen bereikt zouden moeten worden. Ja, de algemene vraag die we eigenlijk hebben: hoe wordt geborgd dat die al die visies op elkaar afstemmen, op elkaar afgestemd zijn en aligned zijn – zoals je dat in het goed Nederlands noemt – laat staan hoe je ze dan uiteindelijk in samenhang gaat realiseren. Dus dat lijkt ons een behoorlijke uitdaging. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Bedankt, voorzitter. Wij zijn blij met een Zuid-Kennemer Agenda, de prioriteiten die daarin worden genoemd. Wel vindt de ChristenUnie dat de prioriteiten van het openbaar vervoer anders moeten geformuleerd, want op bladzijde 25 staan bij punt 1 twee OV-projecten genoemd, namelijk het doortrekken naar de Noord/Zuidmetrolijn van Amsterdam Zuid naar Hoofddorp, en een verbinding van Haarlem naar Hoofddorp en Schiphol. Voorzitter, voor het doortrekken van de Noord/Zuidlijn konden wij vandaag in de krant lezen dat dit mogelijk gerealiseerd gaat worden met een kostenplaatje van € 3 miljard. Dat zou fantastisch zijn voor onze regio, maar in eerste plaats toch vooral van Amsterdams belang. Het Haarlems belang ligt veel meer in de verbreding van OV vanuit Haarlem naar het zuidoosten. In het onlangs vastgestelde regionale OV Toekomstbeeld wordt een duidelijke keuze gemaakt van een Lightrail langs de A9 voor Haarlem naar Schiphol Noord en van daar naar Amsterdam Zuid of Amstelveen. Het is dan gek dat wij in de Zuid-Kennemer Agenda een ander project naar voren schuiven, namelijk de verbinding Haarlem-Hoofddorp. Ook deze verbinding is belangrijk, maar om een succesvolle lobby te doen moeten wij focussen. De ChristenUnie lijkt het daarom veel beter om in de Zuid-Kennemer Agenda aan te sluiten bij de plannen uit de regionale OV Toekomstbeeld, daarom stellen wij voor om deze tekst over OV-prioriteiten onder punt 1 aan te passen op dit punt. Wij zullen daar waarschijnlijk met een amendement nog voor komen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Hele zinnige bijdrage van de ChristenUnie en wij kijken dan ook uit naar het amendement wat jullie gaan indienen. Ja, voor de rest vanuit het CDA kan ik kort zijn, we zijn erg blij dat de Velserboog op de prioriteitenlijst staat, dus helemaal goed wat dat betreft. Complimenten daarvoor. Voor het overige, ja, ik had D66 beloofd om nog even de vraag te stellen, want het kaartje bijna helemaal achterin, bijlage 1, behalve dat het er natuurlijk goed uitziet, vroeg vooral D66 zich af, maar ik ook wel een beetje nieuwsgierig naar, of dit dan niet de zaken uit de SOR zou vervangen, maar wat er in de SOR staat, dat staat ook nog gewoon fier overeind. Dus of u dat nog even zou kunnen bevestigen. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Heeft iedereen gesproken? Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, dank voor de reacties. Ik denk dat het inderdaad logisch is dat de meesten ook met de lijn instemmen, omdat dit een stuk is wat mede is voorbereid door uzelf. Althans, voor zover u hebt deelgenomen aan de verschillende bijeenkomsten, want daar is dit de neerslag van, van wat er in discussies tussen raadsleden van de verschillende gemeenten naar voren is gekomen. Dat is door de colleges opgepakt, uitgewerkt en ligt nu voor om te kijken: heeft dit breed draagvlak en kunnen we daarmee als het ware de visie van deze deelregio vastleggen, waarmee we samen de boer op kunnen? Niet alleen naar de MRA, dus dat punt

wil ik wel eventjes maken, want er werd gezegd: hoe verhoudt zich dit dan tot die MRA Agenda en klopt het wel helemaal, et cetera? Wat wij hier opgeschreven hebben is na de discussies die we gehad hebben van hoe wij in dit deel van de regio tegen dingen aankijken. Dat is niet alleen een belangrijke inbreng richting MRA, daar zal het zeker een rol bij spelen, maar ook inbreng richting provincie. Wij hebben voor diverse dingen de provincie ook nodig, soms ook richting Rijk en dan kunnen wij aangeven: dit is niet alleen één gemeente die hiermee komt, maar dit is zoals wij er regionaal naar kijken. Dat geeft meer kracht aan onze gezamenlijke lobby. De ui... Ja?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: De vraag doet zich dan toch voor: wat is dan de hiërarchie van al die visies, vanuit het Haarlemse belang gezien?

Burgemeester Wienen: Ik denk niet dat je ... Kijk, de hiërarchie vanuit Haarlem gezien is gewoon alle Haarlemse beleidsstukken. Ik kan meteen antwoord geven op de vraag van mevrouw De Raadt: natuurlijk kan dit op geen enkele manier de SOR vervangen, die staat gewoon overeind. De beleidsstukken die we in de raad hebben vastgesteld zijn gewoon de beleidsstukken van Haarlem. Wat wij proberen is te kijken: in hoeverre loopt dat parallel met wat andere gemeenten willen? Soms werk je dingen wat verder uit, soms zeg je: wat we gezamenlijk voor willen lobbyen, dat is niet alles wat er in onze aparte stukken staat, maar gezamenlijk kunnen wij wel deze punten in ieder geval oppakken. Dat verwoord je in zo'n visie. Er is niet echt een hiërarchie, dit is wat wij met elkaar uitspreken dat wij in Zuid-Kennemerland belangrijk vinden en daar werken we aan. Sommige van die dingen, die volgen regelrecht uit beleidsuitgangspunten van Haarlem zelf, bijvoorbeeld diegene waar Jouw Haarlem moeite mee heeft. Ja, dat is wel beleid wat hier in Haarlem ondertussen vastgesteld is, dus dan is het niet zo gek dat je dat ook kunt tegenkomen in gezamenlijke stukken. Maar als het gaat om hiërarchie, stukken van de gemeente die door de raad zijn vastgesteld, die hebben de absolute, zijn leidend voor wat wij willen. Maar in samenwerkingsverbanden kijk je ook met elkaar, en dat leidt soms tot ietwat andere prioriteitstellingen, in de lobbyagenda bijvoorbeeld. Dat leggen we aan u voor, want u gaat erover. Als u en de andere raden daarmee instemmen, dan gebruiken we dat in onze gezamenlijke trajecten richting MRA, richting provincie en richting Rijk. Als het gaat om de vraag: stel dat een andere raad nou niet akkoord gaat? Dan hebben we dus met elkaar een probleem en dan zullen we opnieuw in gesprek moeten, want wij kunnen niet zeggen: dit vindt Zuid-Kennemerland, behalve Haarlem, of behalve Zandvoort. De bedoeling is dat in alle raden dit aan de orde komt. Wij hebben dit samen voorbereid, we gaan ervan uit dat er een breed draagvlak is voor wat er hier ligt. Mocht blijken dat óf in Haarlem, óf in een van de andere gemeenten iets toegevoegd wordt of iets afgedaan wordt, dan moeten we met de andere gemeenten contact opnemen: hoe kijken jullie hiernaar? Dus voor het besluitvormingsproces is het lastig. Ik bedoel, dat is democratie, soms duurt dat langer, maar zo werkt het. Wij kunnen niet zeggen: dit is de visie Zuid-Kennemerland, zonder dat een van de deelnemende gemeenten eraan deelneemt. Tenzij we onze governance veranderen. Dat was een van de vragen: laten we eens naar die governance kijken? Dan zou het kunnen dat je zegt, ook als een meerderheid iets vindt kunnen we toch zeggen: dit is namens Zuid-Kennemerland. Maar op dit moment werkt het niet zo.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Dus het gaat nog naar ook de raden van de andere gemeentes, maar het was wel gedragen op dit moment door de vier colleges?

Burgemeester Wienen: Zo is het. Het is in alle colleges geweest, die sturen ieder voor zich het naar hun raden toe, het komt in alle raden. Mocht het zo zijn dat in een raad dat leidt tot afwijkende besluitvorming, dan moeten we opnieuw met elkaar erover hebben. Dat is ook meteen mijn reactie in de richting van de ChristenUnie. Je kunt wel amendementen indienen, dat is uw goed recht, alleen dat leidt niet tot het feit dat het stuk zelf dan onmiddellijk verandert. Dan is in Haarlem een ander stuk aangenomen dan in andere gemeenten vermoedelijk, tenzij in al die gemeenten hetzelfde amendement zou worden aangenomen, dan wordt het simpeler. Maar als dat niet zo is, dan zullen we met elkaar in gesprek moeten en moeten kijken: wat gaan we daar nou mee doen? Want als in de andere gemeenten daar geen draagvlak voor zou zijn, ja, dan hebben we geen gezamenlijke Zuid-Kennemerlandvisie, dan hebben we alleen een visie van Haarlem die op dit punt anders is dan die van de andere gemeenten. Dat zou onze lobby eerder verzwakken dan versterken. Ik vraag me ook af of het zo wezenlijk is, want wat u zegt kan ik wel volgen, dat heeft meer een beetje te maken met strategie. Maar wat wij willen is graag openbaar vervoer ook gewoon naar dit gebied. Dat is in zekere zin vanuit de andere gemeenten ook ondersteuning van de positie van Haarlem. Dat je in de lobby – en dan praat je weer over prioriteiten – en in de gesprekken ook aansluit bij andere onderdelen van die MRA Agenda en dat je met elkaar kijkt: hoe kunnen elementen van ons daar ook een plek in krijgen? Dat is vers twee, maar dat hoeft niet te betekenen dat wij nu onze eigen visie, hoe wij ernaar kijken, bij voorbaat moeten aanpassen. Dus ik vraag me af of het echt nodig is om zo'n amendement in te dienen, maar daar gaat u zelf over. Als de raad zegt: wij volgen dat, dan moeten wij aan de slag met de andere gemeenten, want daar ligt die andere tekst voor. Volgens mij heb ik daarmee alle opmerkingen besproken.

De voorzitter: Volgens mij ook. En volgens de commissie? Mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Niet helemaal, voorzitter. Want u had het over vastgesteld beleid hier en daarom staat er ook in dat we door middel van verdichting alle nieuwbouw gaan plegen. Nou, dat is zo, maar ik mag daar natuurlijk iets van vinden. Maar over vastgesteld beleid gesproken, we hebben hier ook gewoon een breed aangenomen motie inderdaad over het aansluiten van Zuid-Kennemerland bij de VRA. Daar wil ik graag een reactie op.

Burgemeester Wienen: Terecht. Dat staat hier niet in, omdat het niet een inhoudelijk punt is, maar het heeft te maken met de organisatie van MRA en de samenwerkingsverbanden binnen MRA. De wethouder heeft net ook gezegd, en ik onderstreep het, dat wij daar echt ongelooflijk, iedere keer opnieuw beginnen wij daarover. Ik vind ook dat er geen goed antwoord op komt, het is meer zoiets: die huidige Vervoersregio, dat gaat juist heel goed, dus we moeten nog eens even kijken. Flauwekul, wat wij vragen is: als wij één regio zijn die kijken naar de totale samenhang, dan willen wij gewoon aan tafel zitten en niet ergens tweede rang. Dat brengen we iedere keer in. Dat is een vehikel waarmee we kunnen werken aan die visie, maar het hoeft niet in de visie zelf. In deze visie staat niet precies hoe de organisatievorm eruit moet zien voor ons deel van de regio in de MRA, of hoe wij aangesloten zijn daarbij. Ook niet – en dat punt wil ik hier ook nog wel even neerleggen, dat is het verlengde van dat andere punt – op dit moment vormen Zuid-Kennemerland en IJmond twee deelregio's. Eigenlijk in onze laatste bijeenkomst – jullie waren daarbij, althans, sommigen van jullie waren daarbij – hebben we gezegd: is dat nou wel de sterkste manier van onszelf manifesteren? Want als gezamenlijke westflank hebben wij meer gewicht dan wanneer we twee relatief kleine deelregio's zijn in het geheel. We zouden toch eens moeten kijken of we niet als één deelregio ons steviger kunnen manifesteren in de MRA, ook met het oog op dit soort discussies. Maar dat is van een andere orde dan het inhoudelijke verhaal wat hier nu voorligt.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Juist vanwege het verhaal van de burgemeester lijkt het me juist verstandiger om dat in zo'n document neer te zetten. Dat maakt onze positie alleen maar sterker, dan kunt u zeggen: het is niet alleen Haarlem, het is heel Zuid-Kennemerland. Inderdaad, we hebben volgens mij met elkaar afgesproken dat we ook met IJmond gaan optrekken. Ik zou het, al was het maar voor de vorm, gewoon erin zetten, met een mooi plaatje erbij.

Burgemeester Wienen: Ja, toch ... Ik loop het gevaar dat ik me herhaal, dus ik zal het nog een keer proberen. In onze ogen, kijk, er is geen enkel misverstand over, het wordt door heel Zuid-Kennemerland en ook door IJmond onderschreven. Als wij het in de regiegroep van de MRA inbrengen, daar zitten wij in, maar daar zit ook een wethouder van Zandvoort in en ook een wethouder uit Velsen. Die sluiten zich altijd volstrekt en geheel aan bij Haarlem op dit punt. Het is ons gezamenlijke inbreng, maar in dit stuk, het is gewoon van een net wat andere orde. Ik denk niet dat we onze positie sterker maken als we iets hierin gaan zetten wat hier eigenlijk net niet helemaal in thuishoort en waar wij het overigens echt helemaal over eens zijn.

De heer Aynan: Iets voor volgend jaar dan.

De voorzitter: Goed, is dit onderwerp voldoende behandeld? Dan moeten we nu gaan besluiten hoe dit naar de raad kan. Het hangt een beetje af van mijnheer Linder, want die heeft aangekondigd dat hij een motie wilde indienen. Blijft u daarbij, of ziet u na de uitleg van de burgemeester af? U blijft erbij? Dus dan wordt het een bespreekpunt. Ja? Dan wordt het een bespreekpunt. Goed, dan gaat die als bespreekpunt naar de raad, dank u wel.

15. 21.30 uur Situatie voortuinen P. Kouwerstraat en P. Eijkmanlaan

De voorzitter: Gaan wij door naar het volgende onderwerp, onderwerp nummer 15, situatie voortuinen P. Kouwerstraat en P. Eijkmanlaan. Wij hebben een aantal insprekers, wie zijn de insprekers op dit onderwerp?

Mevrouw ...: Nee, niet, we hebben geen insprekers.

De voorzitter: Jawel, we hebben toch insprekers? Hebben we geen insprekers, Frits?

De heer Garretsen: '...'

De voorzitter: Oké.

De heer Garretsen: Omdat er een aantal bewoners zijn die het willen volgen '...'. Ja, voorzitter, ik begin weer bij het begin. Het mooie jaartal van 1963, toen kreeg ik mijn eerste vriendin en een aantal ambtenaren van de gemeente Haarlem konden hun eerste nieuwbouwwoning kopen. Daarbij bleven de voortuinen eigendom van de gemeente, maar de nieuwe eigenaren betaalden het enorme bedrag van 14.070 gulden voor het eeuwigdurende gebruik van de voortuin en voor het onderhoud door de voorloper van Spaarnelanden. Daarna in de raad van 1973 besloot de gemeente de voortuinen om niet, dus gratis, aan eigenaren over te dragen. Een aantal eigenaren wilde dat niet en dat is gezien het eerdere bedrag dat ze hadden betaald begrijpelijk. Dan de raad van 17 juli 1981, de raad besloot alle voortuinen, blijvend om niet, in de praktijk voor 1 gulden, te koop aan te bieden, ook aan eigenaren die nog niet gereageerd hadden op een verzoek van de gemeente. Ik citeer nu: "Latere verzoeken kunnen dan zonder omvangrijke procedures gehonoreerd worden." Dit besluit gold destijds voor alle eigenaren, eigenaren die al sinds 1963 eigenaar waren en ook nieuwe, en – dat zeg ik met nadruk – ook toekomstige eigenaren. Was in 1973 al besloten om het onderhoud van niet-verkochte

voortuinen tot een minimum te beperken, vanaf begin van de jaren 80 deed de gemeente het onderhoud helemaal niet meer. Destijds in 1963 werden ook een aantal woningen verkocht waarbij de grond in erfpacht werd uitgegeven. Intussen zijn er geen erfpachters meer, alle bewoners zijn eigenaar van hun woning geworden. Ook voor voormalige erfpachters geldt nu dus het raadsbesluit van 17 juli 1981. Zij kunnen gebruik maken van het aanbod om de voortuin voor, om niet, om voor 1 euro te kopen. Het raadsbesluit in 1981 is nooit herroepen en geldt dus nog steeds. Dit is de geschiedenis. De SP is het eens met het standpunt van het college dat de voortuinen verkocht kunnen worden, maar dan wel voor 1 euro. Naar de mening van de SP – en de rechter zal dat met mij eens zijn – geldt dit ook voor toekomstige huiseigenaren. Eigenaren hebben het recht niet van dat aanbod gebruik te maken, waarbij dan de huidige situatie blijft voortbestaan. Voorzitter, het college stelt nu voor de voortuinen waarvan de bewoners volgens de SP ... Sorry, het college stelt nu voor de voortuinen waarvan de bewoners volgens de gemeente geen eigenaar zijn, een tijdelijke bruikleenovereenkomst voor. Dit geldt volgens de SP dus alleen voor die huiseigenaren die de voortuin niet voor 1 euro willen kopen. Verder wil ik erop wijzen dat deze bruikleenovereenkomst in feite al sinds 1963 bestaat. Bij de koop van de nieuwbouwwoning is nooit bedongen dat bewoners geen gebruik mochten maken van hun voortuin. Het recht om de tuin zelf te onderhouden bestaat voor sommige bewoners sinds de jaren 70, voor anderen sinds de jaren 80. Daarbij is het gebruik door de raad nooit aan een termijn verbonden. Nu doet het college dat ineens wel. Bij verkoop van de woning houdt de tijdelijke erfdienstbaarheid op. Het college doet daarmee volgens de SP afbreuk aan verworven rechten. Wel wordt een erfscheiding aangebracht en de gemeente zal het beheer van de voortuin weer op zich nemen. Voorzitter, we zijn dan weer terug in 1963. Echter, de bewoners hebben in 1963 14.000 gulden betaald voor eeuwigdurend onderhoud. Voor een periode van 30 of 40 jaar heeft de gemeente dit onderhoud niet gedaan. Dan is mijn vraag: krijgen de bewoners dan een deel van die 14.000 gulden in euro's terug? Dan wil ik nog even wat zeggen over oneigenlijk gebruik. Er is hier geen sprake van oneigenlijk gebruik. De gemeente heeft er zelf mee ingestemd en soms zelfs aangemoedigd dat de eigenaren hun voortuin zelf gingen onderhouden. Dus de SP wil in dit verband het woord oneigenlijk gebruik niet meer horen. Deze voortuinen maken dus ook geen onderdeel uit van het project Oneigenlijk gebruik van gemeentegrond. Dan tenslotte nog het volgende: veel bewoners zijn al eigenaar van een voortuin. De gemeente heeft daarbij aan het onderhoud van de voortuin een aantal voorwaarden verbonden, zie de notariële akte van 1 maart 2018 die bij de stukken in april zat. Een paar bewoners houden zich niet aan deze voorwaarden, hun voortuinen zijn tegeltuinen geworden. De SP stelt voor dat hierop wordt gehandhaafd. Deze eigenaren van hun voortuin kan een brief worden gestuurd dat zij in gebreke zijn en dat zij bijvoorbeeld voor 1 juli 2020 aan de eisen van de notariële akte moeten voldoen, zodat er geen tegeltuinen meer bestaan. Dit was de bijdrage van de SP in de eerste termijn, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Geheel eens met de SP.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? Dan is het woord aan de burgemeester, gaat uw gang. O, mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, de heer Garretsen heeft zich enorm verdiept in de historie. Ik herinner me dat dit niet de eerste keer is dat we in deze commissie over dit onderwerp praten. Vorige keer was er commissiebreed het gevoel: wat het college nu voorstelt, dat is wel heel ruw. Dus college, graag nadenken over andere methoden. Daar is het college nu mee gekomen en ik denk dat het van belang is dat we in ieder geval een oplossing gaan bieden voor de juridische schimmigheid rond het gebruik of de eigendom van die

voortuinen. Het blijkt ook dat er in 2018, dat lees ik in ieder geval uit het stuk, dat daar ook al bewoners twee tuinen gekocht hebben voor bedragen van – wat was het? – 3100 euro en 2700 euro. Dus er is zeker wel appetite bij de bewoners om die tuinen over te nemen, waarschijnlijk ook vanuit het gevoel: ik wil daar van dat gedoe ook af zijn, dan ik me zo voorstellen.

De heer Garretsen: Nou, er is ...

De voorzitter: Wacht even, hoor. U heeft een interruptie van de heer Garretsen. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Dank u, voorzitter. In de commissievergadering van september heeft een van die bewoners, een oude bewoonster, die heeft gezegd dat ze er ontzettend veel spijt van had, maar die was dus onder de indruk van de brief die de gemeente destijds had gestuurd. Dus, en nu biedt de gemeente – en daar ben ik het heel erg mee eens – haar aan om die verkoop ongedaan te maken.

De heer Sepers: Oké, dat wist ik niet, dank u voor die informatie. Niettemin vinden wij dat van belang is dat op een gegeven moment ook een einde komt aan die onduidelijkheid. Eerlijk gezegd vinden wij de oplossing die het college verzonnen heeft: creëer nou voor de huidige eigenaren ... Ik weet niet, ga ik gewoon door, ja? Creëer nou voor de huidige eigenaren een tijdelijke erfdienstbaarheid en creëer dan op het moment dat de huidige eigenaren ofwel de woning verkopen, of dat die verkocht gaat worden, de mogelijkheid dat die alsnog verkocht wordt en dan betrokken wordt bij de aankoop van de nieuwe woning door een nieuwe eigenaar. Als het dan gaat over bedragen zoals rond de 3000 euro, in het kader van een aankoop van een nieuwe woning zijn dat overkomelijke bedragen. Als je het niet wil, dan hoeft het niet en dan wordt dus de oude situatie hersteld. Dus in die zin ...

De voorzitter: Punt. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Sepers, kunt u aangeven waar die onduidelijkheid uit bestaat? Want ik ben het geheel met de juridische analyse van de heer Garretsen eens, omdat ik die zelf ook heb gemaakt. Oftewel, het is al gekocht geweest, het is al voor 1 euro aangeboden. Ik ga het hele verhaal van de heer Garretsen nu niet herhalen, maar ik begrijp niet wat u niet duidelijk vindt aan dat verhaal. Dat u nu komt met alsnog verkopen en erfdienstbaarheden en zo, lijkt me een beetje gek op basis van eerder genomen besluiten waar nooit andere besluiten overgenomen zijn. Als er een ander besluit over genomen wordt, dan zijn wij dat die dat op dit moment hier doen.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Mijnheer Trompetter, uit het feit dat dit de zoveelste keer is dat we erover praten blijkt toch op zijn minst dat er onduidelijkheid is over de hele situatie.

De heer Garretsen: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Sepers heeft nog een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik heb toen net voorgelezen, er is een heel kristalhelder raadsbesluit van 1981 dat alle voortuinen voor 1 gulden destijds konden worden gekocht en dat het geldt ook voor toekomstige eigenaren.

Iedereen die dat wil kan een voortuin kopen voor destijds 1 gulden en de SP stelt nu voor, voor 1 euro. Dat raadsbesluit is kristalhelder en dat is nooit door de raad herroepen.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dan zou de vraag gerechtvaardigd zijn: waar is het college dan in godsnaam mee bezig? Ik hoor straks graag van de burgemeester of nou die interpretatie juist is of niet. Mijn interpretatie is dat er sprake is van in ieder geval juridisch gezien een betwistbare situatie waar je in het belang van de huidige bewoners, in het belang van de toekomstige eigenaren helderheid over moet creëren. Ik vind, wij vinden dat het college met deze aanpak voor de huidige eigenaren een tijdelijke erfdiensbaarheid en dan bij verkoop de mogelijkheid dat die alsnog betrokken wordt bij de verkoop, of dat een nieuwe eigenaar dat zelf besluit om dat te kopen, vinden wij eerlijk gezegd een verstandige, wijze aanpak. Dus in principe zijn wij geneigd het college daarin te steunen, tenzij ik nu ineens dingen hoor waarvan ik denk: dat is echt te gek voor woorden. Dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, in de commissievergadering van september was er een ander punt onduidelijk en misschien dat u daarop doelt, namelijk of de bewoners eigenaar zijn geworden van hun voortuin door verjaring, of dat de bewoners slechts – en dat is dan juridisch jargon – houder zijn van die voortuin en dat ze die voortuin houden voor de gemeente. De SP heeft dat nu niet meer aangeroerd, omdat het raadsbesluit van 1981 kristalhelder is en de SP gaat ervan uit dat we deze discussie uit de weg kunnen gaan doordat die bewoners, die zullen wel hun voortuin voor 1 euro willen kopen.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Ik wil beginnen waar de heer Garretsen is geëindigd, namens GroenLinks, en dat is dat wij net als de vorige keer bezwaar maken tegen het feit dat er in deze situatie gesproken kan worden van oneigenlijk gebruik van gemeentegrond. Want dit is wel een geheel andere situatie dan wat we eerder hebben besproken en commissiebreed ook toen unaniem is weergegeven: dit voldoet niet aan de criteria landjepik en daar maken we gewoon bezwaar tegen. Inhoudelijk wordt hier een voorstel gedaan op ons eigen verzoek, want wij hebben met z'n allen gezegd: beste college – de Partij van de Arbeid memoreerde er ook al aan – dit doet geen recht aan de huidige situatie en aan de historie die samenhangt met dit dossier, dus doe een voorstel wat meer recht doet aan alles wat zich heeft afgespeeld. Het college heeft gedaan wat wij hebben gevraagd en komt met een nieuw voorstel. Daar vinden wij als GroenLinks dan weer wat van, want we hebben een aantal dingen gevraagd. Draag zorg voor een duurzame, toekomstvaste, definitieve oplossing. Dat zien we niet terug, dat is één. Ten tweede zien we een voorstel waarin GroenLinks in ieder geval – ik heb het er niet uit kunnen halen – een oplossing voor alle bewoners van de Geneesherenbuurt en niet alleen die 30 of 40 die nu zijn aangeschreven, of in beroep zijn gegaan, of iets. Maar wij zoeken naar ongeveer die 180 tot 200 woningen: geldt dit ook voor deze? Kan het college daar een reactie op geven, dat ook zij gebruik kunnen maken van wat dan de regeling zou gaan worden? Dan wacht ik op mijn interruptie. Want dat was duidelijk een punt.

De voorzitter: Ja, u heeft een interruptie, ik wachtte ook of die nog staande zou blijven. U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJbrandy: Ja, mijnheer Gün, u zei dat de oplossing die nu wordt voorgesteld niet duurzaam is. Ik begrijp dat u dat in elke zin moet zeggen, dus dat laat ik even terzijde, maar dat het ook niet eindig of voor de continuïteit geschikt zou zijn. Maar ik bedoel, oplossing die wordt aangeboden, die is toch glashelder? Ik bedoel, mensen kunnen er blijven wonen onder de huidige condities, als ze vertrekken, dan treedt er een nieuw regime in. Ik bedoel, dat is volgens mij toch een zeer heldere oplossing naar de toekomst toe.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Duurzaam betekent meer dan duurzaam in de zin van GroenLinks, groen groen groen. Robuust, toekomstvast, definitief, geen tijdelijke, dat is de definitie zoals ik hier duurzaamheid hebt gebruikt. Wat inhoudelijk, op het moment dat het gaat om – en niet gehinderd door enige juridische kennis – als het gaat om erfdienstbaarheid tot de verkoop van de woning, daar kom ik dan zo meteen nog even op terug, wat dat dan volgens mij zou kunnen gaan betekenen en of dat dan wel of niet kan juridisch gezien. Maar ik kom daar nog even op terug, dus als ik even verder mag gaan? Vindt u dat oké? Prima. Die 180 tot 200 eigenaren, zijn die onderdeel van de oplossing die er dan gaat komen? Dan is nog maar de vraag of dat deze oplossing moet zijn, want ik heb er een aantal vragen bij. Dat is, nogmaals, omdat ik niet gehinderd ben door enige juridische kennis en dan mis ik mijn goede collega, de heer Rijssenbeek, aan mijn zijde toch wel erg zeer op dit moment, maar de heer Garretsen vult het wat dat betreft ook prima in. Mijn vragen zijn de volgende. Als het gaat om die erfdienstbaarheid, ik weet niet of het dan onder koppelverkoop valt, of iets dergelijks, maar kan het niet zo zijn dat je zegt: we houden het gewoon de situatie as is, u maakt gewoon gebruik van? Als we niet kunnen meegaan als college, om wat voor reden dan ook, omdat het juridisch niet kan. U kunt het voor een euro overnemen of wat dan ook, dan maakt u gewoon gebruik van. Maar op het moment dat de woning wordt verkocht is er een verplichting om dat met de voortuin door de nieuwe koper te laten opkopen. Die opbrengst gaat dan per vierkante meter tegen de dan geldende grondprijs naar de nieuwe bewoner, naar de nieuwe eigenaar. Als dit zo is, kan dit dan voor al die woningen die daar zijn? Wij vinden het goed – en dat zijn we ook met de SP eens – dat op het moment dat er wordt gesproken: er zijn twee bewoners die de tuin al hebben gekocht, maar die kunnen weer terug naar. Of zij dan ook, zoals in het stuk staat gaan wij ervan uit dat dan gewoon zo loopt zoals het loopt bij al die anderen. Maar goed, ik had twee vragen, ik weet niet of het juridisch haalbaar is, maar ik hoor graag de reactie van het college daarover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb eigenlijk één vraag, want ik begrijp het niet meer zo goed, daar komt het eigenlijk op neer. Ik vond het verhaal van de heer Garretsen kon ik goed volgen en vandaar dat ik ook eigenlijk de vraag heb: als we dan weten dat dat laatste raadsbesluit in 1981 is genomen waarin de voortuinen voor 1 euro zijn aangeboden, waarom geldt dat dan niet meer? Dus dat is eigenlijk mijn vraag en dan ga ik alvast een beetje het antwoord voor u invullen, want als het antwoord dan is: ja, maar dan zou er sprake zijn van rechtsongelijkheid als we helemaal kijken naar dit hele project van oneigenlijk gebruik van gemeentegrond. Als dat dan het enige argument zou zijn, dan ben ik het denk ik weer met de heer Garretsen eens, omdat er in dit geval is er gewoon helemaal geen sprake van oneigenlijk gebruik van gemeentegrond. Dus dit stukje, er staat ook wel in het stuk, jullie zeggen ook: we gaan een uitzondering maken. Maar ik denk dat we het helemaal niet zo moeten zien als zijnde een uitzondering maken op dit project Oneigenlijk gebruik van gemeentegrond voor 3700 adressen. Zou het niet gewoon zo moeten zijn dat we het project Oneigenlijk gebruik gemeentegrond hebben voor 3670 adressen, en dan hebben we deze kwestie van de Geneesherenbuurt, waar de raad in 1981 voor het laatst een raadsbesluit over heeft genomen? Dat is eigenlijk mijn enige vraag, dus tot zover voor het eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Ijsbrandy.

De heer Ijsbrandy: Ja, ik heb eigenlijk ook een vraag, maar misschien voor de heer Garretsen. Ik begrijp dat er in '81 een besluit is genomen, dat dat nooit herroepen is kennelijk, dat is voor mijn tijd geweest.

De heer Garretsen: Mijne ook.

De heer Ijsbrandy: Maar de vraag is, het voorstel wat nu ter tafel ligt, dat zou wel een herroeping kunnen zijn van dat besluit van '81, want dat is dan in feite een nieuw besluit wat we dan met zijn allen nemen. Wat is daar nou precies zodanig nadelig aan dat u daar over valt? En voor wie dan?

De heer Garretsen: In de eerste plaats tast het verworven rechten aan. De bewoners hebben in 1963 en daarna weer in 1973 en 1981 is er altijd sprake van geweest dat ze die voortuinen konden gebruiken. Vanaf begin tachtiger jaren hebben alle bewoners zelf het onderhoud gedaan. Daarvoor deed de voorloper van Spaarnelanden dat, daar hebben ze destijds, en dat staat ook in de stukken die in september zijn besproken, 14.070 gulden voor betaald in 1963 voor het gebruik kunnen maken van de voortuinen en voor het eeuwigdurend onderhoud door Spaarnelanden. Dus verworven rechten van bewoners worden aangetast, want er is nooit door wie dan ook – ja, mag ik even mijn laatste zin? – door de gemeente gezegd dat dat gebruik van de voortuin en het onderhoud doen zelf van de voortuin, dat dat tijdelijk zou zijn, dat is nooit gezegd. Ook de achtereenvolgende huiseigenaren die opnieuw een huis hebben gekocht, die namen dat gebruiksrecht en het onderhoudsrecht over.

De heer Ijsbrandy: En al die 38 jaar is er nooit iemand op het idee gekomen dat die dus voor 1 euro of 1 gulden die tuin had kunnen kopen? Ik bedoel, dat is dan toch ook merkwaardig?

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Dat is zeker merkwaardig en dat vind ik ook heel jammer dat sommige mensen niet op dat idee zijn gekomen. Ja, daarover kunnen we de bewoners vragen. Ik denk ook dat een deel daarvan is dat de bewoners blij waren met de huidige situatie, of daar geen ongemak van voelden. Zij onderhielden hun eigen voortuin en ze hadden verder geen last van de gemeente, dus ze vonden de huidige situatie ook, was ook naar tevredenheid.

De heer Ijsbrandy: Maar die huidige situatie was nou precies het voorstel van de burgemeester, die wordt ook gehandhaafd. Dus in die zin ontstaat er geen nadeel voor de huidige bewoners.

De heer Garretsen: Jawel, want als ze hun huis moeten verkopen, dan moet de nieuwe eigenaar daar een voortuin bijkopen die tot nu toe alle opeenvolgende huiseigenaren, die hebben die extra prijs van ruim 3000 euro er hier bijgekregen. Dat is punt één, en punt twee, de nieuwe eigenaren die vallen dan ineens terug naar de situatie van 1963, er komt een erfafscheiding, de voortuinen mogen niet worden versteend en de gemeente die gaat die voortuinen dus voor een groot gedeelte weer groen maken. Dan gaat de gemeente het weer zelf onderhouden, terwijl tot meerdere keren achtereen de raad en ook Spaarnelanden en de voorloper van Spaarnelanden hebben gezegd: dat onderhoud kost ons te veel geld. Dus dat gaat de gemeente ook nog geld kosten en niet geld opleveren.

De heer Ijsbrandy: Ja, maar uw punt ...

De voorzitter: Laatste opmerking, mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, goed, u heeft het nu meer over de rechten van de toekomstige bewoners/kopers, dan over de huidige. De huidige bewoners worden op geen enkele manier benadeeld door het huidige voorstel. U zegt alleen: de toekomstige bewoners moeten dan 3000 euro meer betalen.

De heer Garretsen: Ja, ook de huidige bewoners worden benadeeld, omdat hun huis iets minder waard zal worden, omdat de toekomstige bewoners in tegenstelling tot de praktijk tot nu toe, ook die voortuin mee moeten kopen, anders dan neemt de gemeente dat in beslag, enzovoort, enzovoort.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Heeft iedereen gezegd wat hij wilde zeggen? Dan is nu het woord aan de burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, ik constateer dat het grootste deel van de bijdragen ging in herhaling op een discussie die we heel uitvoerig de vorige keer gehad hebben en die toen eindigde met de conclusie – terecht, en dat wordt nu ook herhaald: er is hier sprake van een heel bijzondere situatie, een situatie die toch wat afwijkt van situaties die we bij andere stukken grond die in gebruik zijn bij bewoners hebben. Dat vraagt ook om een aangepast voorstel. Daarmee hebt u mij gevraagd: kijk daarnaar en kom met een oplossing die in ieder geval recht doet aan de situatie van de huidige bewoners, waarvan sommigen – en ik heb ook met mensen gepraat – hebben duidelijk gemaakt: los of we het zouden willen, maar sommigen kunnen ook op dit moment helemaal niet komen tot aankoop van die voortuinen en voelen zich daardoor ook enorm bezwaard. Dat voorstel ligt hier voor en de basis daarvan is precies wat de commissie toen gevraagd heeft, namelijk: kom met een voorstel waardoor de bewoners niet in het gebruik van de tuinen zoals ze dat nu kennen worden gehinderd. Wat wel gebeurd zou zijn als ze moesten kiezen óf nu kopen, óf terug naar de gemeente. Wat wij nu doen – mijnheer IJsbrandy zei het, mijnheer Sepers zei het – dat is exact wat de commissie toen vroeg. Nou begint de heer Garretsen opnieuw de discussie die we de vorige keer ook uitvoerig gevoerd hebben, en daar wordt ook door anderen naar gevraagd: hoe zit dat dan precies? We kunnen dat proberen weer helemaal terug te halen, alleen dan denk ik dat je eigenlijk de documenten van toen er ook bij moet halen. Er is een aantal fases over deze woningen gesproken. Eerst in de eerste periode, er was toen reden voor de gemeente om te zeggen: wij willen ook gaan werken met erfpacht. Er was toen ook sprake overigens van nog een derde partij, dus een eigenaar die die erfpacht hield. Daar is in de jaren 80 een wijziging in gekomen, die derde partij is sowieso uit beeld verdwenen en de vraag was: wat gaat er nu gebeuren met die woningen en die grond? Er zijn toen aanbiedingen gedaan en in dat kader heeft de raad toen een keer gezegd: u kunt die aanbiedingen doen, wij stemmen daarmee in en als in de toekomst het college opnieuw met een voorstel wil komen om zo'n verkoop te doen, dan is dat wat ons betreft akkoord. Er is dus niet een besluit genomen: alle voortuinen worden verkocht. Er is gezegd dat de raad akkoord was als het college opnieuw aanbiedingen zou willen doen in die situatie. Dat heeft zich niet meer voorgedaan.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik begrijp dat u het heeft over het raadsbesluit van 1981?

Burgemeester Wienen: Ja.

De heer Garretsen: Dan lees ik het even voor. In het raadsbesluit is de volgende passage: "Aangezien het niet onmogelijk is dat als gevolg van de overdracht achteraf sommigen van degenen die niet gereageerd hebben toch nog wenst ter kennis willen geven alsnog in de gelegenheid te worden gesteld de voortuin te mogen

verwerven, zijn wij van mening – en nou komt het – dat het aanbeveling verdient te besluiten alle in het geding zijnde tuinen te verkopen. Latere verzoeken – dus latere verzoeken – kunnen dan zonder omvangrijke procedures gehonoreerd worden.” Onder latere verzoeken is niet gezegd: verzoeken tot 1990. Nee, gewoon: alle latere verzoeken. Dus dat geldt ook nu nog.

Burgemeester Wienen: Nee, dat is echt ... Ja, het is uw ...

De heer Garretsen: Ik lees het letterlijk voor, voorzitter.

Burgemeester Wienen: Ja, ik, precies, ik heb het ook gelezen en wat ik daaruit afleid, dat is dat de raad toen gezegd heeft: u hoeft dan niet opnieuw een voorstel aan de raad voor te leggen, maar u kunt dat wat ons betreft gewoon doen en dat was in de situatie dat dat het beleid was. Dat is lang geleden, we praten hier over – even kijken – bijna 40 jaar geleden. Toen was dat de manier waarop we ermee omgingen. Ondertussen is de manier waarop wij ermee omgaan totaal anders. Ik denk dat het tamelijk bijzonder is om te veronderstellen dat datgene wat toen op dat moment, dat was wat wij met de mensen bespraken, als je dat wilt dan kun je dat doen. Als wij nu een brief schrijven: u kunt die grond kopen en dit is de manier waarop we dat doen. Dan is dat niet iets: dat geldt nu tot in eeuwigheid. Maar dan is dat iets voor de situatie waarin dat het geldende beleid is. Dat is dus niet meer het geval. Dat kun je ook niet zeggen: zo’n raadsbesluit – want dat raadsbesluit is ook niet eens dat het verkocht wordt, want de bevoegdheid was toen zeker de bevoegdheid van het college – het is: je hoeft het niet meer voor te leggen, wij vinden nu bij voorbaat al dat dat verstandig is, dus doe dat gewoon.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Met het laatste, dat is sowieso ben ik het absoluut niet mee eens. Er staat: latere verzoeken – en daarmee bedoelt de raad verzoeken van bewoners natuurlijk – kunnen dan zonder omvangrijke procedures gehonoreerd worden.

Burgemeester Wienen: Terug naar de raad, want u kunt dat gewoon dan zelf afhandelen. Dat is, er zijn verzoeken die waren op dat moment, dus toen lag er een voorstel deze tuinen te verkopen. Dat werd aan de raad voorgelegd, die zei: akkoord en komen er nou straks nog een paar, dan hoeft u niet opnieuw naar de raad om dat voor te stellen, want naar onze mening is het logisch dat u dan gewoon dezelfde benadering volgt en dat u die tuinen op dezelfde manier verkoopt. Dat is in de situatie waar we toen over praatten. Als je nu 40 jaar later zegt: dit is een besluit om tot in de oneindigheid tuinen aan te bieden voor 1 euro. Dat doet volstrekt geen recht aan de situatie van toen, ook niet aan de voorgeschiedenis en is in ieder geval zeker niet de juridische situatie waar we ons in bevinden.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, voorzitter, sorry, maar dat raadsbesluit dat kwam door een voorstel van het college en het college vond het jammer dat een aantal bewoners niet ingingen om op 1 euro, 1 gulden moet ik zeggen, die voortuin te kopen. Vandaar dat de raad het college de ruimte gaf om ook aan later verzoeken gestand te doen om ...

Burgemeester Wienen: Nu formuleert u het zelf precies zoals het is.

De heer Garretsen: Ja, precies.

Burgemeester Wienen: De raad gaf de ruimte.

De heer Garretsen: Ja, precies zoals het is en vanuit de achtergrond van die voortuinen kunnen voor 1 gulden worden gekocht. Dat is gewoon het punt wat toen is besloten en dat besluit is nooit herroepen en dat is mijn standpunt. Dat kan niet, het college kan niet eigenstandig raadsbesluiten herroepen, gelukkig.

Burgemeester Wienen: Ja, maar het is geen raadsbesluit om te verkopen. Er is een raadsbesluit dat het college niet de hele procedure hoeft te voeren met een voorstel aan de raad. Dat zou nu ook niet hoeven, want nu is dat ook gewoon gemandateerd. Toen was dat nog niet zo, toen was het zo: je moet dat aan de raad voorleggen. Dat hoeft niet, zei de raad, als u ditzelfde straks nog een keer heeft, dan mag u dat gewoon doen, zonder dat u dat aan de raad voorlegt. Dat is denk ik ook heel erg logisch, daar waren we het toen allemaal over eens, dat gold voor die situatie, het beleid wat toen aan de orde was. Dat is ondertussen totaal anders, we zitten 40 jaar verder bijna, 38, dan vind ik het uiterst merkwaardig dat u op basis van zo'n op zichzelf denk ik uiterst coöperatieve benadering van de raad, 'u hoeft dan niet die omslachtige procedure te voeren', dat u zegt: dit is een eeuwigdurend recht om voor 1 gulden – die we niet eens meer kennen, trouwens – die grond te kopen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Nogmaals, de raad heeft destijds helemaal niet aan termijnen gebonden en met die omvangrijke procedures worden natuurlijk ook juridische procedures bedoeld. U stevent nu recht af op weer omvangrijke juridische procedures die u ongetwijfeld zult verliezen, zoals u al eerder juridische procedures heeft verloren. Dus ik ben het gewoon absoluut niet met u eens en daarboven komt op, u zegt: het is 40 jaar geleden. Maar het is ook 40 jaar dat de gemeente niks heeft gedaan, dat ze akkoord ging dat de bewoners hun tuin konden gebruiken en hun tuin konden onderhouden. Al die 40 jaar heeft de gemeente niks gedaan, nu ineens vanwege het project Oneigenlijk gebruik gemeentegrond, waar dit geval absoluut niks mee te maken heeft, komt u als college met dit soort voorstellen. Dat is de aanleiding.

Burgemeester Wienen: Ja, maar ik heb de vorige keer ook uitgebreid gezegd ... We zijn puur de discussie aan het overdoen, wat ik de vorige keer ook gezegd heb is, en ik ben eens als wij oneigenlijk gebruik en dat is in het spraakgebruik diverse keren aan elkaar gekoppeld, koppelen aan landjepik. Zo van: je hebt gewoon een stuk grond in bezit genomen wat niet van jou is. Dan begrijp ik dat het uitermate pijnlijk is om die benaming hier toe te passen, want daar is geen sprake van. Het is wel zo dat er bij de mensen die later een woning gekocht hebben, en dat geldt voor op één of twee na alle bewoners waar we het nu over hebben, die hebben dus nadat de periode waar we het nu over hebben, hebben ze die woning gekocht. Daar staat gewoon in het contract: die voortuin, die hoort niet bij de koop, die is eigendom van de gemeente. Dat is wat die mensen wisten. Bij heel veel van de zaken, en dat is ook precies waarom het ook zo gevoelig ligt juridisch, bij heel veel van de zaken waar wij onze ambtenaren op af sturen, die kopen een woning en die gaan ervan uit dat de achtertuin van die woning, dat die gewoon hoort bij dat wat ze gekocht hebben. Daar staat niks in het contract over dat een deel van die achtertuin niet van die mensen is, daar komen ze dan later achter doordat de kadastrale kaart wordt opgemeten. Als u wel eens een woning gekocht hebt, je neemt gewoon de achtertuin en je denkt: die hoort erbij. Als je dan gaat meten met de meetstok dan zie je: hé, wacht even, die achtertuin is iets langer. Dan kom je erachter, krijg je een brief van de gemeente: die grond die is niet van u, die is van de gemeente. Dan bieden wij aan: die mag u kopen. Dit is een bijzondere situatie door zijn bijzondere voorgeschiedenis, maar op het moment dat wij zeggen dat mensen die die grond niet in eigendom hebben, de grond is in eigendom bij de gemeente, en dat wij deze mensen zeggen: die krijgt u om niet, omdat u feitelijk die grond gebruikte al lang en toen u het kocht was dat al zo. Dat is de juridische situatie, u koopt een huis, in

het contract waarin staat dat u het koopt, daar staat: de voortuin hoort niet bij datgene wat er verkocht wordt. Op het moment dat wij zeggen: dan mag je voor 1 euro kopen. Dan zitten wij met een groot probleem met de mensen die aan de andere kant van hun woning toen zij hun woning kochten een stuk achtertuin erbij kochten, nooit daar hebben kunnen lezen dat dat niet van hun was, daar nu achter komen en ervoor kunnen kiezen om dat te betalen, of om het af te staan. Die juridische consequentie, en dat zeggen ook onze juridische adviseurs, als wij zouden besluiten om te zeggen: wij gaan nu over tot zo'n verkoop, dus we gaan tegen die 1 euro – of een halve euro, 49 cent, ik weet niet precies waar je op uitkomt, 45 eurocent – gaan we die tuinen overdragen. Dan zijn er een heleboel mensen die zeggen: ik heb gigantisch veel moeten betalen voor dat stukje grond en ik maak daar bezwaar tegen. Ik heb u de vorige keer ook het voorbeeld genoemd, er is een hele grote voortuin en ik begrijp dat dat, die lijkt het meest op de situatie waar we het nu over hebben. Iemand die woont in een huis wat hij gekocht heeft en in het contract staat dat de voortuin hoort niet bij de woning, maar de vorige eigenaar en de daar vorige eigenaar, had die voortuin wel gewoon in gebruik. Je koopt die woning en daarvan hebben wij gezegd: u hebt van tweeën één, of u koopt die grond – en dat heeft hij gedaan voor meer dan 100.000 euro, meen ik, uit mijn hoofd – of u moet die voortuin weer afstaan. Hij heeft er uiteindelijk voor gekozen om die voortuin te kopen. Die voortuin die bij hem in gebruik was, die bij de voorganger in gebruik was, omdat er in het contract stond: die voortuin die is niet van u, die is van de gemeente, die zit niet bij de koop. Dat is exact hetzelfde contract wat de mensen hier toen ze die woning kochten ook hebben gekregen, waarin stond: die woning is van u, maar de voortuin is van de gemeente, die is niet van u. Om het juridisch op een manier te doen die de huidige bewoners totaal niet schaadt hebben wij gezegd: we gaan gewoon door met het huidige gebruik. Dat is een duurzame oplossing en iedereen die zich in die situatie bevindt – dus ik vind dat u gelijk hebt, ik kan niet zeggen: dat geldt voor sommigen wel en voor anderen niet – iedereen die zich in die situatie bevindt zit in dezelfde aanbod: je kunt de grond blijven gebruiken, om niet, binnen de voorwaarden en vervolgens als er sprake is van verkoop van de woning, dan kan de nieuwe eigenaar tegen de geldende voorwaarden waarop de gemeente grond verkoopt, die grond kopen. Daar wordt niemand mee benadeeld en dat is juridisch volgens ons geheel in lijn met de manier waarop wij op dit moment met gemeentegrond omgaan.

De voorzitter: U heeft nog een aantal interrupties. Mevrouw De Raadt was eerst, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, volgens mij heb ik denk ik langzaam antwoord gekregen op mijn vraag, maar ik ga het toch nog even dubbelchecken, want de vraag was dus eigenlijk: waarom vallen deze 30 woningen in de Geneesherenbuurt überhaupt onder het project Oneigenlijk gebruik? Als ik het goed begreep is het antwoord: omdat die woningen in de tussentijd alweer verkocht zijn, dat in het verkoopcontract duidelijk stond dat de voortuin er niet bij hoorde, maar dat ze hem toch in gebruik hebben genomen. Begrijp ik dat goed?

Burgemeester Wienen: Nee nee nee, want dat gebruik was op zichzelf het probleem niet. Waar het om draait is, niet het feit dat, want er zijn ook nog twee mensen die er wel toen al wonen, dus die wonen al al die tijd daar en ook daarvoor geldt: toen is er een keer een aanbod gedaan, daar is geen gebruik van gemaakt. Op een gegeven moment is de gemeente anders gaan aankijken ... Eerst hebben we gehad in de jaren 60, we wilden erfpacht hebben. Toen hebben we een tijd gehad: we doen die grond gewoon weg en we bieden het aan voor 1 euro, dan zijn we ervan af. Dat was ook een tijdlang het beleid. Toen hebben uiteindelijk het beleid gekregen: daarmee krijgen mensen een oneigenlijk voordeel, want dat is gemeentegrond en waarom zouden wij mensen dat om niet geven, dus wij gaan daar gewoon een redelijke prijs voor vragen. Daar hebben we vervolgens van afgesproken: behalve in gevallen waar het evident te kwader trouw is, krijgen mensen een korting omdat ze die grond al in gebruik hebben. Dat is de situatie. In die situatie hebben deze bewoners ook

een aanbieding gehad, niet omdat ze iets wederrechtelijks gedaan zouden hebben, maar omdat wij zeggen: we hebben een project waarbij we alle gemeentegrond die in gebruik is bij particulieren, tenzij zich bepaalde voorwaarden voordoen waarom dat niet kan, maar normaal gesproken bieden we die grond aan tegen een gereduceerde prijs. Kunnen ze kopen en doen ze dat niet, dan moeten ze de grond afstaan en dan is het weer gemeentegrond. Deze mensen hebben gezegd: ja, maar hier is toch echt wel een bijzondere situatie. Wij hebben gezegd: dat is ook zo, dat erkennen we, omdat het om voortuinen gaat, omdat het gaat om voortuinen met een voorgeschiedenis. Dus hebben we op uw verzoek een ander voorstel gemaakt wat tegemoetkomt aan de bezwaren van de bewoners die zeggen: ik wil dat niet kopen, ik heb ook het geld niet om het te kopen, ik wil wel gebruik blijven maken van de regeling zoals die er was. Dan hebben we gezegd: daar gaan we in mee. Het enige is dat op het moment dat die woning te koop wordt aangeboden, dat we zeggen: laten we dan de zaak gewoon in één keer recht trekken. Dat betekent óf de grond wordt mee verkocht, óf de grond gaat terug naar de gemeente.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ben blij dat de burgemeester heel duidelijk heeft geschetst dat dit dossier niet valt onder landjepik, want daar maken wij echt bezwaar tegen, dus dank daarvoor. We hebben als GroenLinks in de voorgaande behandelingen ook elke keer aangegeven dat de huidige bewoners bewust, onbewust, die het later hebben gekocht, of die twee die er al langer wonen, geen nadeel – ja, ik weet niet zo goed hoe ik het moet duiden – maar geen nadeel ondervinden van de oplossing waar de gemeente mee komt. Dat zie ik nu ook geregeld in het huidige voorstel, dus ook daarvoor dank. Wat ik nog niet begrijp en wat mij niet duidelijk is geworden, is dat de heer Garretsen een interpretatie heeft van een raadsbesluit wat iets anders is dan de interpretatie die het college erop nahoudt van het raadsbesluit. Daar kan ik en wil ik mij ook niet in mengen, dat is maar net hoe je hem wil lezen of wil duiden, maar daar zit nog een stukje voor en dat is dat de heer Garretsen heeft aangegeven dat er ooit een keer 14.000 gulden is betaald aan de voorganger van Spaarnelanden voor onderhoud, eeuwigdurend onderhoud.

De heer Garretsen: Aan de gemeente.

De heer Gün: Aan de gemeente, en daar heb ik u nog niet over gehoord. Dat is wel even een hele cruciale voor GroenLinks, om zo meteen een afweging te kunnen maken hoe wij het dossier in zijn geheel willen duiden. Ik zal mijn laatste vraag er meteen even aan toevoegen en ik beschouw het dan ook meteen als een tweede termijn. We hebben ook gezegd: we willen een robuuste, duurzame, toekomstvastе oplossing. Met de oplossing die er nu is, is er toch een tijdelijke, want we schuiven een probleem eigenlijk naar voren de toekomst in en zeggen: als er een woning vanaf het moment van het besluit wordt verkocht, dan heeft de nieuwe koper – en dan gaat het echt om nog geen 1% van de woningwaarde die er op dat moment geldt, krijg je een groot stuk voortuin bij. Ik vind het echt een lage prijs, om het maar even zo te zeggen. Maar dan is er een keuze en geen verplichte koppelverkoop. Is dat omdat dat juridisch niet kan, of omdat wij dat niet willen? Want het zou ideaal zijn om te zeggen: u koopt de woning, er ligt vier meter tuin voor, u bent verplicht dat ook af te nemen tegen de dan geldende vierkante-meterprijs.

Burgemeester Wienen: Ja, maar het probleem is: wij zijn niet de verkopende partij. Die woning wordt verkocht door de huidige eigenaar, die zegt: ik bied mijn woning te koop aan. Die kan zeggen: u bent verplicht om dan ook de voortuin te kopen. Dus die bewoner kan dat wel doen, maar wij kunnen dat niet doen. Wij kunnen niet zeggen: als u die woning koopt verplichten wij u dat u ook de voortuin koopt. Dus wij kunnen de koppeling niet maken, de koppeling kan alleen gemaakt worden, als wij daarmee instemmen, overigens. Want iemand heeft een eigendom, die zegt: ik bied dat te koop aan, dit is de prijs. Je wordt het eens met een koper, die

zegt: ik koop het van jou. Die heeft met de gemeente niks te maken, die kan dat gewoon doen, de verkoper kan het doen en de koper, die maken samen een overeenkomst. Wij kunnen zeggen: dan hebben wij voor jullie nog een leuke aanbieding, want je kan ook de voortuin erbij kopen.

De heer Gün: Maar je kan dus niet zeggen – sorry, hoor, maar om hem even scherp te krijgen – je kan niet zeggen: in het kadaster worden die twee lappen grond aan elkaar gekoppeld en als je de woning koopt inclusief het stukje grond van waar de woning op staat en de achtertuin, dan ben je ook verplicht om die voortuin te kopen. Want als we dat niet doen en we gaan als dan zeggen: nee, ik hoef dat stukje voortuin niet. Of: hij ligt er al, ik gebruik hem toch wel, of er komt een mooi grasveldje wat de gemeente onderhoudt. Één: dat kost de gemeente geld. Ja, zoek het dan een beetje in de oplossing: als het dan zoveel geld kost, kunnen we dan het onderhoud, kunnen we dan misschien die prijs nog iets meer drukken? Ik zoek een beetje naar een oplossing waar je het probleem niet vooruitschuift.

Burgemeester Wienen: Ja, maar puur juridisch is het denk ik volstrekt evident dat je kunt niet zelf die koppeling maken. Wij kunnen niet in het kadaster een soort recht vastleggen dat iemand die iets koopt van een ander, dat die ook iets moet kopen van de gemeente. Ik denk eerlijk gezegd dat het aanbod wat er ligt buitengewoon aantrekkelijk is. Als je op dit moment voor die hoeveelheid geld een stuk grond kan kopen wat dan jouw eigendom is, ja, dat is ... Wij merken dat ook, want bijna alle onderhandelingen die we voeren – nou, dat doen onze mensen voor ons – leiden ertoe dat mensen zeggen: ik wil die ... Kijk, in het begin – ik ben daar zelf ook bij geweest – is iedereen verontwaardigd. Die zegt: ja, dat is mijn achtertuin en enzovoorts. Dan komt er na verloop van tijd gaan mensen dat nog eens bekijken en die zeggen: ja, het is eigenlijk toch wel aantrekkelijk, dus wij doen het toch. Dus die kopen dan vervolgens die tuin. Het kost een hoop tijd, het kost echt heel veel tijd, het duurt ook lang, maar het is een aantrekkelijke aanbieding. Ik denk dat dat zeker voor die toekomstige bewoners geldt, die kopen een nieuwe woning en die kunnen dan op dat moment tegen gereduceerde prijs de voortuin kopen, of die voortuin is niet van hen.

De voorzitter: Burgemeester, u heeft nog twee interrupties, drie interrupties. Mijnheer IJsbrandy, mijnheer Gün en dan mijnheer Garretsen. Dan wil ik toch ook wel richting een afronding van dit onderwerp, want we hebben nog een kwartier en we hebben nog een onderwerp wat we moeten bespreken. Dus mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang en houdt u het kort.

De heer IJsbrandy: Ja, ik heb een hele praktische vraag. Is er een WOZ-beschikking op dit stukje grond wat apart bijgehouden wordt en nergens vastligt?

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, nog even, u bent nog mij het antwoord schuldig op die 14.000 gulden die daar is betaald voor eeuwigdurend onderhoud. En, wanneer u die voorstellen doet, want er zijn ook mensen met een kleine beurs, het zijn ook, ik ken de buurt, er wonen ook veel oudere gezinnen, mensen met een krappe beurs: is er ook een mogelijkheid om het bedrag niet in één keer te overleggen, maar dat de gemeente de coulance biedt om dat in termijnen te doen? Wat het weer makkelijker zou maken om dat bedrag op te hoesten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik wil over een paar dingen nog even hebben. Eerste plaats, oneigenlijk gebruik. Als ik de burgemeester goed begrijp dan zegt hij: op een gegeven moment heeft iemand dus het recht gekregen om zijn eigen voortuin te onderhouden en te gebruiken, maar dan verkoopt hij het en de nieuwe bewoner die

weet dat de voortuin eigendom van de gemeente is en die gaat het dan weer gebruiken en dat heet dan oneigenlijk gebruik. Maar dan vergeet de burgemeester één ding: het is al 40 jaar zo dat de gemeente daar steeds mee akkoord is gegaan. Sterker nog, de gemeente vond het heel plezierig, want dan onderhielden de achtereenvolgende kopers die voortuin en dat wilde de gemeente juist, anders zou het de gemeente geld kosten. Dus er is geen sprake van oneigenlijk gebruik. Dan nog even het gelijkheidsbeginsel. Je kunt toch niet zeggen tegen het ene stel bewoners: jullie hebben het destijds voor 1 gulden mogen kopen. Destijds is dat aanbod niet gedaan aan de erfpachters, dat is ook logisch, dan zouden met die erfpachter die in Amsterdam zou worden overlegd, op een of andere manier is dat nooit doorgegaan. Maar al die erfpachters zijn ook eigenaar geworden, je kunt dus niet zeggen tegen de ene groep eigenaren: jullie hebben voor 1 gulden kunnen kopen. En tegen de andere groep eigenaren die dan een aantal jaren dat voor 1 gulden of voor 1 euro willen kopen zeggen: nee, dat kan niet. Dat is het gelijkheidsbeginsel, u doet het gelijkheidsbeginsel geweld aan.

Burgemeester Wienen: Nee, wij hebben het de vorige keer hier ook uitgebreid over gehad en ik heb diverse voorbeelden genoemd. Het gelijkheidsbeginsel geldt op het moment waarop je de aanbieding doet, dan zijn mensen in de gelijke situatie, hebben dezelfde rechten. Ik heb de vorige keer dat voorbeeld gebruikt, omdat ik het toevallig me goed herinner omdat ik daar toen zelf bij betrokken was: in het ene jaar kreeg je als student geen beurs en in het volgende jaar, zelfde situatie, was er plotseling een totaal andere situatie en dan kreeg je wel een beurs. Dat is een gelijke situatie, maar wel een heel andere uitwerking, omdat het op een ander moment is. Ik denk dat als wij hier zeggen: gelijke monniken, gelijke kappen. Dan wil ik toch ook eventjes het punt benoemen van die andere voortuin en daar zit ik gewoon echt mee. Dan kan je wel zeggen: ja, daar komt hij weer met zijn voorbeeld. Maar dat is gewoon de juridische werkelijkheid waar ik mee zit. Wij hebben nog geen jaar geleden, of ongeveer een jaar geleden, hier een voorstel gehad om een voortuin van iemand waar dat nog veel langer in gebruik was bij die woning dan waar we het nu over hebben, om die voortuin voor 100.000 euro aan die persoon te kopen. De Actiepartij stemde daartegen, want die vond de prijs te laag. Dan kan je wel zeggen: dat heeft er niks mee te maken, maar juridisch – die mensen die hebben meer geld, et cetera – is er een zelfde situatie, er is geen eigendom van de bewoner, maar eigendom van de gemeente. De gemeente biedt het te koop aan tegen de voorwaarden die nu gelden en niet tegen de voorwaarden van 1963 of 1981.

De voorzitter: Dit leidt weer tot een aantal interrupties. Ik snap het, want het ligt allemaal heel gevoelig en heel ingewikkeld, maar het is nu inmiddels tien voor elf en ik wil toch echt tot een afronding komen. Ik denk eerlijk gezegd dat we het gewoon niet eens gaan worden. Het staat u natuurlijk vrij als u het er niet mee eens bent ...

De heer Gün: Misschien wel als we antwoord krijgen op de vragen.

De voorzitter: Mijnheer Gün, ik was nog even ... Nou, dat hebben we nu een paar keer geprobeerd. Nee, maar dan, u heeft een paar vragen, u heeft nog meer vragen, u komt met nog meer vragen. Het staat u natuurlijk vrij ...

De heer ...: '...'

De voorzitter: U mag zo ... Moment, u mag zo meteen nog even wat zeggen. Maar het staat u natuurlijk, ik wil u de mogelijkheid bieden, u mag natuurlijk een motie vreemd indienen straks bij de raad als u het niet eens bent met de gekozen weg. Dat staat u natuurlijk vrij, dat wil ik u even meegeven. Misschien bekort dat deze discussie. Ik hoor net dat op een aantal vragen nog geen antwoord is gegeven, ik zie nog een aantal interrupties. Zijn die echt strikt noodzakelijk? Echt?

De heer ...: '...'

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Actiepartij was niet tegen, het ging niet zozeer over de prijs, maar over het aantal meters wat niet, het stuk grond wat werd verkocht was groter dan in de koopakte stond. Daar ging het om en niet zozeer om de prijs. Dat wil ik even gemeld hebben.

De voorzitter: Waarvan akte. Mevrouw De Raadt. Ik geloof dat mijnheer Gün wacht op de antwoorden van de burgemeester. Precies, dus gaat uw gang. Oké.

Burgemeester Wienen: Ik heb begrepen dat mijnheer Gün zegt: is dit nou een duurzame oplossing in die zin dat je er dan echt van af bent? Volgens mij wel, omdat de voorwaarden volstrekt helder zijn, alleen je weet nog niet of een toekomstige bewoner, of die kiest voor mogelijkheid A of mogelijkheid B. Wat wij ook mogelijk houden dat is dat je op een later moment zegt: ik wilde toen niet kopen, maar ik wil nu wel kopen. Tenzij, en dat zeg ik erbij, het gemeentelijk beleid veranderd wordt. Kijk, als het gemeentelijk beleid totaal verandert, dan gelden er ook andere voorwaarden. Nu geldt deze voorwaarde als het gaat om de vaststelling van de prijs. Die aanbieding, die ligt er. Dan was uw laatste vraag volgens mij: kan je dat ook in delen betalen? Daar hebben wij van gezegd: die kant moeten we niet uit gaan, omdat het juridisch ontzettend gecompliceerd is, want je verkoopt of je verkoopt niet. Als je verkoopt, dan betaal je wat je koopt. Als je zegt: ik betaal een stukje en dan later een ander stukje. Wie is er dan de eigenaar? Als er dan later niet meer gekocht wordt ... Als het nou gaat over niet duurzaam, daarmee creëer je een situatie waarmee je in de toekomst mogelijk, betalingsverplichtingen liggen er bij mensen die ze misschien niet kunnen waarmaken. Naar onze mening moeten we die kant niet uitgaan, omdat we zeggen: je hebt het geld niet, maar we kopen het toch vast en dan komt er later wel betaling, in delen of geheel.

De heer Gün: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Gün en mijnheer Linder, die willen allebei nog wat zeggen. Mijnheer Garretsen wil nog wat zeggen. Ik ga ook nog even wat zeggen, ik doe gewoon nog een poging: laat dit het laatste rondje zijn. Vraag wat u wil vragen, de burgemeester geeft nog een keer antwoord en dan is het onderwerp afgehandeld wat mij betreft, want we kunnen tot in het eind der dagen hierover doorgaan, een keer is het op. Mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Als het gaat om een aanbieding, als je een sale hebt en je koopt iets voor 50%, dan duurt je actie een tijdje. Allemaal helder, daarin kan ik u volledig volgen. Maar als het gaat om een betalingsregeling, als je iets koopt op afbetaling, dan ben je al juridisch eigenaar, maar ligt er gewoon een betalingsverplichting. Dat is waar ik op doel en ik denk dat het echt enorm zal helpen, ook voor de mensen in de buurt, als er een betalingsregeling geboden kan worden.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Over die betalingsregeling, daar wil ik me aansluiten bij mijnheer Gün. Ik denk dat dat, lijkt me ook dat je al eigenaar kan worden, maar gewoon nog de betaling dan inderdaad afbetaalt.

De heer ...: '...'

De heer Linder: Oké, maar goed, het andere wat ik bedoelde is ... En dat ben ik nu kwijt. Sorry, ik ben het kwijt.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik constateer dat de burgemeester nog niet op de vraag van mijnheer Gün heeft geantwoord over die 14.000 gulden. Dat heeft mijnheer Gün al een paar keer gevraagd en dan wou ik verder nog ingaan op het voorbeeld van de burgemeester dat het gelijkheidsbeginsel hier niet geldt, en dan noemt hij het voorbeeld van de beurzen.

Burgemeester Wienen: ...?

De voorzitter: Nee, mijnheer Garretsen mag even ...

De heer Garretsen: Burgemeester, hij noemt het voorbeeld van de beurs. Ja, maar daar is inderdaad dan op een gegeven moment de wetgeving veranderd. Dit raadsbesluit is er nog steeds. Dan noemt de burgemeester een tweede voorbeeld: het beleid is veranderd. Dan noemt hij als voorbeeld het project Oneigenlijk gebruik. Ik wil niet in herhaling van de discussie vallen, maar er zijn verschillende argumenten door mevrouw De Raadt en door mij gebruikt dat er hier geen sprake is van oneigenlijk gebruik, dat het los moet gezien worden van dit project. Dat is mijn reactie in tweede termijn.

De voorzitter: Dan krijgen we nu nog een laatste bijdrage van de burgemeester, waarbij ik de burgemeester ook wil aansporen om inderdaad antwoord te geven op de vraag van de heer Gün, zodat we niet nog een derde en een vierde en vijfde termijn hoeven aan te gaan.

Burgemeester Wienen: Ja, wat er in 1963 gebeurd is, dat is dat er toen een regeling met erfpacht was waarbij er een afkoop was. Ik wil best nog een keer kijken naar de oorspronkelijke formulering, maar de afkoop was er in ieder geval en die is doorgezet tot de jaren 80. Toen is er een nieuwe situatie ontstaan en is er op een andere manier geregeld dan de situatie die in 1963 gold. Dus ik ben het ook niet eens met de veronderstelling dat de gemeente ten eeuwige dagen daar het onderhoud zou doen. Er is een situatie geweest waarin er gezegd werd: de grond blijft eigendom van de gemeente en de gemeente die doet het onderhoud en daar moeten mensen een bijdrage voor betalen, dat is de afkoop. Dat is de situatie zoals die een jaar of achttien, twintig zich heeft voorgedaan en daarna is er een andere situatie ontstaan, waarbij een aanbod is gedaan waarvan sommigen wel gebruik gemaakt hebben, anderen niet, en sommigen ook nooit een aanbod hebben gehad, omdat ze in een andere situatie zaten. Toen zijn er nieuwe overeenkomsten gesloten, gebruiksovereenkomsten, waarbij de bewoners zelf het onderhoud van de gemeentegrond voor hun rekening namen en die ook mochten gebruiken. Dus daar zit inderdaad geen enkele fout van de bewoners, niets in die zin dat zij zich iets zouden hebben toegeëigend. Je hebt een bepaalde regeling die men toen om moverende redenen zinnig vond, vervolgens is er een andere regeling opgetreden die men toen om moverende redenen zinnig vond en nu zitten we in de situatie waarin we kijken: hoe gaan we er nu mee om? Dan zeggen we, we houden rekening met de voorgeschiedenis door te zeggen: mensen die daar nu wonen, die krijgen wat ons betreft de ruimte om de huidige regeling voort te zetten, zodat ze geen nadeel ondervinden van het feit dat wij dat nu op deze manier willen afronden. Dan, door een betalingsregeling word je toch eigenaar, dan is er toch niks aan de hand, want dan ontstaat er een betalingsverplichting? Dat is waar, alleen de complicaties die zich daar in de toekomst kunnen voordoen, kunnen heel erg lastig en vervelend zijn als iemand niet in staat is, of niet bereid is om vervolgens aan die betalingsregeling tegemoet te komen, dus te gaan betalen. Dan is er een verplichting, dan zou de gemeente ertoe over kunnen gaan om tot gedwongen inning te komen van die bedragen, mogelijk zelfs huizen verkopen. Ik denk dat we op een heel erg hellend vlak gaan als we die kant uit

gaan met heel veel werk van de kant van de gemeente en ellendige processen als het dus niet allemaal goed loopt en dat het veel beter is om te zeggen: als je het nu zelf niet direct kunt betalen – terwijl het meestal niet om grote bedragen gaat – dan kun je daar een lening over sluiten. Daar hebben we mogelijkheden voor, de rente is op het ogenblik laag, dus doe dat dan. Als je zegt: dat zie ik niet zitten, of ik krijg geen lening omdat mijn situatie die lening niet toelaat. Dan kan je zeggen: dan zie ik ervan af, maar ik kan wel gewoon het gebruik voortzetten. En je kan ook nog zeggen: dan ga ik sparen en dan ga ik na verloop van tijd alsnog aan de gemeente vragen om die grond te verkopen. Dus dat zijn dan de opties. Over de vraag van mijnheer Garretsen over die gelijke monniken, gelijke kappen. Daarover verschillen we echt van mening. Ik vind dat inderdaad iedereen als er een regeling geldt op een bepaald moment mag iedereen daar gebruik van maken. Op het moment dat er een nieuwe situatie is ingetreden kun je niet zeggen: ja, vroeger gold toch deze aanbieding, dan mag ik daar toch nu weer gebruik van maken? Die aanbieding geldt niet meer, al lang niet meer, er zijn ondertussen soms al twee of drie keer zijn die woningen van eigenaar gewisseld, om te kunnen zeggen: omdat 38 jaar geleden de voorgangers van mijn burens een aanbieding gehad hebben van de gemeente, heb ik er nu ook recht op om die aanbieding te krijgen. Zo zit het gewoon niet in elkaar. Dat is onze opvatting en wij zeggen: als het toch wordt doorgezet, dan is de consequentie dat mensen die wij hebben laten betalen, fors hebben laten betalen in juridisch soortgelijke situaties, dat die hun geld terug zullen claimen en dat wij wat ons betreft ook beter kunnen stoppen met het huidige proces van aanbieden van gemeentegrond aan mensen die dat in bezit hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee is wat mij betreft dit onderwerp voldoende behandeld en ik hoop dat u zich daarin kunt vinden. Nogmaals, mocht het zo zijn dat dat niet zo is, dan staat het u natuurlijk vrij om een motie vreemd in te dienen om alsnog de zaken te veranderen.

16. 22.15 uur Tussenevaluatie Handhavingsproject: aanpak onrechtmatige bewoning Bedrijventerrein Waarderpolder (JW)

De voorzitter: Wij gaan door naar het laatste onderwerp op deze agenda. Het is inmiddels wel elf uur, we kunnen ook besluiten, maar dat zou ik een beetje triest vinden, omdat ik een ambtenaar zie zitten die ik van nature koppel aan de Waarderpolder. Die zit al een tijdje te wachten, ik wil toch voorstellen dat we het laatste onderwerp toch even behandelen. Misschien kunt u dan ook in acht nemen dat het elf uur is geweest. Het laatste onderwerp op deze agenda is tussenevaluatie Handhavingsproject: aanpak onrechtmatige bewoning Bedrijventerrein Waarderpolder. Is door de Actiepartij geagendeerd, ik wil de Actiepartij dan ook als eerste het woord geven. Mijnheer Trom...

De heer ...: Er is alleen niemand meer.

De heer ...: Ik luister ...'

De voorzitter: En de portefeuillehouder is er, dus het lijkt me als u echt antwoorden wil, dan is dit het moment. Gaat uw gang, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Allereerst dank voor de toezending van de tussenevaluatie. Allereerst wil ik opmerken dat de bewoning in strijd met het bestemmingsplan is veroorzaakt door het vaststellen van het bestemmingsplan zelf. Op dat moment woonden er al mensen op de adressen die nu zijn gehandhaafd en stonden daar keurig ingeschreven, betaalden gemeentebelasting, et cetera. Voor deze mensen rest in het ernstigste geval een overvolle nachtopvang voor dak- en thuislozen. Destijds in 2006 heeft mijn fractie al gevraagd of er niet iets geregeld moest worden voor bestaande gevallen die ingeschreven

stonden voor bewoning. Dat werd door het toenmalige stadsbestuur niet nodig geacht. Tegen een bestuursrechtelijk bestemmingsplan staat geen bezwaar open dat enige kans van slagen maakt, omdat het nou eenmaal bovenliggende wetgeving is. Vervolgens is beleid aangenomen om gevaarzettende, illegale bewoning aan te pakken in de Waarderpolder, een gestapelde, brandgevaarlijke bewoning van bijvoorbeeld bedrijfspanden en kantoren. De fases zijn omgedraaid, waarbij de verdachte adressen ineens als laatste aan de beurt waren. Nu is het enigszins bijgesteld door interventie van de gemeenteraad, maar de gedachte was: het beleid wat in was gezet door uw voorganger en door de raad was om als eerste de gevaarzettende overlast gevende bewoning aan te pakken. Het zit mij niet mee.

De heer ...: Nee.

De voorzitter: '...'

De heer Trompetter: Het huidige stadsbestuur heeft later gekozen voor de weg van de minste weerstand en is begonnen met de ontruiming van geïlegaliseerde bewoners door het bestemmingsplan, die voorheen rechtmatige bewoners waren. Van adresfraude door deze groep bewoners was dan ook geen sprake, er staat wel adresfraude in dat stuk, jammer genoeg, dit wordt zo wel gesteld in het opleggen van het stuk, dat het woon- en adresfraude zou zijn. Dit kan misschien wel zo zijn, maar dat geldt niet voor die gevallen die ontruimd zijn in eerste instantie. In het stuk zelf wordt gesproken over het vestigingsmilieu. Bewoners zouden dit beperken, dus het vestigingsmilieu van bedrijven. Voor zover mijn fractie weet zijn er geen klachten over bewoners geweest die daar keurig ingeschreven stonden. Sterker nog, de ondernemers in de omgeving zijn desgevraagd juist blij met bewoning, omdat het zorgt voor sociale veiligheid en afname van inbraken. De vragen van de Actiepartij zijn de volgende. Hoe kijkt de burgemeester terug op het handhavingstraject en is het met mijn fractie eens dat: de volgorde van de oorspronkelijke handhaving in eerste instantie is verlaten; er geen klachten zijn van ondernemers over de bewoning, en; de rechten van de correct ingeschreven bewoners blijkbaar van ondergeschikt belang waren? Is de toezegging aan de raad nagekomen om geen uitsloop van natte groepen op te leggen aan die bewoners? Immers, er is geen wet die zegt dat in een bedrijfspand deze voorzieningen niet aanwezig zouden mogen zijn. Tot slot, wanneer komt het ...

De heer ...: '...'

De heer Trompetter: Die voorzieningen. Er is een toezegging geweest dat mensen niet de voorzieningen, zoals een klein keukentje en een toilet en dat soort zaken, uit te slopen. Wanneer komt het totale rapport over de evaluatie? Is mijn laatste vraag, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Is er verder nog iemand die iets wil zeggen op dit onderwerp? Ja, mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook dit is een punt wat we vaker hebben besproken en we zijn het niet altijd eens geweest met het college als commissie Bestuur, over de wijze waarop het een en ander werd aangepakt of aangevlogen. Ik wil de burgemeester wel bedanken voor het feit dat hij naar voortschrijdend inzicht wel meer is gaan bewegen richting het verzoek van de commissie Bestuur en de raad. Ik sluit me dan ook aan bij de vraag: hoe reflecteert de burgemeester zelf op het gelopen pad? En niet onbelangrijk, in het stuk staat – en ik pak het er even bij, dat is het nadeel van digitaal werken – in het raadsstuk staat bij punt 6 uit m'n hoofd, bij de uitvoering, of in de informatienota moet ik zeggen, dat dit project in 2020 zal worden voortgezet, afronding fase 1 en voortgang aanpak fase 2 en 3 van de handhaving. De raad zal hierover worden geïnformeerd. Help mij, burgemeester, is het een voorstel wat naar de raad zal komen en waar de raad over

zal beslissen en de prioriteiten zal stellen? Of hebben we de afgelopen zes jaar vanuit de raad de verkeerde dingen gedaan door altijd het idee te hebben dat wij over de prioriteitstelling gingen en het college met een voorstel kwam? Want hier staat hij andersom, help me even deze goed te duiden, want volgens mij zou de raad moeten gaan over de prioriteitstelling en komt er een voorstel naar de raad. Maar verder, de complimenten over de aanpak nadat de switch naar meer humane aanpak is gedaan.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Verder nog iemand die het woord wil voeren? Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, we kunnen de tijd niet meer zien, maar ik heb nog helemaal niet zoveel gezegd vandaag. Wij zijn eigenlijk gewoon wel heel blij met deze tussenevaluatie en we zijn ook blij met dat wat er ondernomen wordt. We hebben daar ook fijne berichten over gekregen van bedrijven daar en dat mag ook wel eens gezegd worden. Er is een reden voor om dit te doen en het gaat op een hele nette wijze, er zijn daar complimenten voor.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rutten. Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ik zit met het nadeel dat mijn iPad kennelijk geen contact meer maakt, dus ik doe het even zonder de stukken, maar toch even reagerend. Ik denk – nou, kijk, dat is heel erg handig – we hebben met elkaar afgesproken van de handhaving, want handhaving is op zichzelf gewoon een verantwoordelijkheid van het college. Het college moet de regels die u stelt handhaven. U maakt een bestemmingsplan, volgens dat bestemmingsplan mogen bepaalde bestemmingen wel en andere niet. Wij zijn gehouden bestemmingsplannen te handhaven. Over de uitvoering van die handhaving hebben wij discussies met elkaar gehad, omdat u zich zorgen maakte: leidt dat niet tot mogelijk ongewenste sociale effecten, kwetsbare mensen die plotseling op straat komen te staan, en dergelijke, dus wij willen wel zeker weten dat daar maatwerk wordt toegepast. Dat heb ik u ook toegezegd, dat is altijd de bedoeling geweest, maar dat blijkt ook denk ik uit dit stuk dat wij maatwerk toepassen. Als het gaat om het uitgangspunt, ooit in het bestemmingsplan zijn de mogelijkheden beperkt om te wonen op het bedrijfsterrein. Dat is een keuze van de raad, dat is niet een discussie die u met mij moet voeren, ik was er bovendien helemaal nog niet, maar de raad vond dat toen wijs beleid. Die zei: het bedrijfsterrein is om te werken, wij willen eigenlijk stoppen met die mogelijkheid van bewoning daar, want dat leidt in toenemende mate – niet alleen in Haarlem, maar in heel Nederland – tot discussies, overlastsituaties, bedrijven die last hebben van burgers, burgers die last hebben van bedrijven. Daar willen we vanaf, dus dit is de koers die we inzetten. Dan mag u ook verwachten dat als dat gebeurt, dat het college daarmee aan de slag gaat om dat te handhaven.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Daar zou ik op willen aanvullen dat jarenlang niks is gedaan met die bewoning in de Waarderpolder en dat er voorzichtige cijfers zijn genoemd, omdat we helemaal niet zeker wisten hoe dat zat. Dat we toen in de commissie Bestuur hebben gezegd: het is van belang om gevaarzettende, overlast gevende bewoning, gestapelde bewoning in bedrijfspanden, dan gevaarlijk, met voorrang aan te pakken. Dat is ook een probleem en wat is vervolgens het college gaan doen? Na jarenlang niks doen zijn ze begonnen met mensen die ingeschreven stonden, zeventien jaar lang belasting betaalden, gewoon mensen die daar woonden in al dan niet bedrijfswoningen en daar is men begonnen met laaghangend fruit, in plaats van met de gevaarzettende problemen wat de eerste intentie van het beleid was.

Burgemeester Wienen: Nee, nee, maar dat is ook, dat klopt niet. Er zijn drie fases onderscheiden en ik heb gezegd bij de eerdere discussie dat ik het eens ben, dat was ook mijn eigen conclusie toen ik zag hoe het werd

aangepakt: ik vind eigenlijk dat fase 2, die verdachte adressen, dat die de hoogste prioriteit zouden moeten hebben en niet fase 1. Maar daar was toen al mee begonnen. Ik vind het wel logisch dat wij in fase 3 pas de woningen nemen – die gaan we dan nog even bekijken: klopt het wel? – die volgens onze eigen gegevens daar gewoon mogen wonen. Dat zijn officiële bedrijfswoningen, daar geldt voor, die zitten volgens overgangsrecht mogen die daar gewoon wonen. Dat is omdat ze daar al woonden. Dus in onze ogen zou fase 2 – dat vindt u, denk ik, en dat vind ik ook – fase 2 had achteraf gezien misschien beter fase 1 kunnen zijn. Maar dat hebben we al met elkaar besproken, het is gelopen zoals het gelopen is en we zijn vanaf dat moment fase 2 erbij gaan betrekken, omdat we zeiden: het is oneigenlijk om die, want die verdachte adressen, die zijn misschien nog wel harder nodig, maar in ieder geval niet minder hard nodig. Maar dat we pas in fase 3 toekomen aan de officiële bedrijfswoningen vind ik volstrekt logisch. Dat zijn de woningen die volgens onze gegevens gewoon kloppen. Die eerste fase, de inschrijving in het, dat heb ik al eerder verteld, bij een gemeentelijke basisadministratie, dat zijn twee volkomen los van elkaar staande registraties. Wij mogen niet eens, ik weet niet of ik dat voorbeeld wel eens eerder gebruikt heb, vroeger kreeg ik allerlei gegevens over mensen als ze bezocht moesten worden. Tegenwoordig moet dat allemaal met allerlei waarborgen omkleed, want zelfs wij als gemeentemedewerkers mogen niet zomaar beschikken over de gegevens van de gemeentelijke basisadministratie. Daar zitten allerlei beperkingen op. Het feit dat iemand zich inschrijft op een bepaald pand, daar zit niet de controle op of dat bestemmingsplan-technisch wel mag. Daarvan zeggen we: wij willen graag dat mensen het adres opgeven waar ze daadwerkelijk verblijven, dat wordt daar geregistreerd en dat is iets heel anders dan de vraag of ze daar legaal wonen of niet. In de situatie waar wij het over hebben, dat zijn mensen waarvan wij dus kunnen zien in de basisadministratie, en dan moeten we aan allerlei voorwaarden voldoen, dan kunnen wij die gegevens ophalen. Dan zeggen we: hé, dat is gek, want bestemmingsplan-technisch mogen ze daar niet wonen. Dus daar gaan we kijken: hoe zit dat? Dan blijkt dat ze er inderdaad niet mogen wonen. Ik weet en ik snap ook de sociale motieven die hier al meerdere malen over tafel zijn gegaan waarom je zegt: toch vind ik het heel vervelend dat we dan mensen zeggen, je moet uit zo'n huis. Maar er is ook een hele andere kant. Als wij op andere plekken in de gemeente zeggen, hier wordt bewoond, omdat een eigenaar zegt: het is weliswaar geen officiële woning, maar het levert mij wel geld op als ik daar ga verhuren. Dan zeggen we: dat is toch eigenlijk een hele oneigenlijke situatie. Een deel van de situatie waar we het hier over hebben heeft daar ook mee te maken. Het zijn gewoon panden die niet als woning bestemd zijn en waar de eigenaar soms door daar zelf te gaan wonen en dan woont hij daar relatief goedkoop, soms door het te verhuren en dan levert het hem een mooi inkomen op, dan levert het hem mooi geld op. Terwijl het niet de bedoeling is. Wij hebben in het bestemmingsplan nadrukkelijk gezegd: dat is niet de bedoeling om daar te wonen. Dan is het ook logisch dat je zegt: dit mag niet en dat handhaven we. Dat doen we wel op een sociale manier en daar leggen we hier verantwoording over af, het gaat heel zorgvuldig, het kost veel tijd, maar ik vind dat wij dat op een correcte manier doen. Dat is de discussie die we nu hebben en ik ben het eens met uw verhaal over de volgorde, maar dat hebben we eerder gewisseld en dat hebben we dus ook aangepast.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Ja, een opmerking en een vraag. U heeft het zojuist, u heeft uw betoog afgesloten met de fasering. We hebben het toen samen met de Actiepartij heel erg gehad over uitbuiting, mensenhandel, niet voldoen aan brandveiligheidseisen, et cetera, et cetera, et cetera, mensonterende omstandigheden. Daarvan hebben we gezegd: pak die gewoon als eerste aan. Dat heeft u voldoende en de vorige keer ook uitgelegd. Het is helaas anders gelopen, maar dat is dan maar zo, later wel weer bijgestuurd. Dat is mijn opmerking. De vraag is, en daar bent u nog niet op teruggekomen, dat is dat het een van de speerpunten is. Het gaat niet om handhaven op het bestemmingsplan, want dat hoort u gewoon te doen naar aanleiding van, maar het gaat er mij om dat het een van de speerpunten is, een van de vijf speerpunten die wij met elkaar hebben afgesproken

en die prioritering die is vastgesteld door. De vraag is, niet: moet handhaving doorgaan? Want dat is het college verplicht. De vraag is of het dan een speerpunt moet zijn? Zoals het hier staat in de informatienota is het in 2020 een speerpunt en niet een voorstel om het als speerpunt te handhaven. Volgens mij – en dan hebben we het vanavond een aantal keer gehad over de governance – in het kader van de governance zou het een voorstel moeten zijn aan de raad en besluit de raad of iets een speerpunt is of niet, en niet het college.

Burgemeester Wienen: Ja, toch, hoe zit dat in elkaar? Wij hebben als het over handhaving gaat een nota die we aan u voorleggen en daar wordt de handhaving besproken, de verschillende kanten daarvan, en daar worden de prioriteiten ook vastgelegd. Dat hebt u gewoon zelf gedaan en daar stond dit ook gewoon in, dus dat is uw eigen beleid. Als u wil gaan veranderen, er komt straks weer een nieuwe nota Veiligheid en handhaving, als u zegt: dan gaan wij dat schrappen. Dan gaan we kijken wat dat precies gaat betekenen, maar dat is de manier waarop het gaat. Dat gaan we niet hier apart voorleggen, dat doen we nooit, u krijgt gewoon straks ... Als het goed is, is die nota voorstel ligt aanstaande dinsdag in het college.

De heer ...: In januari komt die.

Burgemeester Wienen: Dan komt die naar u toe en dan gaat u erover praten. Dan zegt u misschien: kun je misschien hier nog wat meer aan doen en hoe zit het daar? Als u dan zegt: voor ons heeft dit geen enkele prioriteit. Dan moeten we eens kijken hoe daarmee om te gaan en wat dat dan precies betekent. Maar op dit moment doe ik wat u eerder in de betreffende nota's heeft vastgesteld.

De heer Gün: Het is precies zoals u zegt, in 2019 heeft u dat gedaan. In 2020 zult u in het Integrale handavings- en veiligheidsplan met een nieuw voorstel komen over wat de speerpunten zullen zijn voor 2020 en verder, want het kijkt altijd verder door. Dan zal de raad daar een besluit over nemen door tegen het collegevoorstel te zeggen: daar gaan we mee akkoord, of wij stellen andere prioriteiten op basis van de discussie die met elkaar in de raad wordt gevoerd. Dat besluit heeft het college dan weer uit te voeren. Maar zoals het hier staat – en daar ageer ik tegen – is: het besluit is al genomen, u wordt geïnformeerd. Zoals ik hem interpreteer, want u zegt wel ...

Burgemeester Wienen: Dit moment is het bestaand beleid. Dat is wat hier gezegd wordt: wij zijn van plan om het bestaande beleid verder te voeren en u daarover te informeren. Als u zegt: schrijf dat nou voortaan ook zo op, want als het beleid dan weer wijzigt – we hadden het net over: ooit is een keer dit vastgesteld, maar het kan wijzigen. Daar hebt u gelijk in. Als het wijzigt, als de raad een ander besluit neemt, dan heeft dat consequenties. Welke precies, daar zouden we ook nog naar moeten kijken, want dat wil niet zeggen dat je dan voortaan wel daar mag wonen, want het blijft illegaal en er zal wel sprake blijven van handhaving, maar dan krijgt het minder prioriteit, minder aandacht, minder tijd. Daar moeten we het dan met elkaar over hebben, maar overigens, ik wil best met u afspreken dat wij voortaan – en daar zal ik dan proberen aan te denken – formuleren: in lijn met het geldende beleid.

De heer Gün: Maar het gaat niet om de inhoud, het gaat echt om: zoals het er staat klopt het niet.

De voorzitter: O ja, goed. Nou, mijnheer Gün, ja, burgemeester, ik wil langzamerhand een beetje – hoe gezellig ik het ook vind, overigens, hoor, ja – maar ik wil langzamerhand een beetje ... U krijgt nog het woord, hoor. Maar een beetje toe naar een afronding van dit onderwerp en ook van de avond eigenlijk wel, want we hebben nog een rondvraag en morgenochtend moet ik om kwart voor negen weer in het presidium zitten, dus ik ben ook wel een beetje klaar eigenlijk. Dus mijnheer Garretsen, gaat uw gang. U mag het laatste woord.

De heer Garretsen: Ja, ik ben blij dat de burgemeester zegt dat het beleid pas veranderd kan worden na een nieuw besluit. Hij verwees naar het vorige agendapunt, dat doe ik dan ook. Maar nu even over dit agendapunt, wij sluiten ons aan bij het betoog van de Actiepartij, maar we hebben daar een aanvulling op. De eerdere behandeling is er kritiek geweest op het schrijven van brieven met dan meteen na zes maanden dreiging van een dwangsom te verbeuren. Een aantal partijen zeiden: je moet eerst met bewoners overleggen: kun je op die termijn een huis vinden? Pas als bewoners onwillig zijn een dwangsom in het vooruitzicht stellen. Maar ik heb een – ik wil die discussie niet overdoen, want dan wordt onze voorzitter ongedurig – ik heb een concrete vraag aan de burgemeester: zijn er dwangsommen verbeurd? Dus geïnd?

Burgemeester Wienen: Volgens mij niet. Uiteindelijk, het is wel soms op het allerlaatste moment, maar heeft iedereen ervoor gekozen om voordat de dwangsom zou worden verbeurd te vertrekken.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Wat mij betreft – en ik hoop ook wat u betreft – is dit onderwerp hiermee voldoende behandeld, dank u wel.

17. 22.50 uur Rondvraag

De voorzitter: We hebben nog een aantal, of in ieder geval één rondvraag voor de burgemeester. Twee?

Mevrouw ...: Twee van Moussa.

De voorzitter: Mijnheer Aynan, u heeft een rondvraag, mijnheer Gün heeft een rondvraag. Mijnheer Gün, de burgemeester kan waarschijnlijk heel kort antwoorden, want dat heeft hij al gedaan in een mededeling. Maar dat zal hij, dat zal de burgemeester wel uitleggen. Mijnheer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. De rondvraag is: klopt het dat de aanvraag voor een overkapping van de tijdelijke ijsbaan in het Reinaldapark is afgewezen? Zo ja, wat is de reden hiervoor? En als dat zo is, is er nog een mogelijkheid om die aanvraag alsnog voor elkaar te krijgen? Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Gün, u had een aantal vragen – ja, we doen ze even allemaal – over vuurwerk, dus ik denk dat de burgemeester er verstandig aan doet om, die vragen zijn nu bekend, om gewoon hetzelfde even heel kort te herhalen wat u aan het begin van de vergadering ...

De heer Gün: Zal ik ze gewoon even stellen? Voor het verslag ook? Is wel zo netjes, toch?

De voorzitter: Ja, ja.

Burgemeester Wienen: Het staat in het verslag al.

De voorzitter: Ja, het staat al in het verslag, maar vooruit maar, gaat uw gang, mijnheer Gün.

De heer Gün: Oké, ik stel ze op verzoek van de heer Aynan. We hebben het in oktober gehad over vuurwerk. In de commissievergadering van 14 november heeft de heer Sepers mede namens GroenLinks en alle andere indieners ook de vraag gesteld, daar was toen nog geen antwoord op. Inmiddels wel in de mededeling, maar ik heb ook wat in de krant gelezen, maar ik zal ze toch stellen. Zijn er, zoals gevraagd in de aangenomen motie, al vuurwerkvrije gebieden aangewezen? Zo ja, welke zijn dit? En heeft u al nagedacht hoe te communiceren betreffende de oproep aan Haarlemmers om geen gevaarlijk knalvuurwerk af te steken?

De voorzitter: Dat waren volgens mij de rondvragen, hè?

De heer ...: '...'

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

De heer ...: Dank u wel, voorzitter. We hebben in de krant gelezen over de Safe Streets en het pleidooi daarvoor. Daar stond ook in de krant te lezen dat het onduidelijk is wat het voor de gemeente betekent als Haarlem een Safe Streets-gemeente wordt en ondertekent. De vraag is simpel doch eenvoudig: wanneer is duidelijk wat het voor Haarlem betekent als Haarlem een Safe Streets-gemeente wordt? Oftewel, op basis van, wanneer weten we dat en kunnen we daar iets van vinden?

De voorzitter: Duidelijk, dank u wel. Burgemeester.

Burgemeester Wienen: De vraag van de heer Aynan: het klopt niet, er is namelijk geen vergunning aangevraagd voor een overkapping, dus er is ook geen vergunning geweigerd. Maar de achtergrond is dat er een melding gedaan is in het kader van het activiteitenbesluit. Het is een andere portefeuille, maar ik geef u antwoord, dan weet u hoe het zit. Toen is tegen de aanvrager gezegd: als je dat wilt, dan moet je een vergunning aanvragen, alleen het probleem is dat de procedure daarvoor te lang, die neemt gewoon een bepaalde hoeveelheid tijd – want daar moeten mensen ook op kunnen reageren – dat lukt gewoon niet meer. Dus daar zit een bepaalde procedure aan vast aan zo'n vergunning en het heeft geen zin om die aanvraag te doen, omdat het niet meer kan. Dus daarmee is ook uw tweede vraag beantwoord: de aanvrager heeft er dus van afgezien om ... Of niet de aanvrager, want die was er niet, maar degene die het wilde doen, die heeft ervan afgezien om een aanvraag te doen, omdat hem verteld is: je moet een vergunning hebben en je bent daar nu gewoon te laat voor. Dus dat is hoe het zit.

De heer Van den Raadt: Mag ik een aanvullende vraag stellen?

De voorzitter: Nee, eigenlijk niet. Nee, dat kan niet. Dit is de rondvraag van mijnheer Aynan over een ander onderwerp, ik geloof helemaal niet dat dit kan, want u had een hele andere rondvraag.

De heer Van den Raadt: Ja, maar ik heb wel eens het reglement gelezen en je kan een aanvullende vraag stellen bij de beantwoording van de rondvraag. Echt waar. Nee, dat is echt waar.

De voorzitter: Ja, is dat zo, burgemeester?

De heer Van den Raadt: Dat is echt waar.

De voorzitter: Nee, nou ...

De heer ...: Normaal mag het wel, maar het is wel na, je hebt gezegd '...'

De voorzitter: O, echt waar, mag dat, ja? O, nou ja, kijk, als het mag, dan mag het, hè? Maar doe mij een lol en hou het kort.

De heer Van den Raadt: Heel kort. Hoe lang is die inspraaktermijn en is het in het verleden nooit voorgekomen dat er een vergunning is afgegeven die dan korter was voor dat evenement begon, zodat die looptijd niet gehaald kon worden? Dus begrijpt u wat ik bedoel?

Burgemeester Wienen: Geen idee.

De heer Van den Raadt: Nee, nou, ik wel.

Burgemeester Wienen: Ik bedoel, ik weet namelijk absoluut niet wat er in het verleden allemaal gebeurd is. Ik doe mijn best, ik studeer geschiedenis, maar dat weet ik niet.

De heer Van den Raadt: Nou, ik kan u vertellen dat er in het verleden, vrij recent nog, een vergunning is afgegeven op een donderdag voor een evenement wat op zaterdag begon.

Burgemeester Wienen: Ja, maar dat gaat over een evenement, dat is een evenementenvergunning. Daar zou ik ook veel meer over kunnen zeggen, dat is wel mijn portefeuille. Dit is een omgevingsvergunning en daar gelden andere regels voor.

De voorzitter: Gaat u door met de beantwoording van de anderen.

Burgemeester Wienen: Goed. Dan de vraag over vuurwerk. Het aantal vuurwerkvrije zones – dat is eigenlijk niet het goede woord, want het zijn zones waarin bij het verzoek doen aan mensen: doe het nou hier niet, want er is hier om een bepaalde reden dan overlast van mensen die daar last van hebben, of dieren die daar last van hebben – dat aantal is uitgebreid naar tien. Ik kan u op dit moment niet precies zeggen welke zones dat zijn, maar dat zijn allemaal zones die te maken hebben met tehuizen, verzorgingshuizen, dierenopvang, ziekenhuis, die hebben aangegeven dat op prijs te stellen. Dus dat is de basis. Vervolgens: hoe zit het met de campagne? Wij hebben, dat stond vanmorgen ook in het Haarlems Dagblad, een campagne gestart waarin wij aan de ene kant uitleggen: dit zijn de regels die gelden. Maar een oproep doen: in Haarlem liever niet met vuurwerk. Het is niet een hele harde campagne, omdat we geen formele regels hebben. Daarvan hebben afgesproken, daar gaan we voor volgend jaar kijken, maar voor nu is het een campagne die begonnen is via de pers en internet en die straks via billboards en dergelijke verder wordt uitgezet. Dan over Safe Streets, er is afgelopen dinsdag aan mij een verzoek overhandigd om Haarlem Safe Street-gemeente te maken en daarbij ook een heel pakket aan enquêtegegevens over wat vrouwen aangaven als onveilige plekken in de gemeente. Ik heb toen geantwoord: ik ga dat meenemen naar het college. Dus dat is aanstaande dinsdag. Ik vind, voordat ik of het college, of de raad kan zeggen: dat willen we, moeten we wel even weten wat het betekent. Want we kunnen natuurlijk heel makkelijk roepen: wij zijn voortaan Safe Street-gemeente. Maar zijn er formele eisen? Als wij dat zouden kunnen doen en het zou verder niks betekenen, dan zou er iets heel raars aan de hand zijn. Ik ga er dus van uit dat als je dat wil doen, dat je bepaalde maatregelen moet nemen, dat daar kosten aan verbonden zijn. Dus daar zullen we dan met elkaar over moeten spreken, maar ik moet beginnen met eerst het college gaan, in het college even kijken: hoe staan wij daar tegenover, gaan wij dat verder uitzoeken en eventueel voorstellen aan de raad doen, en wat zijn dan de financiële consequenties? Dan komen we bij u terecht.

De heer Aynan: Dus voorzitter, als u niet naar de commissie terugkomt, betekent dat dat er geen draagvlak voor was in het college?

Burgemeester Wienen: Dan betekent het vermoedelijk, maar dat weet ik niet, want dan loop ik echt vooruit op de discussie. Maar vermoedelijk, want ik ga ervan uit, het college een beetje inschattend, dat dit soort initiatieven altijd sympathie hebben, maar dat het college wel kijkt: hebben wij ook de middelen om dat waar te maken? Als er geen voorstel komt, dan kunt u ervan uitgaan dat het college op dit moment de middelen niet kan vinden om dat te doen.

De voorzitter: Dan is bij deze de ... Ik was er al een beetje bang voor. Nou, vooruit maar.

De heer Gün: Voor de vier partijen die nog aanwezig zijn, want de rest heeft de zaal inmiddels verlaten, maar dan even via u, voorzitter en wellicht via de griffie. GroenLinks zou graag een raadsmarkt willen organiseren naar aanleiding van een eerdere rondvraag die we samen met de SP hebben gesteld over 5G en 5G uitrollen binnen de gemeente. Daar zou een stuk voor komen naar de commissie, die hebben we nog niet ontvangen. Wellicht is dat ook, ik weet niet wat voor termijn we daarvoor hadden afgesproken, maar er zou een stuk naar de commissie komen. Maar is het niet beter om daar een raadsmarkt voor te organiseren, zodat we breed geïnformeerd kunnen worden over voor- en ook de nadelen van 5G?

De heer Aynan: Mag ik daarop reageren, voorzitter?

De heer Gün: Die raadsmarkt wil ik graag organiseren samen met andere collega's die daaraan bij willen dragen.

De heer Aynan: Volgens mij is dit, voorzitter, een heel goed voorstel, ook gezien de landelijke discussie die hierover woedt op dit moment. Dus hartelijke steun daarvoor.

De voorzitter: Goed, er is dus gevraagd om een raadsmarkt, dat wordt hier met luid applaus ontvangen. Wij gaan kijken welke raadsleden ... Mijnheer Gün, u wilt dat graag organiseren?

De heer Gün: Ja, en namens de heer Garretsen, met wie ik toen dit hierop heb aangedrongen, denk ik dat mijnheer Garretsen hier ook wel iets voor voelt, maar dat moeten we dan nog maar even toetsen.

De voorzitter: We zetten mijnheer Garretsen in potlood op het lijstje.

18. 23.00 uur Sluiting

De voorzitter: Dank u wel voor uw aanwezigheid en een hele plezierige avond verder.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: En een fijne kerst.